

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

Nr 7

WARSZAWA, GRUDZIEŃ 2000

Do użytku wewnętrznego.

Koleżanki i Koledzy!

Mija ostatni już rok XX wieku a także II tysiąclecia. Rok V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego, rok Jubileuszu 50 – lecia połączenia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Doniosłym akordem zakończyliśmy więc wiek XX. Rodzą się zatem pytania, co dalej, dokąd zmierzamy? Pytania tym istotniejsze, że w nadchodzącym 2001 roku czeka nas Walny Zjazd Towarzystwa, który powinien wytyczyć kierunki działania na następne lata. Najbliższe miesiące powinny być zatem okresem dyskusji środowiskowych, aby dobrze przygotować się do Zjazdu.

Powinniśmy pamiętać, że warunkiem efektywnej działalności Towarzystwa jest istnienie atmosfery, emocjonalnej więzi, poczucia przynależności do społeczności ludzi przyjaznych – kolegów z turystycznych szlaków. Nie możemy dopuścić w Towarzystwie do wytworzenia atmosfery agresywności, nietolerancji, konfrontacji. Proszę, nie zapominajmy o tym w toku przedjazdowych gorących dyskusji.

Wchodzimy w nowe stulecie bogaci doświadczeniem 127-letniej tradycji naszego Towarzystwa. Ta tradycja jest bogactwem, ale i zobowiązaniem do poszerzania i wzbogacania dorobku naszych Poprzedników.

Koleżanki i Koledzy!

Życzę Wam i Waszym Bliskim spokojnych i pogodnych Świąt Bożego Narodzenia, w ciepłe domowego ogniska przy błyszczącej ozdobami, pachnącej lasem choince.

Niech Nowy Rok 2001 spełni Wasze marzenia, obdarzy Was zdrowiem i pogodą ducha, przyniesie radość i satysfakcję z naszej wspólnej działalności w Polskim Towarzystwie Turystyczno Krajoznawczym.

Janusz Zdebski

Warszawa – Kraków grudzień 2000 r.

Medal Honorowy 50-lecia PTTK dla Ojca Świętego Jana Pawła II

W dniu 22 listopada br. grupa działaczy PTTK biorąca udział w pielgrzymce - wycieczce do Rzymu i Watykanu organizowanej z inicjatywy kol. Zbigniewa Malinowskiego członka ZG PTTK przez Oddział PTTK Huty Baildon w Katowicach spotkała się po audiencji generalnej z Ojcem Świętym Janem Pawłem II.

Przedstawiciele ZG PTTK na czele z kol. Franciszka Midurą - Członkiem Prezydium ZG PTTK wręczyli Ojcu Świętemu jako Członkowi Honorowemu Towarzystwa Medal 50 - lecia PTTK, „Kanon Krajoznawczy Polski” oraz album „Polska fotografia krajoznawcza”. Kol. Franciszek Midura krótko poinformował Ojca Świętego o Kongresie i o obchodach 50-lecia działalności PTTK. Ojciec Święty Jan Paweł II podziękował za medal i książki oraz pobłogosławił przybyłych. W czasie tego samego spotkania kol. Adam Nowicki Przewodniczący Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK wręczył Ojcu Świętemu Złotą Odznakę Kajakową za Wytrwałość z diamentem wraz ze specjalnie przygotowanym adresem.

W spotkaniu z Ojcem Świętym poza już wymienionymi uczestniczyli kol. kol. Konrad Bielecki, Tadeusz Martusewicz, Maria Balcerzak, Zbigniew Malinowski, Halina Mankiewicz, Nella Szlompek.

● NASZ JUBILEUSZ ●

Rozpoczęte w maju tego roku, pod historycznym dla krajoznawców zamkiem, w Ogrodzieńcu obchody 50-lecia połączenia PTT i PTK w Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze wkroczyły w swoją kulminacyjną fazę. W dniu 16 grudnia 2000 r., a więc równo pół wieku po tym jak w Warszawie zjazdy PTT w siedzibie PTE na Nowym Świecie i PTK w Domu Rzemiosła na ul. Miodowej podjęły decyzję o połączeniu się w PTTK, do siedziby ZG Towarzystwa zjechało kilkuset wybitnych działaczy Towarzystwa z całej Polski.

Uroczystości rozpoczęły się o godz. 10.00 przed budynkiem ZG PTTK na ul. Senatorskiej 11. Informację o historii budynku przedstawił Kol. St. Skowroński. Zgromadzonych przed tablicą pamiątkową zaprojektowaną i wykonaną przez prof. Mariana Koniecznego z Krakowa witali kol. kol. Andrzej Wasilewski - członek Prezydium ZG PTTK i główny organizator Zlotu Oddziałów PTTK w Ogrodzieńcu i Andrzej Gordon - Sekretarz Generalny ZG PTTK. Przed odsłonięciem tablicy kol. Janusz Zdebski - Prezes ZG PTTK nawiązując do konieczności posiadania przez każdą wspólnotę poczucia swojej misji podkreślił, że *misja dla PTTK była, jest i będzie zgodna z zawartym na tablicy hasłem „Polsce służymy i służyć będziemy”*. Samego aktu odsłonięcia tablicy dokonał pełniący obowiązki dziekana Kręgu Członków Honorowych PTTK kol. Janusz Żmudziński, któremu towarzyszyli prezesi władz naczelnych PTTK kol. kol. Anna Kirchner, Stanisław Dygasiwicz i Janusz Zdebski oraz reprezentująca młode pokolenie w PTTK, dwukrotna Laureatka Ogólnopolskiego Młodzieżowego Konkursu Krajoznawczego „Poznajemy Ojcowiznę” kol. Katarzyna Knapska. W czasie odegrania hymnu pochylił się sztandar ZG PTTK. Jego poczet stanowili kol. kol. Tadeusz Martusewicz - Członek Honorowy PTTK, Prezes Oddziału Stołecznego PTTK im. Al. Janowskiego, Edyta Kraśnicka z Oddziału Żoliborskiego PTTK, wielokrotny kierownik 5 dniowych tras turystycznych na Ogólnopolskim Zlocie „Palmiry” i kol. Agnieszka Suss z Oddziału Przewodnickiego PTTK, wielokrotna Laureatka Konkursu Krasomówczego Przewodników w Gołubiu Dobrzyniu. W trakcie uroczystości zabrał głos b. Wiceprezes ZG Towarzystwa, poseł Tadeusz Syryjczyk podkreślając ogromne zasługi PTTK w pracy dla Polski i w jednoczeniu w tej pracy ludzi o różnych światopoglądach i poglądach politycznych, a zjednoczonych krajoznawczo-turystyczną pasją. Następnie pod opieką przewodników z Oddziału Przewodnickiego PTTK w Warszawie zgromadzeni udali się w grupach do kościoła pod wezwaniem św. Antoniego Padewskiego na ul. Senatorskiej, a młodzież szkolnych Kół Turystyczno-Krajoznawczych z Oddziałów: „Praskiego” i „Mazowsze” pojechała złożyć wiązanki z kwiatów na grobach b. prezesów PTK i PTTK: Aleksandra Janowskiego, Zygmunta Glogera, Piotra Gajewskiego, Wicentego Kraśko, Stanisława Lewandowskiego i Tadeusza Rycerskiego.

Dziękczynne nabożeństwo ekumeniczne zostało przygotowane przez Członka Honorowego PTTK ks. prałata dr Jerzego Pawlika. Celem nabożeństwa było podziękowanie Bogu za szczęście wspólnej drogi i pracy w ciągu 50-lecia działalności PTTK. W nabożeństwie z udziałem chórów Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Warszawie, OO. Franciszkanów z Niepokalanowa, Parafii Prawosławnej na Woli w Warszawie wzięło udział kilkuset działaczy PTTK. Wysłuchali w czasie nabożeństwa przesłania Ojca Świętego Jana Pawła II na Światowy Dzień Turystyki, które odczytał kol. Adam Chyżewski, b. prezes ZG PTTK. Po błogosławieństwie kapłanów serdecznie podziękował za nie kol. Janusz Zdebski.

Główne uroczystości jubileuszowe odbyły się w Muzeum Kolekcji im. Jana Pawła II. Składały się one z kilku części. Pierwszej oficjalnej, drugiej w formie sesji naukowej zakończonej recitalem i trzeciej towarzyskiej.

Uroczystość w gościnnym Muzeum Kolekcji im. Jana Pawła II rozpoczęła się hymnem narodowym i wprowadzeniem sztandaru ZG PTTK. Gości powitał kol. Edward Kudelski - wiceprezes ZG PTTK, przewodniczący Komitetu Obchodów 50-lecia działalności PTTK. Na uroczystość przybyli przedstawiciel Pana Prezydenta RP pan Mirosław Głogowski, pan Tadeusz Donocik - Wiceminister Gospodarki, pan dr Janusz Radziejowski - Główny Konserwator Przyrody, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Ochrony Środowiska, , pan dr Marek Rubnikowicz - zastępca Generalnego Konserwatora Zabytków, pan Czesław Jermanowski - Wiceprezes Telewizji Polskiej, przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Zarządu Lasów Państwowych oraz współpracujących z PTTK organizacji PTSM, PFCiC, PST, TOnZ, TKKF. Gorąco powitano gości przybyłych z zagranicy kol. kol. Jana Havelkę, Prezydenta Europejskiej Federacji Wędrownictwa i zarazem Prezydenta Klubu Czeskich Turystów, pana Wratysława Schalla - Prezydenta Klubu Słowackich Turystów oraz Lajosa Turocy - Honorowego Prezydenta Węgierskiego Związku Przyjaciół Przyrody.

W głównym wystąpieniu prezes ZG PTTK kol. Janusz Zdebski przypomniał rodowód Towarzystwa, jego genezę oraz funkcje jaką spełniało i spełnia w Polsce. Zaznaczył, że *głęboka patriotyczną misję Towarzystwa realizowało i realizuje ogromna rzesza działaczy, dla których właśnie PTTK jest tą wspólnotą, w której odnajdują się najpełniej i w której odnajdują swoje serdeczne ścieżki do Ojczyzny, do swoich Ojcowizn, do innych ludzi i do przyjaźni. To właśnie pozwala z nadzieją spoglądać w przyszłość.*

Po wystąpieniu Prezesa ZG PTTK zabrali głos przedstawiciele bratnich stowarzyszeń turystycznych z zagranicy przekazując serdeczne pozdrowienia i wręczając symboliczne upominki.

Następnie przedstawiciel pana Prezydenta RP pan Mirosław Głogowski odczytał list, który pan Prezydent Aleksander Kwaśniewski skierował do uczestników jubileuszowego spotkania /list ten prezentujemy w dalszej części „Informacji”/.

W imieniu Wicepremiera Janusza Steinhoffa i własnym zabrał głos pan Minister Tadeusz Donocik wysoko oceniając działalność naszego Towarzystwa. Wskazał na współczesne wyzwania związane z rozwojem turystyki jako gałęzi gospodarki i złożył PTTK najlepsze życzenia na przyszłość. O znaczącej roli PTTK w ochronie polskiej przyrody mówił pan dr Janusz Radziejowski - Wiceminister Ochrony Środowiska, a o realizowanych przez PTTK zadaniach w sferze ochrony naszego dziedzictwa kulturowego i kształtowania polskiej świadomości pan dr Marek Rubnikowicz - zastępca Generalnego Konserwatora Zabytków.

Listy od Marszałka Sejmu RP pana Macieja Płażyńskiego, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej pana Roberta Lipki, Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych pana dr Konrada Tomaszewskiego, Dyrektora Krajowego Zarządu Parków Narodowych pana dr Grzegorza Bieleckiego, Prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” pana prof. Andrzeja Stelmachowskiego, Prezesa ZG TKKF pana Mieczysława Borowego, Prezesa Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego SA pana Ryszarda Brzozowskiego, a także od kierownictwa redakcji TTG Poland reprezentowanego przez red. red. Marka Traczyka i Jana Pawła Piotrowskiego odczytał kol. Andrzej Gordon. Przyjęto je brawami.

Podniosłą częścią uroczystości było wręczenie Medali Honorowych 50-lecia PTTK. Otrzymali je jako pierwsi Członkowie Honorowi PTTK. Na uroczystości medale odebrali: Janusz Biegajło - Szczecin, Zygmunt Braclawik - Katowice, Marian Chudy - Poznań, Adam Czarnowski - Warszawa, Kazimierz Denek - Poznań, Wacław Dobrowolski - Kraśnik, Jan Dworczyk - Warszawa, Stanisław Dygasiewicz - Bydgoszcz, Lechosław Fularski - Łódź, Józef Gądor - Puławy, Władysław Gwardys - Warka, Izabella Horodecka - Warszawa, Barbara Kaczmarek - Szczecin, Jerzy Stanisław Klimko - Suwałki, Zbigniew Kresek - Kraków, Zygmunt Kwiatkowski - Golub Dobrzyń, Jadwiga Kuśmierk - Gdańsk, Teofil Ligenza vel Ozimek - Jelenia Góra, Józef Małecki - Tarnów, Tadeusz Martusewicz - Warszawa, Mieczysław Michalski - Gdańsk, Bogusław Rybski - Kraków, Zbigniew Siudak - Bochnia, Zygmunt Sładkowski - Warszawa, Eugeniusz Skrzypek - Warszawa, Wanda Tomaszewska - Wrocław, Sylwester Tomaszewski - Warszawa, Henryk Tomkiewicz - Warszawa, Elfryda Trybowska - Rabka, Janina Twaróg - Kraków, Zbigniew Twaróg - Kraków, Janusz Umiński - Bydgoszcz, Franciszek Wachowiak - Szamotuły, Henryk Walkowski - Łódź, Władysław Wojewódzki - Gdańsk, Zbigniew Wyżga - Kraków, Ignacy Zatwarnicki - Sanok, Tadeusz Zerych - Opole, Janusz Żmudziński - Warszawa

Za wyróżnienia w imieniu Członków Honorowych Towarzystwa pięknie podziękował kol. Zbigniew Twaróg.

Z kolei zabrał głos kol. Marek Staffa Wiceprezes ZG Towarzystwa, a zarazem przewodniczący Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK przedstawiając sylwetkę pierwszego Laureata Nagrody Literackiej im. Władysława Krygowskiego - Józefa Nykę. Wręczył też Laureatowi stosowny adres oraz tatrzańską akwarelę autorstwa Józefa Jurczyszyna.

Z wynikami Konkursu „Moje PTTK” i Konkursu Kronik zapoznał zebranych kol. Gustaw Konopacki - Wiceprezes ZG PTTK. Wręczono nagrody laureatom pierwszych nagród.

Nagrody odebrali za Konkurs „Moje PTTK” kol. kol. Artur Gawenda, Mieczysław Szymański, a wyróżnienie za całość nadesłanych prac Adam Czarnowski. Nagrody za I miejsca w Ogólnopolskim Konkursie Kronik odebrali w kategorii - kronik oddziałów PTTK, ich komisji problemowych i turystyki kwalifikowanej - „Kroniki Wojewódzkiego PTTK w Łodzi” przedstawiciel Oddziału Łódzkiego PTTK, w kategorii kronik SKKT-PTTK i grup młodzieżowych oddziałów Towarzystwa - „Kronika SKKT-PTTK przy Zespole Szkół Budowlanych w Żarach - Zespół Szkół Budowlanych w Żarach” przedstawiciel szkoły, w kategorii kronik innych kół i klubów PTTK - „Kronika Koła Przewodników PTTK w Chełmku”, pan Zdzisław Wróbel, w kategorii kronik indywidualnych turystów zrzeszonych w PTTK - Katarzyna Walkowska z Łodzi, w kategorii kronik cyklicznych imprez turystyczno-krajoznawczych, akcji i kampanii programowych, prowadzonych w PTTK, kroniki obiektów turystycznych Towarzystwa - „Kronika Obuwników i Garbarzy z Chełmka”, pan Zdzisław Wróbel.

Na zakończenie tej części obrad zabrał głos kol. Bronisław Karpiak - Prezes PFCiC, który przekazał pozdrowienia do PFCiC i przekazał album dla Centralnej Biblioteki PTTK.

Po przerwie przewodnictwo obrad objął kol. Adam Chyżewski. W ramach sesji naukowej wygłoszono następujące referaty:

- prof. dr hab. Tadeusz Łobożewicz - „PTTK jako stowarzyszenie kształtujące nawyki aktywnego wypoczynku i aktywnej turystyki”,
- prof. dr hab. Olaf Rogalewski - „PTTK wobec przestrzeni dla turystyki”,
- red. Wiesław Wójcik z „Wierchów” - Wierni tradycji PTT”,
- dr Franciszek Midrura - „PTTK wobec kultury - zgodnie z tradycją PTK”,
- prof. dr hab. Marek Dąbrowski - „PTTK współtwórcą podstaw gospodarki turystycznej”.

Referaty ciekawe i nowatorskie /będą później publikowane/ pozwoliły na przedstawienie bogatego spectrum półwiecznej działalności Towarzystwa, roli, które ono odegrało i odgrywa w przestrzeni turystycznej, w sferze sposobu regeneracji sił w rozwijaniu kultury i gospodarki. Tę część uroczystości zakończył piękny Chopinowski recital pana Jacka Mysińskiego.

Trzecią niezwykle ważną częścią jubileuszowej imprezy było spotkanie towarzyskie. Uczestniczyli w nim zaproszeni goście oraz Członkowie Honorowi PTTK, byli i obecni członkowie władz naczelných PTTK, przedstawiciele Oddziałów PTTK, przewodniczący Komisji ZG PTTK, byli pracownicy PTTK, byli i obecni kierownicy działalności gospodarczej PTTK, autorzy wielu znakomych przedsięwzięć naszego Towarzystwa. Wielu z nich zajmuje dzisiaj ważną pozycję w życiu turystycznym, społecznym i kulturalnym Polski.

Dominowała serdeczność osobistych spotkań, nieraz po wielu latach, ludzi, którzy swoją pracą i działalnością zapisałi piękne karty historii naszego Towarzystwa.

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 16 grudnia 2000 roku

Do uczestników Jubileuszu 50-lecia
Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

Szanowni Państwo,

To już 50 lat PTTK ! Pół wieku razem chodzimy po turystycznych szlakach wyznaczonych przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Razem poznajemy polskie krajobrazy, odwiedzamy historyczne miejsca, podziwiamy piękną przyrodę. Turystyczne fascynacje na zawsze pozostają źródłem niezwykłych opowieści, najciekawszych wspomnień. Za to wszystko dziękuję Towarzystwu, gratulując Wam wspaniałego Jubileuszu. To święto polskiej turystyki.

Od bieszczadzkich Połonin po Park Woliński, od Helu po Zakopane – wszędzie Wasz znak jest drogowskazem dla prawdziwych turystów. Dla wszystkich spragnionych bliskości przyrody, dla szukających informacji i wiedzy o historii naszego kraju. Przez ostatnie 50 lat Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze zgromadziło niezliczoną rzeszę miłośników turystyki, wspaniałych ludzi, pasjonatów, znawców polskiego piękna. Trudno wymienić ich wszystkich, choć wielu znam osobiście i cenię sobie naszą przyjaźń. Pozwolę sobie zatem przekazać najserdeczniejsze turystyczne pozdrowienia i życzenia dla wszystkich członków i działaczy PTTK.

Kontynuujecie wspaniałe tradycje zrodzonego pod Rysami Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i warszawskiego Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Jestem przekonany, iż będziecie umieli wykorzystać swą przeszłość także w przyszłości. Przed nami czas Europy bez granic, czas, w którym wbrew sceptykom będziemy mogli pełniej prezentować nasz kraj, jego kulturę, przyrodę, historię i ludzi. To szansa na tworzenie wśród mieszkańców Europy mody na polską turystykę. Takie zadanie trzeba zacząć realizować już dziś. To ważny argument na drodze do Unii Europejskiej. Dlatego też wysoko cenię fakt, iż PTTK już podjęło to wyzwanie.

Niech kompas Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego dalej wyznacza bezpieczne, ciekawe szlaki turystom. Niech jak przez ostatnie pół wieku równie wspaniale służy polskiej turystyce i odkrywaniu uroków naszej Ojczyzny.

Aleksander Kwaśniewski

Aleksander Kwaśniewski

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 13 grudnia 2000 r.

Uczestnicy
Uroczystych Obchodów Pięćdziesięciolecia
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego
Warszawa

Szanowni Państwo

Rok 2000 jest szczególnie ważny dla członków Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Pięćdziesiąt lat temu założone zostało stowarzyszenie, które połączyło entuzjastów turystyki i krajoznawstwa. Pragnę tą drogą przekazać Władzom i Członkom Związku gratulacje oraz wyrazy uznania za wieloletnią działalność popularyzującą atrakcje Polski oraz zalety turystyki aktywnej.

Obchody pięćdziesięciolecia Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego stwarzają dogodną okazję do przypomnienia dorobku organizacji. Towarzystwo - poprzez działania integrujące ideę poznania kraju ojczystego z aktywnym wypoczynkiem oraz ochroną przyrody, zabytków i krajobrazu - przyczyniało się do poprawy kondycji psycho-fizycznej rodaków. W promowaniu atrakcji turystycznych Polski istotną rolę pełnią książki, mapy i foldery wydawane pod egidą PTTK. Swymi zainteresowaniami umieliście Państwo zarazić dzieci i młodzież. Jestem pełen uznania dla osiągnięć PTTK w upowszechnianiu krajoznawstwa i turystyki kwalifikowanej.

Życzę, by dalsze przedsięwzięcia na rzecz utrwalania i pomnażania zasobów kultury i przyrody służyły poznawaniu naszej Ojczyzny oraz przyczyniały się do krzewienia wśród młodego pokolenia tej niezwyklej pasji. Osobom wyróżnionym serdecznie gratuluje. Władzom i Członkom PTTK życzę wszelkiej pomyślności w realizacji zadań ważnych dla polskich pasjonatów turystyki i krajoznawstwa. Powodzenia.

Maciej Płażyński

Warszawa, 8 grudnia 2000r.

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER GOSPODARKI

Janusz Steinhoff

Pan
Prof. Janusz Zdebski

Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

Szanowny Panie Prezesie,

Pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie do udziału w uroczystości z okazji 50-lecia PTTK, która odbędzie się 16 grudnia br. w Warszawie.

Z tej okazji pragnę przekazać Kierownictwu i pracownikom PTTK gratulacje, wyrazy uznania, serdeczne pozdrowienia i życzenia dalszych sukcesów oraz wszelkiej pomyślności.

Jestem świadom zasług jakie w długoletniej działalności Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze osiągnęło w zakresie rozwoju turystyki, poznawaniu skarbów przyrodniczych ziemi polskiej oraz kreowaniu ojczystej kultury.

Z przykrością przychodzi mi jednak Pana poinformować, że z powodu napiętego kalendarza prac nie będę mógł uczestniczyć w uroczystościach.

Jeszcze raz proszę o wyrozumiałość i pozostaję z wyrazami szacunku.

*Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego
Pan Profesor Janusz Zdebski*

Szanowny Panie Profesorze

Proszę przyjąć wyrazy najwyższego uznania oraz gratulacje, które kieruję na Pana ręce dla wszystkich członków Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego dla z okazji szczególnego jubileuszu 50 – lecia Towarzystwa.

Jubileusz ten jest wyjątkowym wydarzeniem dla tych wszystkich, którzy aktywnie uczestniczą w działalności turystyczno – krajoznawczej oraz ją wspierają. Pięćdziesięcioletnia działalność Towarzystwa przyczyniła się w szczególny sposób do wzbogacenia naszej kultury narodowej, do podniesienia jej rangi w zakresie uniwersalnych wartości humanistycznych oraz wzbogacania naszej osobowości.

Ta wyjątkowa rocznica skłania do refleksji i wspomnień, których istotnym motywem pozostają podziękowania dla twórców i działaczy Polskiego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego.

W tym uroczystym dniu – w imieniu własnym oraz całego środowiska wojskowego - życzę, by wspinały dorobek byłych i obecnych działaczy Towarzystwa służył nadal intelektualnemu wzbogacaniu całego społeczeństwa.

Jednocześnie życzę Panu Prezesowi oraz pracownikom Zarządu Głównego PTTK, a także jego członkom dalszych sukcesów w działalności statutowej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

*Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej*

Robert Lipka

Warszawa, 16 grudnia 2000 r.

**GENERALNY
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

GKZ-505 \2000

Warszawa, dn. 15 grudnia 2000 r.

**Szanowny Pan
Prof. Janusz Zdebski
Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego
ul. Senatorska 11
00-075 Warszawa**

Uprzejmie dziękuję za zaproszenie mnie na uroczystości związane z 50-leciem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Jubileusz półwiecza istnienia i działalności Towarzystwa jest najlepszą okazją do złożenia Panu i wszystkim członkom PTTK najgłębszych wyrazów uznania i życzeń dalszej owocnej pracy. Pragnę podkreślić także swe głębokie przekonanie o wyjątkowej wadze działalności Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, które przez ostatnie 50 lat rozbudzało zainteresowanie narodowym dziedzictwem kultury. Niezwykle wysoko oceniam zaangażowanie Towarzystwa w popularyzowanie idei ochrony zabytków, w kształtowanie i upowszechnianie wiedzy o dobrach kultury, o ich wartości i znaczeniu dla tradycji i tożsamości społeczeństwa. Nie sposób przecenić dokonań PPTK obejmujących między innymi liczne wydawnictwa, konferencje oraz działania edukacyjne sprzyjające lepszemu poznaniu naszego kraju. Wszystko to składa się na tak życzliwy i pełen szacunku odbiór pracy Towarzystwa przez tych, którym nieobojętne jest dziedzictwo przeszłości. Jego działalność wpływa także na utrwalanie postaw obywatelskich wobec wciąż licznych zagrożeń dla zabytków oraz na lepsze zrozumienia całokształtu działań podejmowanych przez Służbę Ochrony Zabytków. Oceniam to tak wysoko, gdyż społecznie ugruntowana potrzeba obcowania z polską przyrodą i polskimi zabytkami jest jednym z filarów skutecznego funkcjonowania kierowanej przeze mnie służby.

Życząc udanych obchodów jubileuszu i kontynuowania wytrwałej pracy dla kształtowania społecznej świadomości wagi dziedzictwa narodowego,

ZASTĘPCA GENERALNEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

dr Marek Rubnikowicz

XV WALNY ZJAZD Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego .

**Uchwała nr 149 / XIV / 2000
Zarządu Głównego PTTK z 23.09.2000 r. w sprawie terminu
i miejsca obrad XV Walnego Zjazdu PTTK.**

Na podstawie Art. 30 ust. 2 pkt 1/ oraz w związku z Art. 22 ust. 1 Statutu PTTK i § 6 pkt 1 uchwały nr 131/XIV/2000 Zarządu Głównego PTTK z 17.06.2000 r. w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem – **ZARZĄD GŁÓWNY PTTK p o s t a n a w i a :**

1. Zwołać w Warszawie , w dniach 14 – 16 września 2001 roku XV WALNY ZJAZD Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego .
2. XV Walny Zjazd PTTK obradować będzie w składzie plenarnym i w Zespołach Problemowych Zjazdu. Projekt programu XV Walnego Zjazdu PTTK przedstawiony zostanie Zarządowi Głównemu PTTK na posiedzeniu plenarnym w grudniu 2000 r.

Zarząd Główny PTTK

**Uchwała Nr 156/XIV/2000
Zarządu Głównego PTTK z 17 grudnia 2000 roku
w sprawie porządku obrad XV Walnego Zjazdu PTTK**

1. Kierując się postanowieniami § 6 pkt. 1 Uchwały ZG PTTK Nr 131/XIV/2000 z 17. czerwca 2000 roku i po zapoznaniu się z „Załoženiami organizacyjno-programowymi i finansowymi XV Walnego Zjazdu PTTK” przedstawionymi przez Zespół Organizacyjny Komitetu Organizacyjnego XV Walnego Zjazdu PTTK - Zarząd Główny PTTK **z a t w i e r d z a :**
rekomendowany przez Prezydium ZG PTTK na posiedzeniu w dniu 15.12.2000 r. **RAMOWY PROGRAM OBRAD XV WALNEGO ZJAZDU PTTK** stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
2. Ramowy program obrad XV Walnego Zjazdu PTTK wraz z Uchwałą Zarządu Głównego PTTK Nr 149/XII/2000 z 23.09.2000 roku w sprawie terminu i miejsca XV Walnego Zjazdu PTTK przekazany zostanie delegatom na Zjazd co najmniej na miesiąc przed jego terminem.
3. Projekt szczegółowy porządku obrad XV Walnego Zjazdu PTTK opracowany przez Zespół Organizacyjny Komitetu Organizacyjnego Zjazdu na podstawie „Ramowego programu obrad Zjazdu” przedstawiony zostanie do przyjęcia XV Walnemu Zjazdowi PTTK w części organizacyjnej obrad Zjazdu.

Zarząd Główny PTTK

● **Ramowy Program Obrad XV Walnego Zjazdu PTTK** ●

14.09.2001 r. /piątek/

Część organizacyjna obrad XV Walnego Zjazdu PTTK
/z udziałem delegatów na XV Walny Zjazd PTTK oraz
członków ustępujących władz naczelnych PTTK/

godz. 11³⁰-14⁰⁰

1. Otwarcie obrad przez prezesa Zarządu Głównego PTTK
2. Wybór przewodniczącego oraz prezydium obrad XV Walnego Zjazdu PTTK
3. Uchwalenie przez Zjazd „Regulaminu obrad XV Walnego Zjazdu PTTK” oraz przyjęcie szczegółowego porządku obrad Zjazdu
4. Wybór Komisji Zjazdowych:
 - Mandatowej
 - Statutowej
 - Uchwał
 - Wyborczejoraz Przewodniczących Zespołów Zjazdowych
5. Sprawozdanie Komisji MANDATOWEJ XV WALNEGO ZJAZDU PTTK
6. Podjęcie uchwały w sprawie nadania przez XV Walny Zjazd PTTK Godności Członka Honorowego PTTK wybitnym działaczom Towarzystwa
7. Rozpatrzenie przez Zjazd wniosku GSK PTTK i ZG PTTK o podjęcie przez Zjazd uchwały o darowaniu wszystkich kar orzeczonych do dnia 17.XII.2000 r.
8. Zakończenie obrad części organizacyjnej.

godz. 14⁰⁰-16⁰⁰

przerwa w obradach

godz. 16⁰⁰-18⁰⁰

1. **UROCZYSTE OTWARCIE OBRAD XV WALNEGO ZJAZDU PTTK**
2. Nadanie przez Zjazd godności Członka Honorowego PTTK
3. Wręczenie odznaczeń
4. Wystąpienia Gości XV Walnego Zjazdu PTTK

godz. 18⁰⁰-19⁰⁰

5. Wystąpienia sprawozdawcze prezesów ustępujących władz naczelnych PTTK:
 - Zarządu Głównego
 - Głównej Komisji Rewizyjnej
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego

godz. 19⁰⁰-20⁰⁰

6. Dyskusja plenarna dot. sprawozdań z działalności za okres XIV kadencji i wystąpień prezesów ustępujących władz.

15.09.2001 r. /sobota/

godz. 8³⁰-10¹⁵

8. c.d. dyskusji plenarnej
9. **Sprawozdanie Komisji Mandatowej XV Walnego Zjazdu PTTK**

godz. 10¹⁵-10³⁰

10. **Rozpatrzenie wniosku Głównej Komisji Rewizyjnej PTTK w sprawie absolutorium dla ustępującego Zarządu Głównego PTTK**

godz. 10³⁰-11⁰⁰

przyjście do gmachu Wydziału Weterynarii SGGW

godz. 11⁰⁰-14⁰⁰

11. Obrady w Zespołach Zjazdowych:
 - Programowym
 - Ekonomicznym
 - StatutowymObrady w Komisjach Zjazdowych:

- Statutowej
- Uchwał
- Wyborczej

/poza oficjalnym programem Zjazdu planuje się robocze spotkanie Członków Honorowych także w pomieszczeniach Wydziału Weterynarii/

godz. 14⁰⁰-16⁰⁰

przerwa w obradach

godz. 16⁰⁰-17³⁰

12. Sprawozdanie Komisji Wyborczej XV Walnego Zjazdu PTTK
13. Ustalenie przez Zjazd list kandydatów do nowo-wybieanych władz naczelných PTTK:
 - Zarządu Głównego
 - Głównej Komisji Rewizyjnej
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego
14. Wybór Komisji Skrutacyjnej XV Walnego Zjazdu PTTK

godz. 17³⁰-18³⁰

15. c.d. dyskusji plenarnej w tym sprawozdania z prac Zespołów Zjazdowych

godz. 18³⁰-19³⁰

16. Wybory Władz Naczelných PTTK:
 - Zarządu Głównego
 - Głównej Komisji Rewizyjnej
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego

godz. 19³⁰-20³⁰

przerwa w obradach

godz. 20³⁰-22⁰⁰

17. Dyskusja plenarna c.d.
18. Ogłoszenie wyników wyborów Władz Naczelných PTTK

godz. 22⁰⁰-23⁰⁰

19. Zebrania konstytuujące nowo-wybrane władze naczelné PTTK:
 - Zarządu Głównego
 - Głównej Komisji Rewizyjnej
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego

16.09.2001 r. /niedziela/

godz. 7³⁰-8³⁰

Nabożeństwo w intencji PTTK

godz. 9⁰⁰-9³⁰

20. Złożenie XV Walnemu Zjazdowi PTTK sprawozdań z ukonstytuowania się władz naczelných PTTK:
 - Zarządu Głównego
 - Głównej Komisji Rewizyjnej
 - Głównego Sądu Koleżeńskiego

godz. 9³⁰-11³⁰

21. **SPRAWOZDANIE KOMISJI MANDATOWEJ XV WALNEGO ZJAZDU PTTK**
22. Sprawozdanie Komisji Statutowej XV Walnego Zjazdu PTTK; przedstawienie projektu uchwały w sprawie zmian w Statucie PTTK
23. Podjęcie uchwały w sprawie zmian w Statucie PTTK

godz. 11³⁰-13³⁰

24. Sprawozdanie Komisji Uchwał XV Walnego Zjazdu PTTK; przedstawienie projektu uchwał
25. Podjęcie uchwał na lata 2001 - 2005

godz. 13³⁰-14⁰⁰

26. Wystąpienie prezesa Zarządu Głównego PTTK

godz. 14⁰⁰-14³⁰

27. Uroczyste zamknięcie obrad XV Walnego Zjazdu PTTK

Zarząd Główny PTTK

• Z PRAC PREZYDIUM ZG PTTK •

Uchwała nr 450/2000

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Dolnośląskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Dolnośląskiego z dnia 13.11.2000r.
- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Dolnośląskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Bronisław Zathy (Wrocław) – Przewodniczący Komitetu
przewodniczący Rady Programowej Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Dolnośląskiego
prezes Oddziału Wrocławskiego PTTK we Wrocławiu
2. Kol. Henryk Antkowiak (Jawor) – Członek Komitetu
Oddział PTTK „Ziemi Jaworskiej” w Jaworze
3. Kol. Marian Hawrysz (Lubin) – Członek Komitetu
Oddział PTTK „Zagłębia Miedziowego” w Lubinie,
4. Kol. Andrzej Mateusiak (Jelenia Góra) – Członek Komitetu
prezes Zarządu Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze
5. Kol. Andrzej Konarski (Wrocław) – Członek Komitetu
członek ZG PTTK,
Oddział PTTK przy Politechnice Wrocławskiej
6. Kol. Andrzej Mikuś (Kłodzko) – Członek Komitetu
członek GSK PTTK,
prezes Oddziału PTTK „Ziemi Kłodzkiej” w Kłodzku
7. Kol. Stanisław Nosol (Wrocław) – Członek Komitetu
Oddział Wrocławski PTTK w Wrocławiu
8. Kol. Zofia Sikora (Wałbrzych) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Wałbrzychu
9. Kol. Marek Staffa (Wrocław) – Członek Komitetu
wiceprezes ZG PTTK
Oddział Wrocławski PTTK w Wrocławiu
10. Kol. Krzysztof Ryszard Mazurski (Wrocław) – Członek Komitetu
członek ZG PTTK,
Oddział Wrocławski PTTK w Wrocławiu
11. Kol. Jan Jagielski (Jelenia Góra) – Członek Komitetu
członek GSK PTTK
Oddział Wojskowy PTTK w Jeleniej Górze
12. Kol. Rajmund Goluch (Wrocław) – Członek Komitetu
prezes Oddziału Wojskowego PTTK we Wrocławiu
13. Kol. Jerzy Błaszczyk (Wrocław) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK Wrocław – Fabryczna we Wrocławiu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Dolnośląskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa mazowieckiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,

2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 449/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Kujawsko - Pomorskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Sejmiku Prezesów Województwa Kujawsko - Pomorskiego z dnia 20.10.2000r.- Prezydium Zarządu Głównego PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Kujawsko - Pomorskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Henryk Miłoszewski (Toruń) – Przewodniczący Komitetu
członek ZG PTTK,
przewodniczący prezydium Sejmiku Prezesów Województwa Kujawsko - Pomorskiego,
prezes Oddziału Miejskiego PTTK w Toruniu
2. Kol. Edward Kozanowski (Bydgoszcz) - Zastępca Przewodniczącego Komitetu
członek GKR PTTK,
prezes Oddziału PTTK przy Klubie Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy
3. Kol. Stanisław Dygasiewicz (Bydgoszcz) – Członek Komitetu
Prezes GKR PTTK,
4. Kol. Jerzy Kondek (Grudziądz) - Członek Komitetu
Prezes Oddziału PTTK w Grudziądzu
5. Kol. Tadeusz Konieczka (Inowrocław) - Członek Komitetu
Prezes Oddziału PTTK w Inowrocławiu
6. Kol. Wojciech Krajewski (Włocławek) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Kujawskiego PTTK w Włocławku
7. Kol. Barbara Kubiak (Bydgoszcz) - Członek Komitetu
prezes Regionalnego Oddziału PTTK „Szlak Brdy” w Bydgoszczy
8. Kol. Ryszard Tylicki (Brodnica) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Brodnicy

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Kujawsko - Pomorskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa kujawsko - pomorskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 448/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Lubelskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Lubelskiego z dnia 9.10.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Lubelskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Andrzej Wasilewski (Lublin)
członek prezydium ZG PTTK,
przewodniczący Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Lubelskiego,
prezes Oddziału Miejskiego PTTK w Lublinie	– Przewodniczący Komitetu
2. Kol. Andrzej Czachorowski (Biłgoraj)
sekretarz Zarządu Oddziału PTTK w Biłgoraju	- Członek Komitetu
3. Kol. Janina Dwornicka (Krasnymstawie)
członek GSK PTTK,
sekretarz Zarządu Oddziału PTTK w Krasnymstawie	– Członek Komitetu
4. Kol. Janusz Góra (Nałęczów)
prezes OKR Oddziału PTTK w Nałęczowie	- Członek Komitetu
5. Kol. Bogdan Kotowski (Lublin)
wiceprezes Oddziału Miejskiego PTTK w Lublinie	- Członek Komitetu
6. Kol. Zbigniew Lubaszewski (Chełm)
skarbnik Oddziału PTTK w Chełmie	- Członek Komitetu
7. Kol. Ryszard Łapa (Zamość)
wiceprezes Oddziału PTTK w Zamościu	- Członek Komitetu
8. Kol. Danuta Mońk (Dęblin)
prezes Oddziału Miejskiego PTTK w Dęblinie	- Członek Komitetu
9. Kol. Marian Pawłowski (Puławy)
wiceprezes Oddziału PTTK w Puławach	- Członek Komitetu
10. Kol. Jerzy Pianowski (Janowie Lubelskim)
członek Zarządu Oddziału PTTK w Janowie Lubelskim	- Członek Komitetu
11. Kol. Marcin Piskula (Kazimierz Dolny)
skarbnik Oddziału PTTK w Kazimierzy Dolnym	- Członek Komitetu
12. Kol. Tadeusz Sobieszek (Lublin)
Wiceprezes GKR PTTK,
członek OKR Oddziału Miejskiego PTTK w Lublinie	- Członek Komitetu
13. Kol. Mieczysław Tokarski (Włodawa)
wiceprezes Oddziału PTTK we Włodawie	- Członek Komitetu
14. Kol. Marek Wójtowicz (Lublin)
wiceprezes Oddziału Kolejowego PTTK w Lublinie	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Lubelskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa lubelskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Uchwała nr 445/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Lubuskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Lubuskiego Porozumienia Oddziałów PTTK z dnia 10.10.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Lubuskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Czesław Woźniak (Międzyrzecz)	- Przewodniczący Komitetu
przewodniczący Lubuskiego Porozumienia Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału PTTK „Ziemi Międzyrzeckiej” w Międzyrzeczu Wielkopolskim	
2. Kol. Władysław Chrostowski (Gorzów Wielkopolski)	- Członek Komitetu
prezes Regionalnego Oddziału Lubuskiego Przewodników Turystycznych PTTK w Gorzowie Wlkp.	
3. Kol. Jan Frydrych (Zielona Góra)	- Członek Komitetu
prezes Oddziału Regionalnego w Zielonej Górze,	
4. Kol. Pola Kuleczka (Zielona Góra)	- Członek Komitetu
Oddział PTTK w Zielonej Górze	
5. Kol. Józef Matysiak (Międzyrzecz)	- Członek Komitetu
skarbnik Oddziału PTTK w Międzyrzeczu	
6. Kol. Przemysła Mikołajczak (Międzyrzecz)	- Członek Komitetu
sekretarz Oddziału PTTK w Międzyrzeczu	
7. Kol. Marianna Osóbka (Gubin)	- Członek Komitetu
sekretarz Oddziału PTTK w Gubinie	
8. Kol. Zbigniew Rudziński (Gorzów Wielkopolski)	- Członek Komitetu
prezes Oddziału
Miejskiego PTTK w Gorzowie Wlkp.	
9. Kol. Józef Tarniowy (Żary)	- Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Żarach	
10. Kol. Mieczysław Wojecki (Zielona Góra)	- Członek Komitetu
Regionalny Oddział PTTK w Zielonej Górze	
11. Kol. Hanna Żytkowska (Gorzów Wielkopolski)	- Członek Komitetu
Prezes Oddziału Zakładowego PTTK „Energetyk” w Gorzowie Wlkp.	

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Lubuskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa lubuskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 462 / 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Łódzkiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Rady Oddziałów PTTK województwa łódzkiego z dnia 22.11.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Łódzkiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Ryszard Mamenas (Łódź) – Przewodniczący Komitetu
członek ZG PTTK
przewodniczący Rady Oddziałów PTTK Województwa Łódzkiego,
prezes Oddziału „Łódzkiego” PTTK w Łodzi
2. Kol. Edward Jabłoński (Łódź) - Członek Komitetu
członek GKR PTTK
Oddział „Łódzki” PTTK w Łodzi
3. Kol. Halina Kaftan (Opoczno) – Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK w Opocznie
4. Kol. Mirosław Ratajski (Piotrków Trybunalski) - Członek Komitetu
członek ZG PTTK
prezes Oddziału PTTK w Piotrkowie Trybunalskim
5. Kol. Włodzimierz Szafiński (Żarnów) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Żarnowie
6. Kol. Zygmunt Szmidt (Pabianice) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Pabianicach
7. Kol. Jolanta Śledzińska (Zduńska Wola) - Członek Komitetu
sekretarz Oddziału PTTK w Zduńskiej Woli
8. Kol. Anna Teodorczyk (Pabianice) - Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK w Pabianicach

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Łódzkiego do:

- współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa łódzkiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 463 / 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Małopolskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Małopolskiego Forum Oddziałów PTTK z dnia 25.11.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Małopolskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Jerzy Kapłon (Kraków) – Przewodniczący Komitetu

wiceprezes GKR PTTK

przewodniczący Małopolskiego Forum Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału „Krakowskiego” PTTK w Krakowie

2. Kol. Ryszard Bielecki (Kraków) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK przy Hucie im. T. Sędzimir w Krakowie
3. Kol. Piotr Dąbrowski (Kraków) - Członek Komitetu
członek ZG PTTK,
prezes Oddziału Akademickiego PTTK w Krakowie
4. Kol. Beata Dżiduszko (Tarnów) - Członek Komitetu
członek GKR PTTK,
Oddział PTTK „Ziemi Tarnowskiej” w Tarnowie
5. Kol. Janusz Jędrygas (Wadowice) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK „Ziemia Wadowicka” w Wadowicach
6. Kol. Antoni Marchwicki (Kraków) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Wojskowego PTTK w Krakowie
7. Kol. Jan Noworyta (Oświęcim) - Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK „Ziemi Oświęcimskiej” w Oświęcimiu
8. Kol. Eugeniusz Patla (Gorlice) - Członek Komitetu
prezes Oddziały PTTK w Gorlicach
9. Kol. Jan Palider (Zakopane) - Członek Komitetu
członek ZG PTTK,
prezes Oddziału „Tatrzańskiego” PTTK w Zakopanem
10. Kol. Wiesław Panek (Bochnia) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Bochni
11. Kol. Iwona Rożej (Kraków) - Członek Komitetu
Oddział „Krakowski” PTTK w Krakowie
12. Kol. Adam Sobczyk (Nowy Sącz) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK „Beskid” w Nowym Sączu
13. Kol. Barbara Stanek (Olkusz) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK „Beskid” w Olkuszu
14. Kol. Ludwik Starzak (Myślenice) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK „Lubomir” w Myślenicach
15. Kol. Stanisław Winter (Krynica) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Krynicy
16. Kol. Janusz Zdebski (Kraków) - Członek Komitetu
prezes ZG PTTK
Oddział „Krakowski” PTTK w Krakowie

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Małopolskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa małopolskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 440 / 2000

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 22.09.2000 r.

w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Mazowieckiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Mazowieckiego Forum Oddziałów PTTK z dnia 4.09.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

20 Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Mazowieckiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Wojciech Koprowski (Warszawa)
przewodniczący Rady Mazowieckiego Forum Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału Praskiego PTTK w Warszawie	- Przewodniczący Komitetu
2. Kol. Konrad Bielecki (Radom)
członek ZG PTTK,
wiceprzewodniczący Rady MFO PTTK,
prezes Oddziału Miejskiego PTTK w Radomiu	- Członek Komitetu
3. Kol. Stanisław Janowicz (Warszawa)
członek ZG PTTK,	- Członek Komitetu
4. Kol. Andrzej Jasiński (Warka)
skarbnik Rady MFO PTTK,
członek Zarządu Oddziału PTTK w Warce	- Członek Komitetu
5. Kol. Jadwiga Kamińska (Płock)
sekretarz Zarządu Oddziału Miejskiego w Płocku	- Członek Komitetu
6. Kol. Anna Kirchner (Siedlce)
prezes GSK PTTK,
członek Rady MFO PTTK,
prezes Oddziału PTTK „Podlasie” w Siedlcach	- Członek Komitetu
7. Kol. Bogdan Komorowski (Pionki)
członek GKR PTTK,
członek Rady MFO PTTK,
członek Zarządu Oddziału PTTK w Pionkach	- Członek Komitetu
8. Kol. Gustaw Konopacki (Warszawa)
wiceprezes ZG PTTK,
prezes Oddziału PTTK przy WAT	- Członek Komitetu
9. Kol. Jerzy Kwaczyński (Żyrardów)
członek Rady MFO PTTK,
przewodniczący Rady Programowej ds. Młodzieży Szkolnej,
prezes Oddziału PTTK w Żyrardów	- Członek Komitetu
10. Kol. Tadeusz Martusewicz (Warszawa)
członek ZG PTTK,
prezes Oddziału Stołecznego PTTK w Warszawie	- Członek Komitetu
11. Kol. Franciszek Midura (Warszawa)
członek Prezydium ZG PTTK,	- Członek Komitetu
12. Kol. Ewa Stangrodzka (Ciechanów)
sekretarz Rady MFO PTTK,
wiceprezes Oddziału PTTK w Ciechanowie.	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Mazowieckiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa mazowieckiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 461/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Opolskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Opolskiego z dnia 14.11.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Opolskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Lucjusz Bilik (Opole)
prezes Oddziału Regionalnego PTTK Śląska Opolskiego w Opolu	- Przewodniczący Komitetu
2. Kol. Józef Michalczewski (Prudnik)
prezes Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Prudniku	- Wiceprzewodniczący Komitetu
3. Kol. Alfred Feliks (Zawadzkie)
prezes Oddziału Zakładowego PTTK przy Hucie „Andrzej” w Zawadzkiem	- Wiceprzewodniczący Komitetu
4. Kol. Wilhelma Barańska (Brzeg)
prezes Oddziału PTTK „Ziemi Brzeskiej” w Brzegu	- Członek Komitetu
5. Kol. Zbigniew Rodziewicz (Chorula)
prezes Oddziału Zakładowego PTTK ZPW „Górażdze S.A.” w Choruli	- Członek Komitetu
6. Kol. Paweł Nimptscht (Cisek)
prezes Oddziału PTTK w Cisku	- Członek Komitetu
7. Kol. Jerzy Chmiel (Głuchołazy)
prezes Oddziału PTTK w Głuchołazach	- Członek Komitetu
8. Kol. Adolf Mikulec (Nysa)
członek GSK PTTK,
prezes Oddziału PTTK „Ziemi Nyskiej” w Nysie	- Członek Komitetu
9. Kol. Bogdan Wajszwili (Olesno)
prezes Oddziału PTTK w Oleśnie	- Członek Komitetu
10. Kol. Władysław Łysiak (Ozimek)
prezes Oddziału Zakładowego PTTK przy Hucie „Małapanew” w Ozimku	- Członek Komitetu
11. Kol. Krzysztof Orłowski (Strzelce Opolskie)
prezes Oddziału PTTK „Ziemi Strzeleckiej” w Strzelcach Opolskich	- Członek Komitetu
12. Kol. Ireneusz Szmajda (Opole)
prezes Oddziału Opolskiego PTTK w Opolu	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Opolskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa opolskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 464/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Podkarpackiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Podkarpackiego Forum Oddziałów PTTK z dnia 11.12.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Podkarpackiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Egeniusz Taradajko (Rzeszów)
przewodniczący Podkarpackiego Forum Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału PTTK w Rzeszowie	– Przewodniczący Komitetu
2. Kol. Antoni Hadała (Rzeszów)
wiceprezes Oddziału PTTK w Rzeszowie	- Członek Komitetu
3. Kol. Jerzy Husar (Przemyśl)
członek Zarządu Oddziału PTTK w Przemyślu	– Członek Komitetu
4. Kol. Adolf Maciołek (Ustrzyki Dolne)
prezes Oddziału PTTK w Ustrzykach Dolnych	- Członek Komitetu
5. Kol. Stanisław Sieradzki (Sanok)
prezes Oddziału PTTK w Sanoku	- Członek Komitetu
6. Kol. Ryszard Walat (Tarnobrzeg)
prezes Oddziału PTTK w Tarnobrzegu	- Członek Komitetu
7. Kol. Agnieszka Wałach (Rzeszów)
sekretarz Oddziału PTTK w Rzeszowie	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Podkarpackiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa podkarpackiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 465 / 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Podlaskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Podlaskiego Porozumienia Oddziałów PTTK z dnia 6.12.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Podlaskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Tomasz Ostapczuk (Białystok)
przewodniczący Podlaskiego Porozumienia Oddziałów PTTK	– Przewodniczący Komitetu

- prezes Regionalnego Oddziału PTTK w Białymstoku
2. Kol. Tadeusz Lutrzykowski (Łomża) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Łomży
 3. Kol. Małgorzata Pawłowska (Suwałki) - Członek Komitetu
sekretarz Oddziału PTTK w Suwałkach
 4. Kol. Mieczysław Piotrowski (Białowieża) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Białowieży
 5. Kol. Jakub Półtorzycki (Białystok) - Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK w Białymstoku
 6. Kol. Mieczysław Żukowski (Białystok) - Członek Komitetu
Regionalny Oddział PTTK w Białymstoku

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Podlaskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa podlaskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 441 / 2000

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 22.09.2000 r.

w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Pomorskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Regionalnego Ośrodka Programowego PTTK z dnia 29.08.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Pomorskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Marian Czyżewski (Gdańsk) - Przewodniczący Komitetu
przewodniczący Rady Regionalnego Ośrodka Programowego PTTK w Gdańsku
2. Kol. Jan Bogucki (Sopot) - Członek Komitetu
członek Prezydium GKR PTTK,
prezes Oddziału PTTK w Sopocie
3. Kol. Leonard Budniak (Gdynia) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK Marynarki Wojennej w Gdyni,
4. Kol. Janusz Grabowski (Słupsk) - Członek Komitetu
urzędujący Sekretarz Zarządu Oddziału Regionalnego PTTK w Słupsku
5. Kol. Mieczysław Michalski (Gdańsk) - Członek Komitetu
członek Prezydium GSK PTTK
6. Kol. Stanisław Sikora (Gdańsk) - Członek Komitetu
członek ZG PTTK,

- prezes Oddziału PTTK w Gdańsku
7. Kol. Józef Strzelecki (Malbork) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Przewodniczącego PTTK w Malborku
 8. Kol. Elżbieta Świerk (Gdańsk) - Członek Komitetu
urzędujący Sekretarz Zarządu Oddziału Regionalnego
PTTK w Gdańsku
 9. Kol. Lucja Wróbel (Gdynia) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK Stoczni Gdynia S.A.
 10. Kol. Ryszard Wrzosek (Gdynia) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni
 11. Kol. Lech Zalewski (Gdańsk) - Członek Komitetu
wiceprzewodniczący Rady ROP,
wiceprezes Oddziału Regionalnego PTTK w Gdańsku.

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Pomorskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa pomorskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 466/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Śląskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Rady Prezesów Oddziałów PTTK Województwa Śląskiego z dnia 25.11.2000r.- Prezydium Zarządu Głównego PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Śląskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Edmund Zaiczek (Żywiec) - Przewodniczący Komitetu
przewodniczący Rady Prezesów Oddziałów PTTK województwa śląskiego
prezes Oddziału „Babiogórskiego” PTTK w Żywcu
2. Kol. Roman Bargieł (Katowice) - Członek Komitetu
członek GKR PTTK,
prezes Górnośląskiego Oddziału PTTK w Katowicach
3. Kol. Jan Gorczyca (Bielsko Biała) - Członek Komitetu
członek GKR PTTK,
Oddział PTTK w Bielsku Białej
4. Kol. Stanisław Góra (Będzin) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Będzinie
5. Kol. Henryk Kieś (Świętochłowice) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Świętochłowicach
6. Kol. Edward Kudelski (Tychy) - Członek Komitetu
wiceprezes ZG PTTK,
Oddział Międzyuczelniany PTTK w Katowicach

7. Kol. Ireneusz Twarkowski (Bytom)
prezes Oddziału PTTK w Bytomiu	- Członek Komitetu
8. Kol. Andrzej Michalik (Chorzów)
członek GKR PTTK,
prezes Oddziału Regionalnego PTTK w Katowicach	- Członek Komitetu
9. Kol. Edmund Sroka (Ruda Śląska)
członek ZG PTTK,
prezes Oddziału Miejskiego PTTK w Rudzie Śląskiej	- Członek Komitetu
10. Kol. Lech Tota (Częstochowa)
prezes Oddziału Regionalnego PTTK w Częstochowie	- Członek Komitetu
11. Kol. Ilona Ulatowska (Gliwice)
prezes Oddziału PTTK Ziemi Gliwickiej	- Członek Komitetu
12. Kol. Edward Wiczorek (Katowice)
Katowicki Oddział Regionalny PTTK	- Członek Komitetu
13. Kol. Stanisław Witała (Ruda Śląska)
Oddział Miejski PTTK w Rudzie Śląskiej	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Śląskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa śląskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 446/2000

Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Wojewódzkiego Porozumienia Oddziałów PTTK Regionu Świętokrzyskiego z dnia 12.10.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Świętokrzyskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Kazimierz Micorek (Kielce)
przewodniczący Wojewódzkiego Porozumienia Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach	- Przewodniczący Komitetu
2. Kol. Franciszek Guska (Kielce)
wiceprezes Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach	- Członek Komitetu
3. Kol. Edward Imiela (Starachowice)
prezes Oddziału PTTK w Starachowicach	- Członek Komitetu
4. Kol. Romuald Jałowiecki (Kielce)
członek GSK PTTK
Oddział Świętokrzyski PTTK w Kielcach	- Członek Komitetu
5. Kol. Marek Juszczyk (Sandomierz)
prezes Oddziału PTTK w Sandomierzu	- Członek Komitetu
6. Kol. Roman Kałuża (Ostrowiec Świętokrzyski)
wiceprezes Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Ostrowcu Świętokrzyskim	- Członek Komitetu
7. Kol. Krzysztof Kasprzyk (Starachowice)
prezes Oddziału Międzyszkolnego PTTK w Starachowicach	- Członek Komitetu
8. Kol. Alicja Mężyk (Ostrowiec Świętokrzyski)
wiceprezes Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Ostrowcu Świętokrzyskim	- Członek Komitetu
9. Kol. Wojciech Pasek (Końskie)
prezes Oddziału PTTK w Końskich	- Członek Komitetu

10. Kol. Zbigniew Pawlik (Ostrowiec Świętokrzyski) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK im. M.Radwana w Ostrowcu Świętokrzyskim
11. Kol. Zbigniew Pękała (Ostrowiec Świętokrzyski) - Członek Komitetu
członek Zarządu Oddziału PTTK im. M.Radwana w Ostrowcu Świętokrzyskim
12. Kol. Jerzy Pikul (Pińczów) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Pińczowie
13. Kol. Andrzej Wadowski (Busko Zdrój) - Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK w Busku Zdroju
14. Kol. Andrzej Wąchocki (Starachowice) - Członek Komitetu
Oddział Międzyszkolny PTTK w Starachowicach
15. Kol. Jerzy Włodarczyk (Skarżysko) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Skarżysku Kamiennej

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Świętokrzyskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa świętokrzyskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 467 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 15.12.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Warmińsko – Mazurskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17. czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Porozumienia Oddziałów PTTK Województwa Warmińsko - Mazurskiego z dnia 26.11.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Warmińsko - Mazurskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Marian Jurak (Olsztyn) - Przewodniczący Komitetu
przewodniczący Regionalnej Rady Programowej PTTK Warmia – Mazury
prezes Oddziału Warmińsko – Mazurskiego PTTK w Olsztynie
2. Kol. Donat Burzyński (Kętrzyn) - Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Kętrzynie
3. Kol. Krystyna Fuchs (Olsztyn) - Członek Komitetu
prezes Oddziału „Olsztyńskiego” PTTK w Olsztynie
4. Kol. Zygmunt Janusik (Olsztyn) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Zakładowego PTTK przy „Stomil – Olsztyn” S.A. w Olsztynie
5. Kol. Jan Kochanowski (Ostróda) - Członek Komitetu
prezes Oddziału Zachodnio – Mazurskiego PTTK w Ostródzie
6. Kol. Henryk Myśliwski (Elbląg) - Członek Komitetu
prezes Oddziału „Ziemi Elbląskiej” PTTK w Elblągu
7. Kol. Tadeusz Walczak (Olsztyn) - Członek Komitetu
przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Przewodniczej
Oddział Warmińsko – Mazurski PTTK w Olsztynie

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Warmińsko - Mazurskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa warmińsko - mazurskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,

3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 447/2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 17.11.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Wielkopolskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Wielkopolskiej Korporacji Oddziałów PTTK z dnia 11.10.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Wielkopolskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1. Kol. Marian Chudy (Poznań) – Przewodniczący Komitetu
członek GKR PTTK,
przewodniczący Wielkopolskiej Korporacji Oddziałów PTTK,
prezes Oddziału Poznańskiego PTTK w Poznaniu
2. Kol. Renata Dehr (Poznań) – Członek Komitetu
członek Zarządu Oddziału Poznańskiego PTTK w Poznaniu
3. Kol. Ryszard Gołębiwski (Luboń) – Członek Komitetu
Prezes OKR Oddziału PTTK w Luboniu
4. Kol. Adam Gostyński (Kalisz) – Członek Komitetu
sekretarz Oddziału PTTK w Kaliszu
5. Kol. Marian Jaskóła (Swarzędz) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Swarzędzu
6. Kol. Eugeniusz Kowalski (Luboń) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Luboniu
7. Kol. Tadeusz Krzyżanowski (Kościan) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Kościanie
8. Kol. Andrzej Kudlaszyk (Poznań) – Członek Komitetu
wiceprezes Oddziału PTTK Pracowników Kolejowych w Poznaniu
9. Kol. Andrzej Łącki (Konin) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Koninie
10. Kol. Maślanko Grzegorz (Poznań) – Członek Komitetu
członek GSK PTTK,
członek Zarządu Oddziału Międzyuczelnianego PTTK w Poznaniu
11. Kol. Paweł Mordal (Szamotuły) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK w Szamotułach
12. Kol. Roch Tarczewski (Poznań) – Członek Komitetu
prezes Oddziału PTTK Poznań Nowe Miasto
13. Kol. Leszek Zagórski (Poznań) – Członek Komitetu
sekretarz Oddziału Poznańskiego PTTK w Poznaniu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Wielkopolskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa wielkopolskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 468 / 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z 1512.2000 r.
w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego Regionalnej Konferencji
Oddziałów PTTK Województwa Zachodniopomorskiego

Na podstawie § 2 ust. 5 Uchwały nr 131 /XIV/2000 ZG PTTK z dnia 17 czerwca 2000 roku w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz po uwzględnieniu wniosku Rady Oddziałów PTTK województwa zachodniopomorskiego z dnia 22.11.2000r.- Prezydium Zarządu Główny PTTK postanawia:

§ 1

Powołać Komitet Organizacyjny Regionalnej Konferencji Oddziałów PTTK Województwa Zachodniopomorskiego (zwanej dalej RKO PTTK) w składzie:

1.	Kol. Jerzy Winsze (Szczecin)
przewodniczący Rady Oddziałów PTTK Województwa Zachodniopomorskiego,
prezes Regionalnego Oddziału Szczecińskiego PTTK w Szczecinie	– Przewodniczący Komitetu
2.	Kol. Halina Adamczak (Stargard Szczeciński)
Oddział PTTK w Stargardzie Szczecińskim	- Członek Komitetu
	Kol. Danuta Borkowska (Szczecin)
Regionalny Oddział Szczeciński PTTK w Szczecinie	– Członek Komitetu
4.	Kol. Przemysław Jaskóła (Szczecin)
Oddział Wojskowy PTTK w Szczecinie	- Członek Komitetu
5.	Kol. Ryszard Kotla (Szczecin)
prezes Oddziału „Zachodniopomorskiego” PTTK w Szczecinie	- Członek Komitetu
6.	Kol. Jan Krzysztoń (Szczecin)
Regionalna Pracownia Krajoznawcza w Szczecinie	- Członek Komitetu
7.	Kol. Mařia Misiowiec (Myřlibóř)
Oddział PTTK w Myřlibóřu	- Członek Komitetu
8.	Kol. Grzegorz Podbiał (Kołobrzeg)
Oddział PTTK w Kołobrzegu	- Członek Komitetu
9.	Kol. Regina Wiřniewska (Koszalin)
Oddział PTTK w Koszalinie	- Członek Komitetu

§ 2

Zobowiązać Komitet Organizacyjny RKO PTTK Województwa Zachodniopomorskiego do:

1. współdziałania ze wszystkimi oddziałami PTTK na terenie województwa zachodniopomorskiego w zakresie sprawnego i terminowego przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej,
2. przygotowania, zwołania i przeprowadzenia w terminie zatwierdzonym przez Prezydium ZG PTTK RKO PTTK,
3. zabezpieczenia dokumentacji RKO PTTK,
4. doręczenia do Zarządu Głównego PTTK w terminie 14 dni od daty RKO PTTK dokumentacji, o której mowa w § 27 ust. 2 „Ordynacji Wyborczej.”

§ 3

Uchwała wchodzi z dniem uchwalenia.

Prezydium ZG PTTK

Uchwała nr 469 / 2000
Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 15 grudnia 2000 r.
w sprawie rozpatrzenia odwołań zarządów oddziałów PTTK , którym Zarząd Główny
PTTK nie przyznał mandatów delegata na regionalne konferencje oddziałów PTTK .

Na podstawie § 4 uchwały nr 131/XIV/2000 ZG PTTK z 17. 06. 2000 r. w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo – 29

wyborczej przed Walnym Zjazdem oraz § 2 i 3 uchwały 132/XIV/2000 ZG PTTK z 17.06.2000 r. w sprawie klucz wyborczego i rozdzielnika mandatów delegatów oddziałów na regionalne konferencje oddziałów PTTK, Prezydium ZG PTTK u c h w a l a c o następuje:

1. po rozpatrzeniu odwołań zarządów oddziałów PTTK, którym nie przyznano mandatów delegata na regionalne konferencje oddziałów PTTK p r z y z n a j e :

1/ *Oddziałowi Zakładowemu PTTK przy Polskim Koncernie Naftowym ORLEN w Płocku 1 mandat* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa mazowieckiego, przyjmując za podstawę pismo Zarządu Oddziału stwierdzające, że Oddział powiększył stan członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką do 65 osób,

2/ *Oddziałowi PTTK w Nowej Soli 1 mandat* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa lubuskiego, przyjmując za podstawę pismo Zarządu Oddziału stwierdzające, że Oddział powiększył stan członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką do 52 osób,

3/ *Regionalnemu Oddziałowi Lubuskiemu Przewodników Turystycznych PTTK w Gorzowie Wlkp. 2 mandaty* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa lubuskiego w związku z przekazaniem do ZG PTTK przez Zarząd Oddziału na druku TK – O sprawozdania statystycznego z działalności oddziału za rok 1999, w którym wykazano 62 członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką.

4/ *Oddziałowi PTTK przy FUM „ Warka „ w Warce 1 mandat* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa mazowieckiego, przyjmując za podstawę pismo Zarządu Oddziału stwierdzające, że Oddział powiększył stan członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką do 55 osób,

2. po stwierdzeniu, że zarząd oddziału PTTK zrealizował uchwałę ZG PTTK nr 33/ XIV/98 z 28.03.1998 r. i dostosował statut oddziału do wymogów obowiązującego Statutu PTTK , co jest równoznaczne z ustaniem przyczyny, która spowodowała nie przyznanie przez ZG PTTK mandatów delegata na regionalną konferencję oddziałów PTTK p r z y z n a j e :

1/ *Samodzielnemu Szkolnemu Oddziałowi PTTK przy Zespole Szkół Szkół Łączności w Krakowie 2 mandaty* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa małopolskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 443/2000 z 22.09.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

2/ *Oddziałowi Akademickiemu PTTK w Częstochowie 2 mandaty* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa śląskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 442/2000 z 22.09.2000 roku zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

3/ *Oddziałowi Regionalnemu PTTK w Częstochowie 5 mandatów* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa śląskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 452/2000 z 17.11.2000 roku zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

4/ *Oddziałowi PTTK w Łasku 2 mandaty* na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa łódzkiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 451/2000 z 17.11.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

5/ Oddziałowi PTTK KOLEJARZ w Szczecinie 2 mandaty na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa zachodniopomorskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 444/2000 z 22.09.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

6/ Oddziałowi PTTK w Mińsku Mazowieckim 2 mandaty na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa mazowieckiego. Oddział odbył Zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 470 /2000 z 15.12.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału oraz powiększył stan członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką do 68 osób,

7/ Oddziałowi Akademickiemu PTTK im. W.Pola w Lublinie 1 mandat na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa lubelskiego. Oddział odbył Zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 474/2000 z 15.12.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału oraz powiększył stan członków zwyczajnych PTTK z opłaconą składką do 50 osób,

8/ Oddziałowi PTTK „ Ziemia Janowska „w Janowie Lubelskim 2 mandaty na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa lubelskiego. Oddział odbył Zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 473/2000 z 15.12.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

9/ Oddziałowi PTTK „ Ziemi Lwóweckiej „ w Lwówku Śląskim 2 mandaty na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa dolnośląskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 471/2000 z 15.12.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

10/ Oddziałowi PTTK w Golubiu – Dobrzyniu 10 mandatów na regionalną konferencję oddziałów PTTK województwa kujawsko - pomorskiego. Oddział odbył zjazd w sprawach statutowych a Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 472/2000 z 15.12.2000 r. zatwierdziło zmiany w statucie oddziału.

3. z w i ę k s z a ogólną liczbę mandatów na regionalne konferencje oddziałów PTTK :

- 1/ na Regionalną Konferencję Województwa Dolnośląskiego z 79 do 81 poprawiając załącznik nr 1 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 2/ na Regionalną Konferencję Województwa Kujawsko – Pomorskiego z 55 do 65 poprawiając załącznik nr 2 do uchwały 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 3/ na Regionalną Konferencję Województwa Lubelskiego z 45 do 48 poprawiając załącznik nr 3 do uchwały 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 4/ na Regionalną Konferencję Województwa Lubuskiego z 41 do 44 , poprawiając załącznik nr 4 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 5/ na Regionalną Konferencję Województwa Łódzkiego z 51 do 53 poprawiając załącznik nr 5 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 6/ na Regionalna Konferencję Województwa Małopolskiego z 85 do 87 poprawiając załącznik nr 6 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 7/ na Regionalną Konferencję Województwa Mazowieckiego ze 110 do 114 poprawiając załącznik nr7 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r
- 8/ na Regionalną Konferencję Województwa Śląskiego ze 125 do 132 poprawiając załącznik nr 12 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.
- 9/ na Regionalna Konferencję Województwa Zachodniopomorskiego z 54 do 56 poprawiając załącznik nr 16 do uchwały ZG PTTK nr 132/XIV/2000 z 17.06.2000 r.

4. Prezydium ZG PTTK u p o w a ż n i a Sekretarza Generalnego ZG PTTK do powiadomienia o niniejszej decyzji zainteresowane oddziały PTTK oraz właściwe Komitety Regionalnych Konferencji Oddziałów PTTK .

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezydium ZG PTTK

Z PRAC ZG PTTK ● D.C.

Uchwała nr 157 /XIV/2000

Zarządu Głównego PTTK z 17.12.2000 roku

w sprawie zmian w składzie Komisji Turystyki Motorowej ZG PTTK.

Zgodnie z art.35 Statutu PTTK oraz § 12 Regulaminu wzorcowego komisji, rad i zespołów ZG PTTK przyjmuje się do wiadomości następujące zmiany :

- 1/ Komisja Turystyki Motorowej ZG PTTK , na zwolnione miejsce w Komisji po zmarłym Koledze Aleksandrze JECKIELU – z Klubu Motorowego „Przemysław” w Poznaniu, wprowadza Kolegę Jarosława SMOLARKA z Klubu Turystyki Motorowej „Start” w Pabianicach i powierza mu obowiązki Sekretarza Komisji.
- 2/ Zgodnie z uchwałą podjętą na posiedzeniu 1.04. 2000 r. Komisja zwalnia z funkcji Sekretarza Komisji Kol. Ireneusza Dolatę z Poznania
- 3/ Zarząd Główny PTTK przyjmuje do akceptującej wiadomości wyżej podane zmiany w składzie osobowym Komisji Turystyki Motorowej ZG PTTK.

Zarząd Główny PTTK

Uchwała nr 158 /XIV/2000

Zarządu Głównego PTTK z dnia 17.12.2000 roku

w sprawie zmian w składzie osobowym Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK

Zgodnie z art. 30 pkt. 2.8 Statutu PTTK oraz na wniosek Komisji Turystyki Kajakowej, Zarząd Główny PTTK przyjmuje do akceptującej wiadomości zmiany w składzie Komisji:

§ 1

Z powodu zaniechania działalności zwalnia się z Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK Kol.Kol.:

- Krzysztofa Jurka z Krakowa,
- Tomasza Kukułę z Warszawy,
- Henryka Sienkiewicza z Warszawy.
- Aleksandra Dobę ze Szczecina

§ 2

W skład Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK powołuje się z dniem 2.12.2000 r. Koleżankę Elżbietę Gomulską z Warszawy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia .

Zarząd Główny PTTK

• Z PRAC PREZYDIUM ZG PTTK • D.C.

UCHWAŁA nr 453 / 2000
PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK z dnia 17.11.2000 r.
w sprawie zatwierdzenia odznaki krajoznawczej
„Szlakiem architektury drewnianej w Polsce”

§ 1

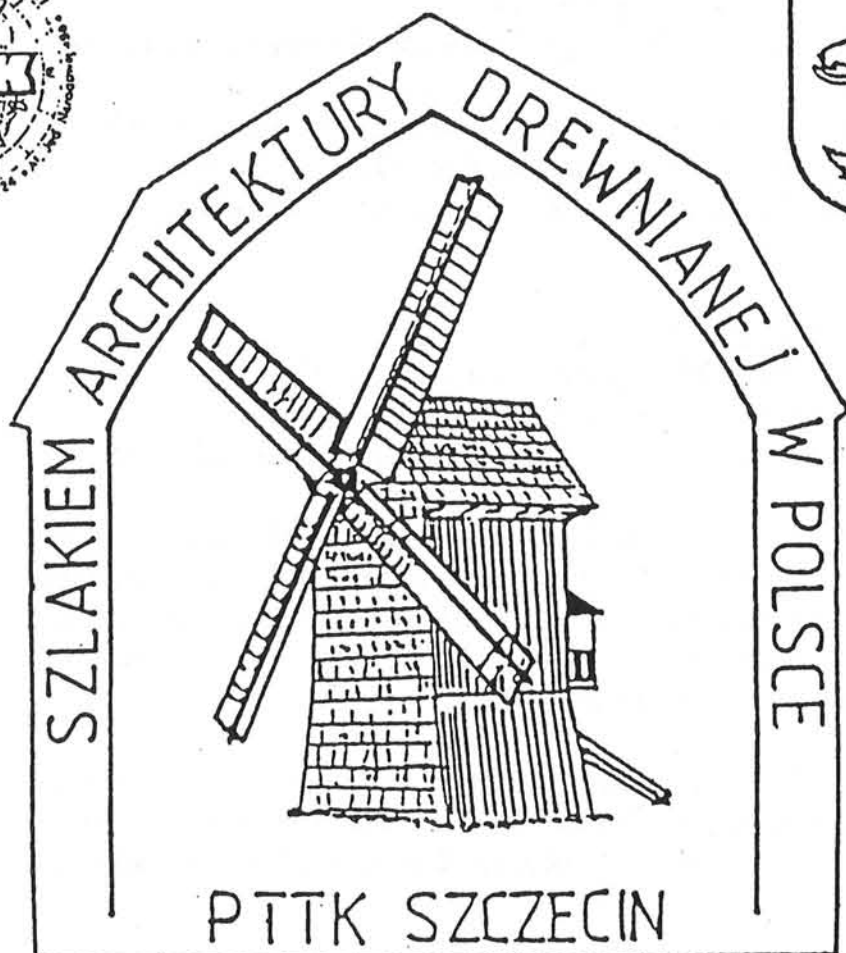
Zgodnie z art. 9 pkt. 7 Statutu PTTK Prezydium Zarządu Głównego PTTK na wniosek Zarządu Regionalnego Oddziału Szczecińskiego PTTK im. Stefana Kaczmarka - ustanawia odznakę krajoznawczą „Szlakiem architektury drewnianej w Polsce”.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezydium ZG PTTK

Polskie Towarzystwo Turystyczno Krajoznawcze
Regionalny Oddział Szczeciński
im. Stefana Kaczmarka

„Szlakiem Architektury Drewnianej w Polsce”

Odznaka Krajoznawcza

REGULAMIN

1. Wstęp

Drewno przez wiele stuleci było głównym materiałem budowlanym.

Niestety od czasu wprowadzenia w budownictwie betonu, żelbetu, czy stali zaczęło być coraz bardziej wypierane w konstrukcjach architektonicznych.

Co gorsze – z uwagi na mniejszą trwałość i zaniedbanie konserwatorskie – obiekty architektury drewnianej zaczęły ginąć z polskiego krajobrazu. Znikają, tak bardzo polskie wiatraki typu „koźlak”, młyny wodne, dworki, a nawet obiekty architektury sakralnej i kultu religijnego.

Regionalny Oddział Szczeciński PTTK im. Stefana Kaczmarka – Komisja Krajoznawcza, chcąc „ocalić od zapomnienia” ustanawia Odznakę Krajoznawczą „Szlakiem Architektury Drewnianej w Polsce”.

2. Postanowienia ogólne

- 2.1. Odznaka posiada trzy stopnie: brązowy, srebrny, złoty.
- 2.2. Odznakę zdobywa się w kolejności stopni. Warunkiem ich zdobycia jest zwiedzenie odpowiedniej liczby obiektów architektury drewnianej, określonej w niniejszym regulaminie.
- 2.3. Obiekty zaliczone na jeden stopień odznaki nie mogą być zaliczane do innych stopni.
- 2.4. Odznakę można zdobywać na terenie całej Polski również podczas zdobywania innych odznak turystycznych i krajoznawczych.
- 2.5. Odznakę można zdobywać po ukończeniu 10 roku życia.

3. Warunki zdobywania odznaki

- 3.1. Czas zdobywania kolejnych stopni odznaki jest dowolny.
- 3.2. Kolejność zdobywania – według ustanowionych stopni.
- 3.3. Potwierdzenia należy uzyskiwać w założonej specjalnie kronice-dzienniczku.

Potwierdzenie winno być uzyskane w miejscu lokalizacji zabytku.

W przypadku obiektu o charakterze muzealnym – potwierdzenie pieczętą tego obiektu. Oprócz potwierdzenia, należy podać krótki opis, datę zwiedzania, stan techniczny obiektu. Można zamieścić widokówkę, szkic, czy własnoręcznie wykonane zdjęcie.

- 3.4. Za obiekty architektury drewnianej uznaje się: wiatraki., młyny wodne, obiekty kultu religijnego o konstrukcji drewnianej (kościóły, cerkwie, kaplice, meczety itp.) chaty, dwory, spichlerze, karczmy, zabudowania gospodarcze.

4. Zakres poszczególnych stopni odznaki

Stopień odznaki	Liczba obiektów ogółem	- w tym minimum:		
		wiatraki, młyny wodne	muzea etnograficzne, skanseny	obiekty kultu religijnego
Brązowy	50	5	3	5
Srebrny	75	10	7	10
Złoty	125	15	10	15

5. Warunki dodatkowe

- 5.1. Obiekty pojedyncze, będące w obrębie ekspozycji muzeum, czy skansenu nie mogą być zaliczane jak obiekty wg powyższej tabeli (w osobnej pozycji).
- 5.2. Do obiektów architektury drewnianej zalicza się także budowle o konstrukcji ryglowej, gdzie konstrukcją nośną są elementy wykonane z drewna (belki, stropy, ławy podwalinowe), a wypełnienie ścian z innego materiału budowlanego (np. cegła).
- 5.3. W przypadku grupy zabytków (np. wiatraki w Śmiglu, czy Koszutach) lub zabudowy ciągłej (np. domy w ciągu ulicy- Rakoniewice), należy ją traktować jako jedną pozycję, opisując całą grupę.

6. Weryfikacja odznaki

- 6.1. Weryfikacji odznaki dokonuje się na podstawie kroniki-dzienniczka zawierającej spełnienie warunków odpowiedniego stopnia odznaki.
- 6.2. Weryfikacji dokonuje Komisja Krajoznawcza Regionalnego Oddziału Szczecińskiego PTTK im. Stefana Kaczmarka (70-415 Szczecin, Al. Jedności Narodowej 49 A, tel. /091/434-56-24), gdzie również można nabyć odznakę oraz niniejszy regulamin.
- 6.3. Przewiduje się ewentualne wykorzystanie informacji o zabytkach architektury drewnianej, zawartych w kronikach dla potrzeb krajoznawczych PTTK.
- 6.4. Kroniki po weryfikacji zwracane będą autorom.

7. Postanowienia końcowe

Regulamin Odznaki Krajoznawczej „Szlakiem Architektury Drewnianej w Polsce” został zatwierdzony przez Prezydium Zarządu Głównego PTTK w dniu 17.11.2000 r. (uchwała nr 453/200).

KONTAKTY ZAGRANICZNE

W dniach 21-22 listopada 2000 r. Zarząd Główny PTTK gościł delegację Kierownictwa NaturFreunde z Niemiec na czele z prezydentem tej organizacji panem Michaelem Mullerem. Pan Michael Muller jest posłem do Bundestagu i zastępcą szefa frakcji SPD w parlamencie Niemiec. Oprócz obrad oficjalnych, z których komunikat publikujemy poniżej, odbyły się robocze spotkania przedstawicieli NaturFreunde z nadgranicznych landów Niemiec oraz oddziałów PTTK ze Szczecina, Gorzowa, Sulęcina, Bydgoszczy. Wszyscy uczestnicy spotkania byli też gośćmi Oddziału Stołecznego PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Warszawie

NATURFREUNDE
AMIS DE LA NATURE
FRIENDS OF NATURE
INTERNATIONAL

Wspólny komunikat PTTK i niemieckiego NaturFreunde.

Dnia 22 listopada 2000 r. spotkali się w budynku ZG PTTK przedstawiciele Zarządu PTTK i niemieckiego NaturFreunde w celu przyjacielskiej i konstruktywnej wymiany zdań. W rozmowach ze strony polskiej uczestniczyli Andrzej Gordon, Zbigniew Kresek, Piotr Dąbrowski, Krzysztofa R. Mazurski i Ryszard Kunce, a ze strony niemieckiej Michael Muller i Rudi Klug. W rozmowie brał także udział Wiceprzewodniczący Międzynarodowego NaturFreunde (NFI) Bruno Lampasik. Spotkanie przebiegało w miłej atmosferze i umożliwiło wymianę informacji, doświadczeń oraz omówienie perspektyw dalszej współpracy. Obie organizacje stwierdziły wiele zbieżności w swoich założeniach programowych oraz w praktycznej działalności. Ważne zadania widzą obie organizacje w ochronie przyrody i środowiska, które to sprawy mają duże znaczenie społeczne. Dalsza współpraca obydwu organizacji nabiera jeszcze większego znaczenia na tle łączącej się Europy. Chcemy budować mosty wspólnego zrozumienia we wspólnej Europie. Chcemy włączyć do naszej współpracy młodzież i nauczycieli.

Pomiędzy PTTK a niemieckim NaturFreunde zostało ustalone:

Nastąpi wymiana informacji pomiędzy instruktorami sekcji sportów wodnych i turystyki wodnej. Przedstawiciele niemieckiego NaturFreunde przyjęli zaproszenie na spotkanie z przedstawicielami Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK, które odbędzie się w stacji położonej w Borach Tucholskich.

Duże znaczenie ma także ścisła współpraca pomiędzy oddziałami z Niemiec, a oddziałami PTTK-owskimi. Współpraca powinna obejmować wszystkie dziedziny, ażeby zrozumienie i przyjaźń rozwijały się. W pierwszej kolejności powinna zostać rozszerzona współpraca pomiędzy landami: Brandenburgią, Meklemburgią, Przedpomorzem, Saksonią, a polskimi województwami lubuskim i zachodnio-pomorskim. Duże znaczenie ma dla nas dalszy rozwój szlaków i dróg rowerowych.

Obie organizacje wspierają wniosek o uznanie regionu Odry-Warty i Nysy Łużyckiej europejskim krajobrazem roku.

Poczynione zostaną starania, aby podczas spotkania „Familienfreizeit 2002 auf dem Hoehen Meissner” wzięli udział przedstawiciele PTTK i NaturFreunde. Udział powinien być umożliwiony wszystkim grupom społecznym. Także związki zawodowe i organizacje społeczne powinny uczestniczyć w tym spotkaniu.

Jako pierwszy efekt współpracy chcemy wydać wspólną broszurę w języku polskim i niemieckim.

36 Niemiecki NaturFreunde zaprasza Zarząd PTTK do złożenia wizyty w Niemczech w celu rozwijania partnerstwa oraz omówienia perspektyw dalszej współpracy.

Jesteśmy przekonani, że nasza obopólna, zorientowana na lepsze zrozumienie, współpraca będzie kontynuowana.

2001

W czerwcowym numerze „Informacji” (Nr 3/1999, str. 43-44) pisaliśmy o przygotowywanej przez Europejski Związek Wędrownictwa (EWW) na rok 2001 sztafecie turystycznej po nazwą „EuroRally’2001” biegnącej przez europejskie szlaki dalekobieżne i kończącej się zlotem w Stasbourg w dniach 28-30 września 2001 roku.

Sztafeta przebiegać będzie między innymi przez polskie odcinki szlaku E-3: KARPACKI w dniach od 6 do 19 kwietnia i SUDECKI w dniach od 12 do 26 maja.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze jako koordynator rajdu podjęło szereg ustaleń organizacyjnych zapewniających sprawne jego przeprowadzenie na terenie Polski. Sprawa rajdu była przedmiotem obrad grudniowego posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego PTTK.

Oficjalna nazwa imprezy (w jednej z wersji językowych) do wykorzystania w materiałach rajdowych (wraz z logo EWW) brzmi:

EURO RANDO - EUROWANDERUNG - EURO RAMBLERS RALLY

We wcześniejszych kontaktach z Oddziałami zostały uzgodnione trasy przejścia oraz zadania organizacyjne. Dalej zamieszczamy „Harmonogram przejścia szlaku E-3” zawierający terminy, trasy odcinków i wykaz oddziałów będących organizatorami przejścia sztafety po swoim terenie. Oddziały mogą zapraszać do współpracy i pomocy inne oddziały i jednostki Towarzystwa spoza trasy przebiegu sztafety. Wszystkich chętnych do udziału na poszczególnych trasach rajdu prosimy o szybkie zgłoszenia do odpowiednich oddziałów organizujących przejście.

Każdy uczestnik rajdu otrzyma znaczek pamiątkowy i imienny dyplom-certyfikat stwierdzający liczbę km przebytych na danym etapie. Jeżeli Oddział organizuje więcej niż jeden etap dzienny, to uczestnicy dostaną certyfikat za każdy dzień osobno. Sprawa jest o tyle istotna, że przewidujemy iż uczestnik, który przejdzie najwięcej km i udokumentuje to certyfikatami pojedzie na koszt PTTK na zakończenie sztafety do Strasbourga

Uroczysty charakter będą miały przekazania „pałeczki” sztafety na przejściach granicznych. Będzie to dobra okazja do spotkań z turystami ze Słowacji i Czech. Jesteśmy przekonani, że rajd przyczyni się do popularyzacji turystyki i prezentacji dorobku Towarzystwa.

Adresy i telefony oddziałów organizujących przejścia poszczególnych odcinków rajdu.

Oddziały PTTK woj. podkarpackiego:

- 38 - 400 Krosno, ul. Krakowska 9, tel. (0-13) 432-11-75 fax 432-12-58
- 38 - 200 Jasło, ul. Floriańska 15, tel. (0-13) 446-33-40

Oddziały PTTK woj. małopolskiego:

- 38 - 300 Gorlice, ul. Piłsudskiego 6, tel. (0-18) 352-16-88, fax 352-15-91
- 33 - 380 Krynica, ul. Zdrojowa 32, tel. (0-18) 471-29-10, 471-55-76
- 33 - 300 Nowy Sącz, Rynek 9, tel. (0-18) 443-74-57, O/PTTK "Beskid"
- 34 - 450 Krościenko, ul. Jagiellońska 28, tel. (0-18) 262-30-81, 262-30-59, O/PTTK "Pieniński"
- 34 - 400 Nowy Targ, ul. Rynek 1 - Ratusz, tel. (0-18) 266-77-76, O/PTTK „Gorce"
- 34 - 500 Zakopane, ul. Krupówki 12, tel. (0-18) 201-57-20, O/PTTK „Tatrzański"

Oddziały PTTK woj. dolnośląskiego:

- 57 - 514 Międzygórze, ul. Sanatoryjna 1, tel. (0-74) 813-51-95
- 57 - 550 Stronie Śląskie, ul. Kościuszki 17, tel. (0-74) 814-13-79
- 57 - 540 Łądek Zdrój, ul. Kościuszki 36, tel. (0-74) 814-62-55, fax 814-74-98, O/PTTK "Bialski"
- 57 - 200 Ząbkowice Śląskie, Pl. Jana Pawła II 1, tel/fax (0-74) 151-770
- 58 - 300 Wałbrzych, ul. Konopnickiej 19, tel. (0-74) 842-40-52, fax 842-59-00
- 58 - 400 Kamienna Góra, ul. Kościuszki 1, tel. (0-75) 744-31-44, O/PTTK „Ziemi Kamiennogórskiej"
- 58 - 500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 88, tel. (0-75) 752-58-51, fax 752-36-27, O/PTTK "Sudety Zachodnie"

Harmonogram przejścia szlaku E3 w ramach – Eurorally' 2001

I. Odcinek KARPACKI - 6-19.04.2001

Dzień	Data	Trasa	Km	Oddział PTTK
1.	06.04.2001	Przełęcz Dukielska-Barwinek-Zyndramowa-Ostra-Tylawa	15	Krosno
2.	07.04.2001	Tylawa – Mszana – Kamionki – Chyrowa	17	Krosno
3.	08.04.2001	Chyrowa – Polana - Łysa Góra – Kały	15	Krosno
4.	09.04.2001	Kały – Kamień – Kolanin - Magura Wątkowska – Bartne	30	Jasło
5.	10.04.2001	Bartne-Wołowiec-Popowe Wierchy-Ług-Regietów Niżny	26	Gorlice
6.	11.04.2001	Regietów Niżny-Kozie Żebro-Hańczowa - Ropki – Banica	27	Gorlice
7.	12.04.2001	Banica – Mochnaczka Niżna – Huzary – Krynica	20	Krynica
8.	13.04.2001	Krynica – Jaworzyna Krynicka – Hala Łabowska – Rytro	26	„Beskid” Nowy Sącz
9.	14.04.2001	Rytro – Radziejowa – Przehyba – Szczawnica	25	„Beskid” Nowy Sącz
10.	15.04.2001	Szczawnica – Sokolica – Trzy Korony – Krościenko	15	„Pieniński” Krościenko
11.	16.04.2001	Krościenko - Przełęcz Szopka – Sromowce – Niedzica	20	„Pieniński” Krościenko
12.	17.04.2001	Niedzica – Pawlikowski Wierch – Bukowina Tatrzańska	25	„Gorce” Nowy Targ
13.	18.04.2001	Bukowina Tatrzańska – Galicowa Grapa – Poronin - Gubałówka-Chochołów	22	„Tatrzański” Zakopane
14.	19.04.2001	Chochołów – Czarny Dunajec – Jablonka - Chyżne <i>(ze względu na obecność władz i gości przekazanie sztafety może nastąpić 20.04. rano)</i>	18	„Gorce” Nowy Targ

II. Odcinek SUDECKI - 12-26 maja 2001

Dzień	Data	Trasa	Km	Oddział PTTK
1.	12.05.2001	Boboszów – Międzyzlesie - Hala pod Śnieżnikiem	24	Międzycórze
2.	13.05.2001	Hala pod Śnieżnikiem – Kamienica - Stary Gierałtów	24	Stronie Śl.
3.	14.05.2001	Stary Gierałtów-Trojak-Łądek Zdrój-Jaskinia Radochowska	15	„Biański” Łądek Zdrój
4.	15.05.2001	Jaskinia Radochowska – Przełęcz Kłodzka – Bardo	25	Ząbkowice Śl.
5.	16.05.2001	Bardo – Srebrna Góra	15	Ząbkowice Śl.
6.	17.05.2001	Srebrna Góra – Nowa Bielawa – Schronisko Zygmunówka	26	Wałbrzych
7.	18.05.2001	Zygmunówka - Wielka Sowa – Zagórze Śląskie	22	Wałbrzych
8.	19.05.2001	Zagórze Śląskie – Wałbrzych – Szczawno Zdrój	17	Wałbrzych
9.	20.05.2001	Szczawno Zdrój – Chełmiec – Gorce – Kamienna Góra	23	„Ziemi Kamienogórskiej” Kamienna Góra
10.	21.05.2001	Kamienna Góra – Pisarzowice – Czarnów	11	„Ziemi Kamienogórskiej” Kamienna Góra
11.	22.05.2001	Czarnów – Skalnik – Starościńskie Skały - Schronisko Szwajcarka	16	„Sudety Zachodnie” Jelenia Góra
12.	23.05.2001	Szwajcarka – Trzczańsko – Radomierz – Przełęcz Widok	20	„Sudety Zachodnie” Jelenia Góra
13.	24.05.2001	Przełęcz Widok – Płoszczyna – Jezioro Pilchowickie	22	„Sudety Zachodnie” Jelenia Góra
14.	25.05.2001	Jezioro Pilchowickie – Rybnica – Piastów	17	„Sudety Zachodnie” Jelenia Góra
15.	26.05.2001	Piastów – Rozdróże Izerskie – Zwalisko – Jakuszyce <i>(ze względu na obecność władz i gości przekazanie sztafety może nastąpić 27.05. rano)</i>	22	„Sudety Zachodnie” Jelenia Góra

Nowe uregulowania spraw rejestracyjnych i prowadzenia działalności gospodarczej

Z dniem 1 stycznia 2001 r. wchodzi w życie:

1. Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. nr 121, poz. 769)
2. Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. nr 121, poz. 770).
3. Ustawa z dnia 19 listopada 1999r. – Prawo działalności Gospodarczej (Dz.U. nr 101, poz. 1178).
4. Ustawa z dnia 15 września 2000r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. nr 94, poz. 1037).

Przepisy powołanych wyżej ustaw dotyczą działalności organizacyjnej oraz działalności gospodarczej prowadzonej przez jednostki organizacyjne PTTK.

- I. Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz ustawa wprowadzająca – zawiera przepisy zobowiązujące do wykonania szeregu obowiązków.

Rejestr składa się z rejestru przedsiębiorców, z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, z rejestru dłużników niewypłacalnych.

Rejestr prowadzą sądy rejonowe mające siedzibę w miastach będących siedzibą wojewody i obejmujące swoją właściwością obszar województwa.

Stowarzyszenia podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru stowarzyszeń a w przypadku podejmowania działalności gospodarczej stowarzyszenie podlega obowiązkowi wpisu także do rejestru przedsiębiorstw.

Zwracam uwagę na potrzebę zamieszczenia danych, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym – niedopełnienie obowiązku zagrożone jest grzywną.

Podmiot wpisany do ewidencji działalności gospodarczej lub rejestru – obowiązany jest do złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w terminie do dnia 31 grudnia 2003r. art. 7 i 8 ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym. Sprawę wpisu do stowarzyszeń do Krajowego Rejestru Sądowego reguluje przepis art. 10 ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.

- II. Ustawa z dnia 19 listopada 1999r. – Prawo działalności gospodarczej, zastępuje ustawę z dnia 23 grudnia 1988r. o działalności gospodarczej. Ustawa określa działalność gospodarczą przedsiębiorstw, stawiane im warunki oraz przewiduje odpowiedzialność karną za nie wypełnianie obowiązków wynikających z ustawy.

- III. Ustawa z dnia 15 września 2000r. – Kodeks spółek handlowych – zastępuje Kodeks handlowy z 1934r. oraz przepisy wprowadzające Kodeks Handlowy. Spółkami handlowymi są: spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka akcyjna. Zwracam uwagę na przepisy

art. 623 i art.624 o dostosowaniu spółek w terminie trzech lat do wymogów ustawy – Kodeks spółek handlowych.

Opracował radca prawny

/-/ Kazimierz Wójcik

Warszawa, dnia 18 grudnia 2000r.

KOMUNIKAT ●

NARESZCIE NASZ ALBUM !

Z okazji 50-lecia istnienia PTTK Komisja Fotografii Krajoznawczej i Centrum Fotografii Krajoznawczej mają zaszczyt zaprezentować Koleżankom i Kolegom nareszcie nasz, naprawdę PTTK-owski album fotografii ojczyściej –

POLSKA fotografia krajoznawcza.

Album pod redakcją wybitnego polskiego fotografa Pawła Pierścińskiego zawiera na 192 stronach kredowego papieru 244 barwne i czarno- białe fotogramy z całej Polski wykonane przez 66 najwybitniejszych polskich fotografików krajoznawców, których prace znalazły się w zbiorach Centrum Fotografii Krajoznawczej PTTK w Łodzi. Album opatrzony jest wstępem Adama Czarnowskiego w trzech wersjach językowych.

Cena hurtowa dla oddziałów PTTK i instytucji współpracujących wynosi jedynie 50 zł/egz + koszty wysyłki.

- Zamówienia należy kierować do : *Centrum Fotografii Krajoznawczej PTTK ul. Wigury 12a 90-301 Łódź tel. (42) 636-40-10 fax. (42) 636-43-70.*

KOMITET ORGANIZACYJNY ZJEDNOCZENIA P.T.T. I P.T.K.

M A N D A T Nr

dla Ob.

uprawnający do głosowania na Zjeździe Połączeniowym
w Warszawie w dniu 17 grudnia 1950 roku

KOMITET ORGANIZACYJNY

1950-2000

PTTK

KOMITET ORGANIZACYJNY ZJEDNOCZENIA P.T.T. I P.T.K.

**KARTA
ZAKWATEROWANIA**

dla Ob.

Hotel

● O CZYM WARTO PAMIĘTAĆ Z HISTORII TOWARZYSTWA ●

50 LAT TEMU...

Pod hasłem: "turystyka i krajoznawstwo w służbie mas" odbył się 17 grudnia 1950 roku w Warszawie Zjazd Połączeniowy Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Zostało utworzone Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Wydarzenie to zostało poprzedzone Walnymi Zjazdami Delegatów PTT i PTK, które w czasie obrad 16 grudnia powzięły rezolucje o połączeniu obu organizacji.

Walery Goetel pisał: "Myśl połączenia się PTT i PTK nie była nowa. Już przed ostatnią wojną światową była ona wielokrotnie poruszana i już wtedy utworzono komisję porozumiewawczą, która miała przygotować połączenie się obu Towarzystw. Po wojnie sprawa ta wyłoniła się ponownie, aby dojrzeć ostatecznie do realizacji. Że taka myśl była prostą i naturalną konsekwencją rozwojową, nasunie się każdemu, kto zna przeszłość obu Towarzystw. Chociażby zestawienie historyczne unaocznia jasno do jakiego stopnia podobne były cele obu Towarzystw i drogi, którymi PTT i PTK do swych celów zdążyły. Jednym ze sprawdzianów ideowego podobieństwa, było, jak to wspomniałem, stanowisko obu Towarzystw w boju o ochronę przyrody. Wielu działaczy obu Towarzystw różniła właściwie głównie tylko okoliczność, że PTT pracowało w górach a PTK na obszarach równin polskich. Nie brakło też działaczy turystycznych i krajoznawczych, którzy rozwijali swą pracę w obu Towarzystwach i dla obu byli jednakowo zasłużeni jak dr M. Orłowicz, prof. K. Sosnowski i inni".

Już na Kongresie Turystycznym w Krakowie w roku 1946 oba Towarzystwa złożyły deklarację w kierunku zjednoczenia, a w roku 1949 oba Towarzystwa powzięły na swych walnych zjazdach decyzje o stopieniu swych sił i powołania jednego wspólnego Towarzystwa. Powstała nawet w tym celu Komisja Porozumiewawcza, a owoce tych wysiłków przyniósł dziś w rezultacie nasz zjazd połączeniowy.

Nie ulega wątpliwości, że większą inicjatywę dla zjednoczenia obu Towarzystw wykazywało PTK. Ostatni Walny Zjazd PTK w Warszawie został dosyć obszernie opisany w "Ziemi" (1951). Porządek dzienny zawierał między innymi: pkt 9) Uchwalenie deklaracji w sprawie zjednoczenia PTK z PTT; pkt 10) Wybór delegatów PTK na Zjazd Połączeniowy. Prezes Zarządu Głównego PTK, prof. dr Stanisław Leszczycki odczytał projekt rezolucji:

"Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego zwołany do Warszawy w dniu 16 grudnia 1950 roku, nawiązując do uchwały podjętej przez poprzedni Zjazd Delegatów PTT, odbyty w Olsztynie w dniu 16 czerwca 1949 roku, wita z żywym zadowoleniem skuteczne poczynania Zarządu Głównego PTK, umożliwiające połączenia dwu braterskich organizacji krajoznawczo-turystycznych Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. (...)

Aby doprowadzić do skutku dzieło zjednoczenia, Zjazd Delegatów postanawia zjednoczyć Polskie Towarzystwo Krajoznawcze z Polskim Towarzystwem Tatrzańskim w ramach nowego Stowarzyszenia – Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, któremu z całą ufnością i wiarą w słuszność swego postanowienia przekazuje cały dorobek swej 45-letniej pracy!"

Walny Zjazd uchwalił powyższą rezolucję przez aklamację.

Następnie prezes Leszczycki poddał pod głosowanie projekty uchwał, dotyczące zagadnień prawnych, a uzupełniające rezolucję:

"Na zasadzie § 84 Statutu oraz art. 37 Prawo o Stowarzyszeniach, Zjazd Delegatów uchwała:

1. Z dniem dzisiejszym rozwiązać Polskie Towarzystwo Krajoznawcze,
2. Cały majątek Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego przeznaczyć na rzecz nowopowstającego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.
3. Dotychczasowe agendy PTK zamknąć na dzień 31.12.50 r.
4. Ustanowić w charakterze likwidatorów Towarzystwa dotychczasowych członków Prezydium Zarządu Głównego PTK i upoważnić do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego oraz sporządzania bilansu zamknięcia w terminie do dnia 31 marca 1951 r."

Deklarację powyższą Walny Zjazd uchwalił jednogłośnie.

Analogiczną rezolucję i uchwałę podjął również ostatni Walny Zjazd PTT. Sprawozdanie z jego przebiegu nie ukazało się jednak w odpowiednim roczniku "Wierchów", który ograniczył się do ogólnego omówienia połączenia Towarzystw. (Walery Goetel, Turystyka Polska na naszych drogach, rok 20, 1950-51). Znamienne jest, że nawet w corocznym sprawozdaniu z działalności PTT ograniczono się do lakonicznego zapisu:

"W dniu 17 grudnia 1950 r. w Warszawie dokonano się połączenie Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w jedną organizację pod nazwą Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Tym samym rok 1950 jest ostatnim rokiem sprawozdawczym Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego."

17 grudnia 1950 roku o godzinie 9.00 otwarty został Zjazd Połączeniowy PTT i PTK. Otwarcia Zjazdu dokonał senior turystyki i krajoznawstwa w Polsce dr Mieczysław Orłowicz, słowami:

„Otwieram Walny Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, który zgodnie z wolą krajowego aktywu polskich turystów i krajoznawców, wyrażoną na wczorajszych zjazdach obu Towarzystw i zgodnie z potrzebami Polski Ludowej na jej drodze ku wyższym formom życia, ma otworzyć nową kartę w historii polskiej turystyki i krajoznawstwa, przez zjednoczenie obu Towarzystw w jedno silne, masowe Towarzystwo.

Do Prezydium Zjazdu mam zaszczyt zaprosić:

42 na Przewodniczącego – Posła Włodzimierza Reczka, Przewodniczącego Rady Turystycznej,

na Członka Prezydium: - inż. Jana Rabanowskiego, Ministra Komunikacji,
Mariusza Jędrzeja, najstarszego przewodnika tatrzańskiego
Posła Bronisława Włodka, przedstawiciela KC PZPR
Posła Tadeusza Ćwika, v-ce przewodniczącego CRZZ
Rektora Dr. Walerego Goetla, dotychczasowego Prezesa PTT
Prof. Stanisława Łęszczyckiego, dotychczasowego Prezesa PTK
Posła Lucjana Motykę, przewodniczącego GUKF
Kazimierza Wyszomirskiego, przedstawiciela ZSCh
Władysława Cepulisa, przedstawiciela ZMP
Reginę Fleszerową, zasłużoną działaczkę krajoznawczą
Posła Marka Arczyńskiego, sekretarza Rady Turystycznej."

Zjazd wita proponowane Prezydium oklaskami.

Przewodniczący Zjazdu poddaje pod głosowanie porządek dzienny:

1. Uchwalenie Regulaminu Zjazdu.
2. Przemówienia powitalne.
3. Referaty:
 - a) ideowo-programowy (poseł W. Reczek);
 - b) statutowo-organizacyjny (poseł M. Arczyński);
 - c) plan pracy na rok 1951 (mgr J. Ustupski).
4. Wybór Komisji: a) Mandatowej; b) Wnioskowej; c) Statutowej; d) Matki.
5. Dyskusja.
6. Wolne wnioski – przyjęcie uchwał:
 - a) rezolucja;
 - b) depesze do: Prezydenta R.P., Premiera Rządu, Turystów Radzieckich, Turystów Czechosłowackich;
 - c) mianowanie członków honorowych.
7. Przyjęcie Statutu.
8. Wybór władz.

W wyniku głosowania porządek dzienny przyjęto jednogłośnie.

Zebrani wysłuchali następnie referatów programowych i organizacyjnych Włodzimierza Reczka, Marka Arczyńskiego i Jerzego Ustupskiego. Niestety tylko ten ostatni był cały rzeczowy i sympatyczny.

Wybrano jednomyślnie Komisje Zjazdowe, które przygotowały projekty rezolucji i uchwał.

Komisja Mandatowa – Małachowski Bohdan, Staszewski Kazimierz, Rzeszot Stefan, Tokarski Zbigniew, Woysznis Justyn, Piskorski Czesław, Piątek Stanisław.

Komisja Wnioskowa – Arczyński Marek, Szczepański Jan, Gutt Józef, Cieślukowska Stefania,

Leszczycki Stanisław, Wróbel Tomasz, Witkiewicz Jan, Kania Bolesław.

Komisja Statutowa – Sawicki Franciszek Ksawery, Mamrot Kazimierz, Krygowski Władysław, Staszewski Kazimierz, Kowenicki Stanisław, Nawrocki Tadeusz.

Komisja Matka – Leszczycki Stanisław, Goetel Walery, Sawicki Franciszek Ksawery, Ustupski Jerzy, Kerc Tadeusz, Kulczycki Zbigniew, Zubelewicz Aleksander, Wyszomirski Kazimierz, Cepulis Władysław.

W drugiej części Zjazdu odbyła się dyskusja, w której uczestniczyło 21 delegatów i gości. Punkt 6 porządku obrad rozpoczął Władysław Milata, który przedstawił Zjazdowi propozycję mianowania następujących członków honorowych:

1. Andrzeja Marusarza, najstarszego przewodnika tatrzańskiego,
2. dr. Mieczysława Orłowicza, seniora ruchu turystycznego i krajoznawczego,
3. Franciszka Ksawerego Sawickiego, członka KPP, reprezentanta robotniczego ruchu turystycznego,
4. prof. dr. Walerego Goetla, długoletniego Prezesa PTT,
5. prof. dr. Stanisława Leszczyckiego, Prezesa PTK.

Zjazd przedłożone mu kandydatury jednomyślnie uchwalił.

Projekt Statutu przedłożył Zjazdowi w imieniu Komisji Statutowej dr. Mamrot Kazimierz. Statut został, po uzupełnieniu go szeregiem poprawek, jednomyślnie przez uczestników Zjazdu przyjęty.

Przewodniczący Komisji Wnioskowej poseł M. Arczyński przedstawił wyniki prac tej Komisji. Komisja część wniosków uwzględniła w rezolucji, część zaś przekazała nowym władzom Towarzystwa. Następnie mówca odczytał tekst następującej rezolucji:

"Zjazd Połączeniowy Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego obradujący w Warszawie dnia 17 grudnia 1950 r., po dokonaniu krytycznej analizy przeszłości polskiej turystyki i krajoznawstwa, po ustaleniu wytycznych działalności w myśl nowych, zgodnych z interesem mas pracujących założeń, uchwała co następuje:

Zjazd wita z radością fakt zjednoczenia obu Towarzystw, widząc w tym fakcie źródła nowych ożywczych sił, zapewniających nowemu Towarzystwu pełniejsze warunki rozwojowe i możliwości skuteczniejszego służenia masom pracujących.

Zjednoczenie otwiera nowy rozdział historii polskiej turystyki i krajoznawstwa."

Listę kandydatów do Zarządu nowego Towarzystwa przedstawił Przewodniczący Komisji Matki, prof. dr. Stanisław Leszczycki. Lista ta, z uwzględnieniem już członków Prezydium nowego Zarządu, których wybór nastąpił na posiedzeniu Zarządu odbytym bezpośrednio po Zjeździe Połączeniowym, przedstawia się następująco (podaję również organizacje delegujące):

PREZYDIUM

1. Reczek Włodzimierz	Prezes	PTT
2. Ćwik Tadeusz	Wprezes	CRZZ

3. Goetel Walery	Vprezes	PTK
4. Arczyński Marek	Vprezes	PTK
5. Sawicki Fr. Ksawery	Sekretarz	PTK
6. Ustupski Jerzy	Z-ca Sekretarza	Rada Turyst.
7. Wojsznis Justyn	Skarbnik	PTT
8. Niezabitowski Stefan	Z-ca Skarbnika	Spóldz.
9. Biskupski Kazimierz		PTT
10. Kania Bolesław		FWP
11. Cepulis Władysław		ZMP
12. Żołnierkiewicz Jerzy		ZMP
13. Gruda Konrad PBP		„Orbis”
14. Staszewski Kazimierz		PTK
15. Wyszomirski Kazimierz		ZSCh

Cała lista Zarządu Głównego liczy 81 nazwisk.

SĄD KOLEŻEŃSKI

1. Kowenicki Stanisław	Przewodniczący	PTT
2. Reychman Jan	Z-ca Przewodn.	PTT
3. Henner Ignacy	Sekretarz	PTK
4. Goldberg Herbert	Z-ca Sekretarza	ZMP
5. Bialikiewicz Stanisław		PTT
6. Garstecki Zygmunt		ZSCh
7. Kisieliński Stefan		GKKF
8. Strzelecki Zbigniew		ZZPIS

KOMISJA REWIZYJNA

1. Leszczycki Stanisław	Przewodniczący	PTK
2. Dorawski Jan	Z-ca Przewodn.	PTT
3. Chwaścicki Bolesław	Sekretarz	PTT
4. Dobrowolski Arkadiusz	Z-ca Sekretarza	PTK
5. Dobrowolski Aleksander		
6. Kędzior Fryderyk		PTT
7. Mrowiec Tadeusz		PTK
8. Maliszewski Feliks		

Wybrano również PREZYDIUM URZĘDUJĄCE

1. Reczek Włodzimier	Prezes	PTT
2. Arczyński Marek	Vprezes	PTK

3. Sawicki Fr. Ksawery	Sekretarz	PTK
4. Ustupski Jerzy	Z-ca Sekretarza	Rada Turyst.
5. Wojsznic Justyn	Skarbnik	PTT
6. Niezabitowski Stefan	Z-ca Skarbnika	Spółdz.

Uchwalony na Zjeździe Połączeniowym Statut liczył 65 paragrafów. Główne jego sformułowania warte są przytoczenia.

- § 1. Stowarzyszenie powstałe ze zjednoczenia Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, a działające na podstawie niniejszego statutu nosi nazwę: „Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze” (w skrócie P.TTK).
- § 2. Terenem działalności stowarzyszenia jest Rzeczpospolita Polska.
- § 3. Siedzibą władz naczelnych stowarzyszenia jest m. st. Warszawa.
- § 4. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze jest stowarzyszeniem posiadającym osobowość prawną.
- § 5. Stowarzyszenie używa własnej pieczęci okrągłej i posiada odznakę organizacyjną.
- § 6. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze jest społeczną organizacją masową, demokratyczną, która uznając turystykę i krajoznawstwo za jeden z ważnych elementów wychowania socjalistycznego, budzenia patriotyzmu i umiłowania Ludowej Ojczyzny, a także za środek czynnego wypoczynku, radości i rozrywki dla mas pracujących, ma na celu:
- a) szerzenie, propagowanie, popularyzowanie i organizowanie turystyki i krajoznawstwa w jak najszerszym zakresie;
 - b) budzenia wśród szerokich mas pracujących zamiłowania do zwiedzania i poznawania Polski;
 - c) ochronę przyrody i zabytków kultury.
- § 7. Powyższe cele stowarzyszenie realizuje przez:
- a) teoretyczne i praktyczne zapoznawanie społeczeństwa z zasadami prawidłowego uprawiania rodzajów turystyki (turystyka piesza, wodna, narciarska, kolarska, motorowa, górską, wysokogórska itp.), organizowanie wycieczek turystyczno-krajoznawczych masowych i grup masowych i grupowych."
- Oceniono wówczas, że: "Nowa struktura organizacyjna Towarzystwa daje szerokie pole działalności społecznej. Powołanie do życia szeregu Komisji Społecznych w łonie Towarzystwa, jak: Komisji młodzieżowej, wiejskiej, krajoznawczej, ochrony zabytków przyrody, turystyki górskiej itp. a obok nich silnego i odpowiedzialnego aparatu wykonawczego, stanowi najbardziej współczesną formę organizacji społecznej, zdolnej do podejmowania poważnych akcji społecznych".

Statut został przesłany do Prezydium Rady Narodowej w Warszawie 19 grudnia 1950 r.

"Jako założyciele Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego prosimy o jak naj-
szybsze zarejestrowanie nowego Towarzystwa z siedzibą w Warszawie przy ul. Chmielnej 51.

Załączamy 4 statuty nowego Towarzystwa, 4 imienne listy założycieli oraz wykaz władz".
Odpowiedź nadeszła 30 grudnia 1950.

"Na mocy decyzji Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 30 grudnia
1950 r. Nr Sp. (Sp. 13/42/50 wydanej na podstawie art. 21 Prawa o Stowarzyszeniach z dnia
27.10.1932 r. (Dz. U. RP Nr 94 poz. 808) wpisano do rejestru Stowarzyszeń i Związków
Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie pod Nr 308 stowarzyszenie p.n. "Polskie
Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze" z siedzibą w Warszawie.

Warszawa dnia 30 grudnia 1950 r.

Za Prezydium Rady Narodowej
Kierownik Wydziału
w/z. (T. Galiński)"

W międzyczasie (22 grudnia) Prezydium ZG PTTK podjęło próbę uznania Towarzystwa
za stowarzyszenie wyższej użyteczności, kierując do Zespołu II Prezydium Rady Ministrów
następujące pismo:

"W wyniku Zjazdu połączeniowego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego
Towarzystwa Krajoznawczego w dniu 17 grudnia br. powstało Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze, którego zarówno cele (§ 6 statutu), środki działania (§ 7), udział w
nim organizacji masowych: Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej
i Związku Młodzieży Polskiej, jak wreszcie wykonawstwo zadań finansowo-inwestycyjnych
w ramach państwowego planu gospodarczego i budżetu państwowego – stwierdzają, że rozwój
tego Stowarzyszenia jest szczególnie użyteczny dla interesu państwowego i społecznego.

Wobec powyższego, załączając projekt statutu oraz wniosek założycieli i listę wybranych
władz Towarzystwa, mamy zaszczyt prosić o uznanie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-
Krajoznawczego za stowarzyszenie wyższej użyteczności i nadanie mu statutu opartego na
załączonym projekcie."

Odmowna odpowiedź ma datę 19 stycznia 1951 r.

„W związku z podaniem Zarządu Głównego stowarzyszenia p.n. "Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze" w sprawie uznania go za stowarzyszenie wyższej użyteczności,
Biuro Społeczno-Administracyjne Prezydium Rady Ministrów komunikuje, że wobec
projektowanej zmiany przepisów ustawy o stowarzyszeniach z dnia 27.10.1932 r. (Dz. U.R.P.
Nr 94, poz. 808), wystąpienie ze swej strony z wnioskiem w tej sprawie uważa w obecnej chwili
za niecelowe i nieaktualne."

Tak zakończył się pierwszy miesiąc istnienia Polskiego Towarzystwa Turystyczno-
Krajoznawczego, naszego Towarzystwa.

— • ODESZLI OD NAS • —

JANINA WACOWSKA

/1936 - 2000/

Koleżanka Janina Wacowska urodziła się 8 czerwca 1936 r. w Będzinie, tu ukończyła Szkołę Podstawową, Studium Ekonomiczne i rozpoczęła pracę w Zarządzie Aptek. W 1967 r. podjęła pracę zawodową w PTTK w Będzinie, będąc członkiem Towarzystwa od 1956 r. Od początku swej pracy zawodowej dała się poznać jako wspaniała koleżanka, dobry organizator, a przede wszystkim człowiek zafascynowany turystyką i krajoznawstwem.

Od chwili wstąpienia do Towarzystwa podejmowała się wielu funkcji, w tym również z wyboru i tak to trwało przez 33 lata.

Przez cały okres pracy dużą wagę przywiązywała do organizowania kół PTTK w zakładach pracy i szkołach na terenie Będzina, Dąbrowy Górniczej, Wojkowic, Zagórza. W latach siedemdziesiątych po reorganizacji, w oparciu o te koła powstawały nowe oddziały Towarzystwa, a Janina wspierała je swymi radami i pomocą organizacyjną. Była osobą, którą interesowało wszystko co wiązało się z turystyką, krajoznawstwem, historią i kulturą Jej "małej ojczyzny" - Będzina.

Od 1974 roku do śmierci była Prezesem Koła Przewodników. Organizowała wiele kursów, zwłaszcza wśród nauczycieli. Organizowała setki wycieczek, rajdów, akcji, a wszystko po to, by mieszkańcy Będzina zapoznać z jego historią, teraźniejszością, by pokazać piękno innych zakątków naszego kraju. Pięknie zaznaczyła się również w działaniach kulturalnych, pełna inwencji, nowych inicjatyw służyła swemu miastu.

Była członkiem m.in. Towarzystwa Przyjaciół Będzina, Twórców Kultury Zagłębia i wielu, wielu innych. Była również współinicjatorem wydania monografii - "Będzin przez wieki", organizatorem "Dni Będzina" oraz bardzo ciekawych spotkań w Pałacu Mieroszewskich. Za pracę społeczną i zawodową wyróżniona została wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami.

Janeczkę znałam ponad 30 lat, w ostatnim okresie kilkunastu lat ściśle współpracowałyśmy.- Prowadziłyśmy wielogodzinne rozmowy, zawsze dotyczyły one wspomnień z odbytych imprez, spotkań, snułyśmy też plany na przyszłość, a naszą troską było zwłaszcza utrzymanie Oddziału PTTK w tak trudnych, zmienionych warunkach.

Pamiętam jak Jej zależało na zorganizowaniu 40-lecia Koła Przewodników PTTK - przeżywała każdy moment, a po uroczystościach powiedziała: "to było dla mnie wielkie święto i przeżycie - tyle osób prawie z całej Polski. Dobrze, że wytrzymało to moje chore serce".

Odeszła z naszego grona osoba, której w Będzinie, Zagłębiu i Polsce będzie brakowało - ale grono Jej przyjaciół i wychowanków nie zapomni - będzie kontynuatorem Jej idei i planów. Była człowiekiem, który autentycznie kochał ludzi i urzeczywistniał tę miłość każdego dnia w pracy i współtworzeniu rzeczywistości swego miasta.

Wszystkim, którzy uczestniczyli w ostatniej drodze śp. Janiny Wacowskiej składamy serdeczne podziękowania, a wraz z nami cały Zarząd Oddziału PTTK w Będzinie, pracownicy, działacze i szerokie grono przyjaciół.

Żegnaj Droga Janeczko pozostaniesz w naszej pamięci.

Nela Szlomek

• ODESZLI OD NAS •

Stanisław Szymański

1911-2000

W dniu 23 września 2000 r. zmarł w Warszawie Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, wybitny muzeolog i zabytkoznawca dr Stanisław Szymański.

Stanisław Walenty Szymański urodził się 5 maja 1911 roku w Szczutowie koło Rypina. Bardzo wczesnie stracił rodziców, matkę gdy miał półtora roku, ojca nauczyciela w wieku 10 lat. Po zdobyciu – jak sam pisze w nadzwyczaj trudnych warunkach – średniego wykształcenia odbył służbę wojskową, po kilku latach otrzymuje stopień podporucznika rezerwy. W 1933 r. rozpoczyna pracę zawodową jako nauczyciel w Częstochowie. Po złożeniu egzaminu nauczycielskiego rozpoczyna studia zaoczne w Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. Nie należy do żadnej partii politycznej, działa natomiast w Związku Nauczycielstwa Polskiego.

W 1939 r. jako oficer bierze udział w wojnie obronnej przeciwko hitlerowskim Niemcom. Od 10 kwietnia 1940 roku do 5 maja 1945 r. jest więźniem obozu koncentracyjnego w Dachau i Mathausen-Gusen (Austria). Dokładnie w dniu 34 urodzin zostaje wyzwolony z niemieckiej niewoli. Niedługo potem rozpoczyna studia na Uniwersytecie w Innsbrucku i prowadzi badania naukowe związane zwłaszcza z twórczością malarzy polskich żyjących w Austrii. W 1947 r. uzyskuje dyplom doktora filozofii w zakresie historii sztuki na podstawie pracy pt. „Symbol”.

W 1948 r. wraca do kraju i podejmuje pracę w Naczelnej Dyrekcji Muzeów i Ochrony Zabytków. Po 15 latach pracy w Ministerstwie Kultury i Sztuki przechodzi do Państwowego Muzeum Etnograficznego otrzymując tytuł kustosa i kierownika działu malarstwa. 1 sierpnia 1976 roku przechodzi na zasłużoną emeryturę jako jeden z wybitnych znawców malarstwa i sztuki ludowej.

Dr Stanisław Szymański był znakomitym historykiem sztuki i muzeologiem, współtwórcą idei społecznej opieki nad zabytkami w Polsce. Należy do pionierów tej działalności w okresie międzywojennym. Pracę społeczną w Polskim Towarzystwie Krajoznawczym rozpoczął w latach 30-ych. Aktywnie działał w Wydziale Społecznej Opieki nad Zabytkami Przeszłości, będąc jednym z pierwszych kierowników tej ważnej instytucji społecznej. W 1950 r. nastąpiło połączenie PTK z Polskim Towarzystwem Tatrzańskim, powstało Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, w którym Kolega Stanisław Szymański był najpierw Sekretarzem, a później Przewodniczącym Komisji Opieki nad Zabytkami, przyczyniając się walcnie do ratowania wielu cennych obiektów zabytkowych. Inicjował nowatorskie formy działalności opiekuńczej nie tylko w społeczeństwie, ale także wśród wybitnych autorytetów naukowych takich jak profesorowie: Antoniewicz, Herbst, Lorenz, Zachwatowicz. Dzięki temu ranga społecznej opieki nad zabytkami w trudnym powojennym okresie została wysoko usytuowana w hierarchii społecznej.

Ponad 50 lat tworzył nie tylko zręby społecznej opieki nad zabytkami, ale miał również konkretny wkład w dzieło tworzenia naszego muzealnictwa regionalnego.

Mimo poświęcania tak wiele uwagi działalności społecznej dr Stanisław Szymański prowadził rozległe badania nad malarstwem warsztatowym oraz sztuką ludową. Opublikował wiele cennych, unikalnych wręcz publikacji poświęconych muzealnictwu, np. monografia Muzeów PTK i Monografia Ziemi Sierpeckiej. Wiele prac poświęcił metodologii społecznych działań w ochronie zabytków, kierowanych zwłaszcza do środowisk młodzieżowych. Był autorem prekursorskiej pracy o wychowawczej roli wycieczek szkolnych.

Stanisław Szymański był odznaczony Krzyżem Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Za Udział w Wojnie Obronnej, Krzyżem Oświęcimskim, Złotą Odznaką Za Zasługi dla Warszawy, Zasłużony Działacz Kultury, Złotą Odznaką Za Opiekę Nad Zabytkami, Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotą Odznaką Zasłużony Działacz Turystyki.

Kolega Stanisław Szymański był człowiekiem niesłychanie pracowitym, całkowicie oddanym pasji społecznikowskiej, człowiekiem skromnym, życzliwym ludziom. Takim pozostanie w naszej pamięci.

Przewodniczący Komisji
Opieki nad Zabytkami
Zarządu Głównego PTTK

Franciszek Midura

● MÓWIĄ DZIAŁACZE ●

Niewątpliwie w latach siedemdziesiątych, Muzeum Rybołówstwa w Helu stało się autentycznym i głównym w mieście oraz regionie ośrodkiem kulturalnym i krajoznawczym. Placówka ta była prawdziwą "ostoją" dla szeregu organizacji społecznych. Za sprawą Muzeum Rybołówstwa powstały od zera "na surowym korzeniu" takie organizacje jak: Klub Ochrony Środowiska "Międzymorze", Towarzystwo Przyjaciół Helu, Oddział PTTK, Oddział Miejski Ligi Ochrony Przyrody i Młodzieżowy Klub Krajoznawczy "Na Rebakach". Ich geneza była związana z działalnością i inspiracją Muzeum, tutaj też znalazły swoją siedzibę.

Zjawiskiem wyjątkowym w życiu Muzeum Rybołówstwa, a równocześnie miasta i regionu był Klub Ochrony Środowiska "Międzymorze". W refleksjach nad działalnością KOŚ "Międzymorze" chciałbym się szczególnie skupić nad okresem mojego prezesowania od 2 listopada 1973 r. do 1980 r. Bez fałszywej skromności mogę powiedzieć, że było to siedem tłustych lat w życiu tego nietuzinkowego Klubu, co liczni świadkowie tamtych wydarzeń napewno mogą potwierdzić. Klub powołany został 2 listopada 1973 r., a więc w niespełna półtora roku po otwarciu Muzeum Rybołówstwa skupiając w swym gronie sympatyków i entuzjastów placówki poświęcających swój czas na społeczną pracę /szczególnie na terenie skansenu tradycyjnych morskich łodzi rybackich/"Z marszu" rozwinął niezwykle aktywną działalność na rzecz ochrony zabytków i przyrody, kulturalno-oświatową oraz turystyczno-krajoznawczą. W Klubie działały następujące sekcje: strażników ochrony przyrody, opiekunów przyrody i zabytków, młodzieżowa, krajoznawcza, turystyki pieszej oraz badań podwodnych. Klub rozwinął współpracę ze wszystkimi środowiskami Helu m.in. doskonałe efekty osiągnął na terenie "kogowskiego" Ochotniczego Hufca Pracy, gdzie klubowe inicjatywy znalazły pełną realizację w szeregu wartościowych imprezach kulturalnych, krajoznawczych i rekreacyjno-turystycznych o dużych wartościach dydaktyczno-wychowawczych. W ten sposób młodzież wyrwana ze swoich naturalnych środowisk i wtłoczona w ramy specyficznej dla ówczesnej formacji ustrojowej organizacji "chapowskiej", znalazła w Klubie prawie rodzinne ciepło i możliwość realizacji zainteresowań wyższego rzędu i utrwalania wartości uniwersalnych. Uważam, że była to wspaniała praca organiczna, której efekty

procentują gdzieś w Polsce, wszędzie tam, gdzie rozpięzchli się wychowankowie poszczególnych roczników helskiego OHP.

Od samego początku istnienia Klub doskonale wczuł się w rolę pomocnika i orędownika Muzeum Rybołówstwa. Jego różnorodna i bogata działalność posiadała zawsze akcenty rybackie, z których przykładowo można wymienić: niezliczone prace społeczne przy urządzaniu skansenu tradycyjnych łodzi rybackich /w rezultacie Muzeum nie wydało złotówki na to ogromne przedsięwzięcie/, corocznie organizowane rajdy turystyczne pod hasłem - "Szukamy śladów tradycji rybackiej", wytyczenie i wyznakowanie Szlaku Rybackiego, reaktywowanie i coroczne organizowanie odwiecznych tradycyjnych "Sobótek Helskich", ogłoszenie wspólnie z Muzeum konkursu pod hasłem "Morze-skarbnią dóbr kultury", systematyczne penetrowanie regionów i miejsc rybackich. Już z tego bardzo pobieżnego wykazu wyłania się ogrom działań na rzecz zachowania i podtrzymywania kultury rybackiej i zebrania możliwie największej ilości materialnych i duchowych jej świadectw. W ten sposób działalność "Międzymorza" zbieżna była z działalnością Muzeum Rybołówstwa, wspomagała ją i uzupełniała pomagając w gromadzeniu zbiorów. Te dwie instytucje stanowiły po prostu sprzężenie zwrotne. Wymienione inicjatywy muzealne i klubowe stanowiły novum w środowisku helskim, ale przyjęte zostały z dużą życzliwością co z kolei było gwarancją ich powodzenia. Jedną z pierwszych inicjatyw - podjętą już w roku 1973 - była moja koncepcja Szlaku Rybackiego. Polegała ona najogólniej rzecz biorąc na tym, aby najbardziej znane z tradycji rybackiej miejscowości na Półwyspie Helmskim jak Władysławowo, Chałupy, Kuźnicę, Jastarnię, Juratę i Hel powiązać w jedną całość, w jeden system organizacyjny i wyeksponować w sposób maksymalnie czytelny. Umożliwić to miało turystom w sposób kompleksowy, poznanie tradycyjnej kultury rybackiej polskiego wybrzeża we wszystkich jej przejawach. - A kultura ta właśnie na Półwyspie Helmskim stanowiła prawdziwy skarb. W założeniach Szlak Rybacki miał być terenowym przedłużeniem Muzeum Rybołówstwa. Miał także chronić Półwysep przed nieskanalizowanym, lawinowym ruchem turystycznym. Główna "nitka" Szlaku Rybackiego została w 1975 r. ,przez członków KOŚ "Międzymorze", wytyczona i wyznaczona w terenie kołorem niebieskim. Przebiegała dawnym zabytkowym traktem pocztowym. Szlak Rybacki utworzony został wyłącznie siłami społecznymi. Powstał na bazie entuzjazmu klubowiczów. Na jego trasie wykonano mnóstwo prac porządkowych, m.in. przywrócono pamięci polskie schrony bojowe z 1939 r., o charakterze dziś już zabytkowym. Szlak Rybacki połączył przyjemne z pożytecznym, gdzie na żywo i w krajobrazie

można zapoznać się z naszym rodzimym rybołówstwem. Szlak ten to w pewnym sensie prolog, praktyczny etap wstępny do późniejszego pogłębienia tej dziedziny wiedzy w placówce, która jest powołana do tego celu tj. Muzeum Rybołówstwa w Helu. - Stanowi ono naturalne zakończenie szlaku. Szlak Rybacki na wniosek Zarządu Nadmorskiego Parku Krajobrazowego został po 1983 r. przedłużony do Krokowej tworząc w ten sposób nową trasę o nazwie Szlak Nadmorski z odcinkami: wschodnim "Rybackim" /czyli pierwotnym/ i zachodnim "Rozewskim".

Tak więc idea Szlaku Rybackiego zrealizowana praktycznie przez Klub, doskonale zdała trudny egzamin czasu, a nawet uległa znacznej rozbudowie.

Klub Ochrony Środowiska "Międzymorze" i Muzeum Rybołówstwa wspólnie podejmowały wiele cennych inicjatyw mających na celu popularyzację starych obrzędów folklorystycznych tego rejonu Wybrzeża. Zbierano cenne pamiątki przeszłości, przedmioty kultury materialnej oraz skrzetnie spisywano stare legendy i opowieści o tym jak żyli, pracowali, bawili się w zamierzchłych czasach mieszkańcy helskiego cypla. Wykorzystywane one były przy organizacji okolicznościowych imprez i widowisk o tradycyjnym kaszubskim charakterze. Wielkim wydarzeniem w tym zakresie było reaktywowanie po kilkunastoletniej przerwie w wigilię nocy świętojańskiej 1978 r. "Helskich Sobótek" o rodowodzie z zamierzchłych czasów z nieodłącznym elementem palenia ognia zawieszonych na wysokich drągach, nawiązujących do podobnych ognia rozpalanych ongiś przez mieszkańców Półwyspu Helskiego w celu ułatwienia nawigacji statkom żaglowym lub też związanych z okrutnym prawem brzegowym i "błogosławionym brzegiem".

"Helskie Sobótki" odtąd stały się ogromnym widowiskiem folklorystycznym z bogatym kaszubskim programem obrzędowym, na który składały się m.in. barwny korowód przebiegający, zapalenie beczki na drągu przez nestora helskich rybaków, pieśni obrzędowe w wykonaniu chóru panien, korowód rusalek oraz legenda sobótkowa i koncert na zabytkowej fisharmonii, przeważnie w wykonaniu Mariana Selina twórcy ludowego, którego przodkowie od wieków są związani z Półwyspem Helskim, wreszcie puszczanie wianków. Widowisko, w którym rokrocznie uczestniczyło około 3.000 osób, stałych mieszkańców i licznych turystów, kończyło się zabawą ludową na wolnym powietrzu.

Wspaniałym uzupełnieniem "Helskich Sobótek" były wyścigi helskich tradycyjnych łodzi rybackich. Wówczas w Helu istniała jeszcze ostatnia niewielka "enklawa" 11 tradycyjnych łodzi wiosłowych, na których helscy

rybacy jak dawniej starymi metodami i narzędziami poławiali ryby. "Bażą" tych łodzi była tzw. mała plaża od strony Zatoki Puckiej. I właśnie te jednostki były z reguły uczestnikami sobótkowych regat, a wyścigi przebiegały pod hasłem zmagania o główną nagrodę, to jest "Jantarowe Wiosło" - oryginalną kompozycję przestrzenną o dużej wartości artystycznej wykonaną z bursztynu i srebra. "Helskie Sobótki" z wyścigami tradycyjnych łodzi rybackich stanowiły piękne kaszubskie widowiska folklorystyczne, organizowane wyłącznie wysiłkiem społecznym. Były one chwilami wzruszających wspomnień dla starszej kaszubskiej społeczności i piękną lekcją historii starej obrzędowości rybackiej dla młodszego pokolenia Helu i turystów oraz letników z całej Polski.

W Klubie Ochrony Środowiska "Międzymorze" bardzo ważnym czynnikiem była stała, systematyczna, wręcz mrówcza praca. Jako elementarną formę pracy klubowej przyjęto organizowane w każdy czwartek i zawsze o godz. 18.00 Spotkania Klubowe w Muzeum Rybołówstwa. W okresie ponad 7 lat mojej prezesury odbyło się 298 takich spotkań. Te systematyczne - bez żadnych przerw czwartkowe spotkania były spoiwem, które scementowało wszystkie formy i przejawy działalności KOŚ "Międzymorze". Wypełnione one były wszechstronnymi treściami z dziedziny muzealnictwa, historii, krajoznawstwa, zagadnieniami opieki nad zabytkami i ochroną przyrody, wyświetlaniem kolorowych przeźroczy, projekcjami filmowymi, spotkaniami z wybitnymi ludźmi, snuciem planów klubowych i ich realizacją.

Inną formą stałej działalności klubowej były piesze wycieczki etnograficzne, przyrodnicze. Ich trasy nie były przypadkowe. Celem przeważnie penetracja terenowa pod kątem potrzeb Muzeum Rybołówstwa. Dlatego nastąpiła koncentracja owych wycieczek na ciekawych rejonach i miejscach rybackich. Wystarczy powiedzieć, że właśnie realizując tę ideę wspomagania Muzeum, KOŚ "Międzymorze" "przeszedł na własnych nogach" całe polskie Wybrzeże, a nawet sięgnął po niemieckie. W siedmiu "tłustych latach" "Międzymorza" zrealizowano 132 wyprawy terenowe. Rekordowym pod tym względem był rok 1974, w którym zorganizowano 42 wycieczki etnograficzno-przyrodnicze. Niektóre eskapady klubowe z uwagi na dramatyzm wydarzeń, a także piękno przeżyć i doznań, przeszły do legendy klubowej. Tylko np. w 1974 r. "Międzymorze" na własnych nogach przeszedł 718 km., a łącznie w 3-leciu Klubu od dnia 2.11.1976 r. aż 1633 km.

Inną jeszcze formą działalności klubowej było organizowanie wieczornic krajoznawczych z przeznaczeniem dla całego społeczeństwa helskiego, urządzanych w różnych miejscach,

poza siedzibą Klubu. /Chodziło o to, aby formy działalności klubowej i jego etos przenieść do różnych środowisk Helu i Półwyspu Helskiego/. Odbywały się one np. na terenie Domu Rybaka, Garnizonowego Klubu Oficerskiego, Ochotniczego Hufca Pracy czy też Klubu Marynarza. Prezentowało się na nich dorobek klubowy, rozstrzygało konkursy, ubarwiało projekcją kolorowych przeźroczy czy też filmów. Niejednokrotnie były chwile zadumy, refleksji i wspomnień, ale też tematy naukowe i popularno-naukowe, które były specjalnością i Klubu i Muzeum m.in. "Rys historyczno-przyrodniczy Półwyspu Helskiego", "Tradycje rybołówstwa na Półwyspie Helskim", "Z dziejów Helu", "Zabytki miasta Helu", "Hel - rybacka tradycja i współczesność miasta", "Nadmorski Park Krajobrazowy - założenia, cele i system funkcjonowania", "Maszoperie helskie", "Sztuknictwo ludowe w rejonie Półwyspu Helskiego", ... Wieczornice Klubowe odbywały się z regularnością co kwartał.

Zupełnie szczególny wymiar miała działalność sekcji młodzieżowej, dla której "bazą" była Szkoła Podstawowa w Helu. Dla tego pokolenia dzieci, które wówczas przewinęło się przez Klub niezapomniane pozostały wyprawy np. do Słowińskiego Parku Narodowego z noclegami w starej szkole słowińskiej w Klukach gdzie jesienny wiatr opowiadał o wyrzuconej kulturze, do kormoranów i czapli siwej w Kątach Rybackich, do "siczy" rybackiej w Boleńcu, do Beki i do wiosek rybackich na Mierzei Wiślanej, Półwyspie Helskim, nad Zatoką Pucką i Pobrzeżu Kaszubskim z ich niepowtarzalną tradycyjną atmosferą. Etos Klubu i jego wartości, a także wiedza wówczas eksponowana i preferowana, głęboko zapadły w młode serca i procentują po dzień dzisiejszy. Dziś stateczni dorośli ludzie, nieraz na wysokich stanowiskach, podczas przypadkowych spotkań w głębokim przekonaniu mówią mi, że był to ich najpiękniejszy okres w życiu. Później sekcja młodzieżowa uległa naturalnemu przekształceniu w Młodzieżowy Klub Krajoznawczy "Na Rebakach".

W działalności Klubu bardzo mocno zaznaczyła się działalność sekcji badań podwodnych. Jej członkowie współuczestniczyli w archeologicznych badaniach podwodnych, wielokrotnie udzielali daleko idącej pomocy rybakom, w sytuacjach awaryjnych, organizowali kilka kursów pływania, a organizowane przez nich pokazy i zawody pływania cieszyły się ogromną popularnością i były oglądane z Bulwaru Nadmorskiego w Helu przez tysiące ludzi.

Opiekunowie przyrody z "Międzymorza" zaopekowali się w sposób wymierny wszystkimi rezerwatami i pomnikami przyrody na obszarze Ziemi Puckiej, a strażnicy ochrony przyrody rokrocznie chronili Półwysep Helski przed dewastacją i zniszczeniami.

Do rejestru pomników przyrody Klub wprowadził wiele obiektów, w tym w samym Helu pomnikowy dąb obok plebanii i dwa białodrzewy na skrzyżowaniu ulic: Wiejskiej i Leśnej. Zresztą białodrzewy zostały także przez Klub uratowane spod siekiery.

KOŚ "Międzymorze" zorganizował setki imprez o charakterze kulturalnym, krajoznawczym i rekreacyjnym o zasięgu lokalnym, wojewódzkim i ogólnopolskim. Np. wielokrotnie był gospodarzem wojewódzkich zjazdów aktywu ochrony przyrody i turystyki pieszej. W imprezach tych brało udział wiele tysięcy ludzi /np. w 1976 r. 4522 osoby, a na 3-lecie Klubu do 2.11.1976 r. 10.728 osób/.

Na skutek uporczywej batalii i nieustannego przedstawiania postulatów w różnych środowiskach i nagłaśniania, Klub wspólnie z Muzeum Rybołówstwa walnie przyczynił się do utworzenia Nadmorskiego Parku Krajobrazowego, a także strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej w Helu.

Wielce oryginalnym akcentem w życiu "Międzymorza" było przejście z helskiej "Kogi" wyłomowanego kutra "Hel-101", typu B-12 o dł. 24 m tzw. "drewniaka", z przeznaczeniem na jednostkę badawczą /m.in. do badań podwodnych/. Mimo, że adaptacja i remont kutra przerosły możliwości Klubu to jednak historia ta świadczy o entuzjazmie, determinacji i aspiracjach "Międzymorzan".

W szczytowym momencie Klub Ochrony Środowiska "Międzymorze" liczył 161 członków. O jego działalności z tamtego okresu mówią 4 grube tomy barwnej kroniki, która z drobiazgową dokładnością zarejestrowała dzieje miasta i regionu.

Wybiegając naprzód dodam, że po mnie "pałeczkę" prezesa Klubu Ochrony Środowiska "Międzymorze" przejęli: Teresa Klim /1981-1985/; Alojzy Bleja /1985-1987/, s.p. Henryk Jackowski /1987-10.10.1993/ i Jędrzej Naczk.

Bujny rozwój Klubu Ochrony Środowiska "Międzymorze" wyjaśnia genezę helskiego oddziału PTTK. Jednostka organizacyjna o takim rozmachu musiała mieć samodzielnego gospodarza na własnym terenie pomimo, że współpraca z Oddziałem PTTK w Pucku układała się bardzo dobrze. Wychodziliśmy z założenia, że istnienie macierzystej jednostki z osobowością prawną otwiera nowe możliwości. Klub Ochrony Środowiska "Międzymorze" ze swoim bogactwem intelektualno-programowym, organizacyjnym i kadrowym stał się bazą, na której wyrósł helski Oddział PTTK. Oczywiście nie można tutaj pominąć roli Koła Zakładowego PTTK nr 2 przy PPIUR "Koga", ale nie ulega wątpliwości, że głównym motorem i siłą napędową dążącą do utworzenia helskiego Oddziału PTTK był KOŚ "Międzymorze". Jego stworzenie wówczas stało się moją idee fixe. Robiłem wszystko, aby doprowadzić do założenia Od-

działu PTTK, pomimo sprzeciwu ze strony miejscowego "kacyka", a także oporów niektórych działaczy. Uporczywe zabiegi doprowadziły jednak do tego, że w dniu 21 listopada 1976 roku przy szczelnie wypełnionej sali nr 4 Garnizonowego Klubu Oficerskiego w Helu odbyło się Walne Zebranie Założycielskie. Z Zarządu Głównego PTTK przybył Zbigniew Żochowski, z Zarządu Wojewódzkiego PTTK natomiast: Lech Zalewski, Alicja Walczuk, Jadwiga Kuśmerek i Jerzy Zarzycki. Władze wojewódzkie sportu i turystyki reprezentował Tadeusz Żurek. Z Oddziału PTTK w Pucku przybyli - nieodżałowanej pamięci Władysław Wzorek i Alicja Ciepłuch. Przybyli również Lucjan Błaszczak-Dyrektor Przedsiębiorstwa Połowów i Usług Rybackich "Koga", Naczelnik miasta Hel Teresa Klim. Skład pierwszego, historycznego już, Zarządu Oddziału PTTK w Helu ukonstytuował się następująco: Mieczysław Drażek - prezes, Roman Klim i Alfred Grabow - wiceprezesi, Sylwia Bleja - sekretarz, Jan Bartoszek, Józef Bemke, Zofia Jarosz i Teresa Klim - członkowie. Natomiast Komisję Rewizyjną tworzyli: Jerzy Dudryk - przewodniczący oraz Sabina Bleja, Barbara Herrmann, Józef Holeksa i Tadeusz Broniecki jako członkowie.

Moją osobistą ogromną satysfakcją jest to, że przed odejściem do Tczewa, aby zorganizować Muzeum Wisły, udało się po zażartej batalii z ówczesnym potentatem Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Turystycznym "Turus" wyrwać dla Oddziału PTTK i "Międzymorza", zabytkowy dom rybacki pod nr 78, przy ul. Wiejskiej/ a więc na głównym ciągu spacerowym Helu/, świeżo po kapitalnym remoncie i z cepeliowskimi meblami. Zabezpieczona została w ten sposób baza materialna, która po transformacjach ustrojowych była prawdziwym skarbem i podstawą istnienia.

Było wielkim sukcesem, że Oddział PTTK przetrwał różne zakręty dziejowe i funkcjonował nieprzerwanie realizując wraz z "Międzymorzem" przesłanie ochrony dziedzictwa kulturalnego i tradycji kaszubskiej. Można się było cieszyć z faktu, że m.in. ideę nazwania Bulwaru Nadmorskiego im. Prof. K. Demela i ufundowania doń tablic pamiątkowych, utraconą w latach siedemdziesiątych przez wspomnianego "kacyka", doprowadził do szczęśliwego finału, a Złot im. Prof. Kazimierza Demela na stałe wszedł do kalendarza imprez, akcentując jakby "specjalizację" rybacką Oddziału PTTK i "Międzymorza", która była zawsze nicią przewodnią ich przedsięwzięć i działań. Nie od rzeczy były propozycje nazwania Oddziału PTTK "rybackim".

Oddział PTTK zachował swój etos, charakter i styl. I to był najlepszy mój prognostyk na przyszłość.

Sądziłem, że mój Oddział PTTK - chyba mogę użyć takiego sformułowania - bo przecież two-

rzyłem go własnymi rękami, napewno odnajdzie właściwą drogę w zmienionych warunkach po transformacjach ustrojowych, a obchody 20-lecia jego istnienia w dniu 21.11.1996 r. były poważnym bodźcem w dalszych działaniach i pracy. Wydawało się, że gwarantuje to zawsze niezawodna i wspaniała kadra, zarówno ta z okresu pionierskiego tworzenia Oddziału PTTK jak i ta z okresu późniejszego czy też współczesnego. Tworzyli ją: Zofia Szalińska, Janusz i Stanisława Holeksowie, Zygmunt Olszewski, Halina i Stefan Szalińscy, Urszula i Roman Bożke, Halina i Stefan Spalińscy, Zdzisław Palus, Jan Bartoszek, Sabina, Sylwia i Alek Blejowie, Maria Głodkowska, Franciszek Kosznik, Leokadia Szulczewska, Jerzy Tomasik, Alfred Grabow, Jędrzej Naczk, Sylwester Ostrowicki, Grzegorz Kaczmarek, Bożena i Władysław Murzowie i szereg innych. Należy także pamiętać o osiągnięciach kolejnych prezesów Zarządu Oddziału PTTK. Byli nimi: Alfred Grabow /31.01.1981-2.03.1985/, Jan Michał Bartoszek /2.03.1985-20.02.1989/, Stefan Szaliński /20.02.1989-16.03.1991/, Jan Holeksa /od 16.03.1991 r./ i Jędrzej Naczk.

Trzeba pamiętać o szczególnej roli Zofii Szalińskiej, która jako Kierownik Biura Oddziału PTTK była niestrudzoną i niezawodną zornikiem wszystkich jego poczyną.

Niestety stało się inaczej. Klub Ochrony Środowiska PTTK "Międzymorze" i Oddział PTTK w Helu już nie istnieją. Przeszły do historii, ale wierzę głęboko w to, że przyjdzie taki czas kiedy ożyją ...

Roman Klim

PTTK w Internecie!
Zobacz: www.pttk.pl

• KOMUNIKAT •

Koło nr.1 przy ZG PTTK ul. Senatorska 11 00-075 Warszawa, organizuje drużynę turystyczną do XXV Biegu Piastów Szklarska-Poreba-Jakuszyce, w dniach 10-11.03.2001.

Możliwość wypożyczenia sprzętu narciarskiego i zakwaterowania od 4 do 12 marca 2001 r. Opłaty startowe wraz z "Kartą zgłoszeń" należy zgłaszać do 28.02.2001 r. 50 + 3 zł. Przyjmuje Kol. Wiesław Kędzierawski w Biurze ZG PTTK, od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 - 16.00 w pok. 38.
Tel. 826-83-89.

POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE ZARZĄD ODDZIAŁU

IM. DR ALEKSANDRA MAJKOWSKIEGO

81-717 SOPOT, ul. J.J. Haffnera 17/19 - tel. 551-06-18

Kredyt Bank PBI S.A. O/ Sopot nr 15001706-1225-121700011362

V Młodzieżowy Konkurs Krajoznawczy o nagrodę im. Franciszka Mamuszki

W 1996 r. z inicjatywy O/PTTK im. dr Aleksandra Majkowskiego w Sopocie oraz Stowarzyszenia Autorów Polskich Oddział w Gdańsku dla utrwalenia krajoznawczego dorobku zmarłego jesienią 1995 r. Franciszka Mamuszki - Honorowego Członka PTTK - zorganizowany został *Młodzieżowy Konkurs Krajoznawczy o nagrodę im. Franciszka Mamuszki*, nad którym protektorat sprawuje Prezydent Sopotu.

W październiku 2000 r. nastąpiło rozstrzygnięcie V edycji konkursu, w której 40 uczestników złożyło (indywidualnie i zbiorowo) 22 prace. 16 prac to projekty folderu poświęconego wybranemu obiektowi krajoznawczemu zaś 6 to fotoreportaże, przedmiotem których były wybrane obiekty krajoznawcze. Wyboru obiektów dokonywali autorzy prac.

W obu kategoriach przyznano I nagrodę i wyróżnienia (łącznie 9). Laureatami I nagród zostali **Marcin Krzysztofik** ze Szkoły Podstawowej nr 27 w Gdańsku za prezentację *Cmentarza Obrońców Wybrzeża w Gdyni Redłowie* (projekt folderu) oraz **Marta Koślicka i Karolina Glich** z Zespołu Szkół nr 2 w Pelplinie za fotoreportaż *Cmentarze Pelplina*.

Organizatorzy z zadowoleniem odnotowali dalszy wzrost poziomu prac konkursowych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w dobie wkraczania naszego kraju w struktury zjednoczonej Europy krajoznawstwo staje się dla młodzieży - umiejętnie kierowanej przez swych pedagogów - źródłem tożsamości narodowej.

Obok zwycięzców konkursu nagrodzono również ich opiekunki Panie Elżbietę Wiśniewską (Pelplin) i Mariolę Treder (Gdańsk).

W uroczystym podsumowaniu V edycji konkursu uczestniczyli - wraz z jego uczestnikami - Jacek Karnowski - Prezydent Sopotu, Bożena Bethke - córka Franciszka Mamuszki, Piotr Gierszewski - wizytator Kuratorium Oświaty, Jadwiga Korzeniewska - członek ZG PTTK i Rady ds. Młodzieży ZG PTTK, która zachęcała młodych krajoznawców do udziału w konkursie *Moja Ojcowizna* oraz Marian Czyżewski - Przewodniczący Rady Programowej Regionalnego Ośrodka Programowego PTTK.

Jan Bogucki

REGIONALNA PRACOWNIA KRAJOZNAWCZA PTTK W SUWAŁKACH

O ZNAJOMOŚĆ RODZINNEJ ZIEMI

Wśród wielu zadań, jakie spełniają regionalne pracownie krajoznawcze PTTK, do najważniejszych należy niewątpliwie edukacja regionalna. Ważną formą, poprzez którą edukacja ta jest prowadzona, są różnego rodzaju wydawnictwa przygotowywane i publikowane przez te pracownie, które - w zależności od charakteru publikacji - zawierają określony zasób wiedzy o danym regionie.

Regionalna Pracownia Krajoznawcza przy suwalskim Oddziale PTTK, powstała w 1988 roku, skupiła się w działalności wydawniczej przede wszystkim na trzech typach wydawnictw: własnym piśmie, biografiach regionalnych oraz przewodnikach.

Wydawanie lokalnego kwartalnika o profilu historyczno-krajoznawczym było bardzo interesującą inicjatywą Regionalnej Pracowni Krajoznawczej PTTK w regionie północno-wschodnim już chociażby z uwagi na brak doświadczeń w tym zakresie na tym terenie. Do lat osiemdziesiątych Suwalszczyzna i część wschodnia Mazur, z których w 1975 roku utworzono województwo suwalskie, pozostawały w kręgu zainteresowań pra-

sy społeczno-kulturalnej wydawanej w Białymstoku i Olsztynie.

Pierwszy numer kwartalnika o tytule „Jaćwież” (jakże trafnym! i chwytliwym) ukazał się wiosną 1986 roku. Wśród współwydawców pisma wymienieni byli: suwalskie Biuro Dokumentacji Zabytków oraz Wydział Ochrony Środowiska, Gospodarki Wodnej i Geologii Urzędu Wojewódzkiego w Suwałkach. Redaktorem naczelnym kwartalnika, jego *spiritus movens*, był Jan Bacewicz, historyk, dziennikarz, znakomity przewodnik.

Na łamach „Jaćwieży” zamieszczano artykuły o pradziejach (życie ludów zamieszkujących przed naszą erą tereny północno-wschodniej Polski), historii (szczególnie cenne cykle o szkolnictwie, zabytkach, organizacjach niepodległościowych) i tradycjach kulturowych Suwalszczyzny (obyczajach wiejskich, gwarze itp.), rzadziej Mazur. Pisano o potrzebie ochrony środowiska przyrodniczego, zachęcano do wędrówek szlakami turystycznymi. Sporo na dwudziestu kolumnach całości pisma publikowano także niewielkich objętościowo różnorodnych informacji (w tym ciekawostek) o regionie. „Jaćwież” szybko zyskała swoich czytelników, nie tylko w regionie. Niestety, zimą 1988 roku ukazał się jej ostatni, dwunasty numer. Na fali zmian politycznych i społecznych, jesienią 1990 roku, Jan Bacewicz podjął próbę reaktywowania pisma, ale było ono zgoła odmiennie od poprzedniego (znacznie odbiegało od idei krajoznawczych) i jego edycja trwała krótko (jedynie cztery numery).

Przed trudnym zadaniem stanęła więc grupa złożona z pięciu osób (Zbigniew Fałtynowicz – redaktor naczelny, Janusz Kopiał, Stefan Maciejewski, Andrzej Matusiewicz, Wiesław Osewski), sympatyków PTTK, a skupiona wokół inicjatyw wydawniczych Małgorzaty Pawłowskiej z suwalskiej Regionalnej Pracowni Krajoznawczej, rozpoczynając ponownie redagowanie kwartalnika o tej samej nazwie. Pierwszy jego numer w nowej edycji ukazał się wiosną 1998 roku. (Skład redakcji prócz wymienionych sześciu osób tworzyli także Mirosław Słapik, Bogdan Skrzypczak, do nr 5; od nr 5 Jarosław Borejszo). Jego objętość wynosi 56 stron; wzbogaca go czterostronicowy barwny dodatek o określonej tematyce.

Struktura obecnej „Jaćwieży” jest odmienna od poprzedniej. Składają się na nią stałe działy (m. in.: *Portrety*, *Dziedzictwo*, *Literatura*) oraz cykliczne prezentacje, na przykład: *Okrywanie Suwalszczyzny*, *Szlachectwie gniazda*). Pismo poświęcone jest historii i kulturze, krajoznawstwu i przyrodzie na obszarze obejmującym historyczną Jaćwież, czyli Suwalszczyznę, Mazury Wschodnie i tereny obecnej Litwy do Niemna. W kwartalniku opisywane są obiekty o wyjątkowej wartości przyrodniczo-kulturowej (np. Puszcza Romincka, Wigierski Park Narodowy, Puszcza Borecka, Kanał Augustowski); pisze się o kulturowym zróżnicowaniu ziem północno-wschodniej Polski, o interesujących ludziach z nimi związanych, o cennych zabytkach dotąd mało poznanych i spopularyzowanych (np. Kanał Mazurski). Publikowana jest literatura: wiersze, opowiadania, pamiętniki. Dużo uwagi przywiązuje się do upowszechniania książek o regionie, na bieżąco odnotowując nowości wydawnicze oraz zamieszczając o nich noty i recenzje. W każdym numerze prezentowana jest także twórczość artystyczna fotografika związanego z północno-wschodnim regionem.

W 2000 roku „Jaćwież” została wyróżniona nagrodą specjalną w cenionym ogólnopolskim konkursie „Przebiśnięg 1999” za – jak stwierdzono w uzasadnieniu – „znakomite promowanie atrakcji turystyczno-krajoznawczych regionu północno-wschodniej Polski”

Cenną publikację Regionalna Pracownia Krajoznawcza wydała w 1993 roku. Były nią *Biografie suwalskie*, książka zawierająca życiorysy postaci, najbardziej znanych, związanych z Suwalszczyzną w różnych okresach historii. *Biografie suwalskie*, pomyślane zrazu jako jednorazowy tytuł, zapoczątkowały części następne; do 1998 roku ukazały się jeszcze trzy, a tuż przed drukiem są dwie. W każdej z nich przedstawiono dwadzieścia pięć sylwetek artystów i naukowców, polityków i budowniczych, konspiratorów i wojskowych, organizatorów życia kulturalnego i społeczników, którzy pozostawili na tej ziemi swój ślad. Są wśród nich także postacie mniej znane, które warto było wydobyć z zapomnienia, bowiem odegrały istotną rolę w różnych dziedzinach życia. Indywidualne losy opisane w *Biografiach suwalskich* składają się na bogatą panoramę kultury duchowej, materialnej i społecznej Suwalszczyzny. Opracowaniami haseł do *Biografii* zajmowali się najbardziej znaczący regionaliści i badacze północno-wschodniej Polski. Ten najcenniejszy kapitał pozwala snuć realne plany opracowania *Słownika biograficznego Suwalszczyzny*, do którego przygotowania Pracownia przystąpiła w tym roku.

Splywy kajakowe I, II, III, IV trasa – noclegi (własne namioty) w Stacjach Wodnych lub w innych w y z n a c z o n y c h miejscach biwakowania. Wyżywienie we własnym zakresie (można zakupić w punktach gastronomicznych stanic) lub dowozimy do miejsc biwakowania. Rezerwujemy kajaki (dysponujemy też transportem do przewozu kajaków, bagaży i uczestników spływu). Ubezpieczenie uczestników na życzenie klienta.

Trasa V – sprzedajemy skierowania obejmujące: noclegi w domkach kempingowych stanic, całodzienne wyżywienie, miejsce w kajaku, sprzęt asekuracyjny, przewóz kajaków, opłaty za słuźowanie i przewodnika.

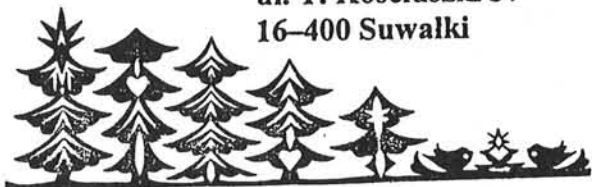
ŚLUZY NA TRASIE KANAŁU AUGUSTOWSKIEGO :
Sosnówek, Mikaszówka, Perkuć, Paniewo, Gorczyca, Swoboda, Przewięź.

CENY NA 2001 ROK:

1. Wypożyczenie kajaków na trasach I–IV:
 - w okresie do 20.06.2001 r. i od 21.08.2001 r. obowiązuje cena promocyjna – 15,50 zł za dzień
 - w okresie od 21.06.2001 r. do 20.08.2001 r. – 22 zł za dzieńCeny zawierają podatek VAT.
2. Przewóz kajaków (do 8 sztuk) na trasie Augustów – Stary Folwark, Stary Folwark – Filipów (szlak Rospudy) wynosi 180 zł.
 - powyżej 8 sztuk, za każdy następny kajak – dodatkowo 10 zł.
3. 60 zł za transport bagaży i osób (max. 8 osób) z dworca PKS lub PKP do Starego Folwarku.
4. Cena skierowania – trasa V wynosi 900 zł.
5. Ubezpieczenie od 3 zł do 10 zł od osoby na cały okres trwania spływu w zależności od wysokości sumy ubezpieczenia.
6. Ceny miejsc na polach namiotowych kształtują się od 4,50 zł do 6,50 zł.

Nasz adres:
Zarząd Oddziału PTTK
ul. T. Kościuszki 37
16-400 Suwałki

tel. (0 87) 566 59 61, tel./fax. 566 79 47
www.suwalki-turystyka.info.pl/pttk
e-mail: pttk@suwalki-turystyka.info.pl

BAZA NOCLEGOWA PTTK
Ekoturystyczny Ośrodek PTTK w Starym Folwarku

- a) Dom Wycieczkowy PTTK – 44 miejsca noclegowe, telefon (0 87) 563 77 27.
Dojazd: trasa Suwałki – Sejny przez Krasnopol, ok. 12 km od Suwałk, nad jeziorem Wigry.
Budynek murowany, pokoje 2,3,4 osobowe z umywalkami. Toaleta, natrysk, WC na korytarzu.
Stołówka w obiekcie.
Cena noclegu z pościelą wynosi 23 zł. Nocleg z własną pościelą lub śpiworem – 20 zł.
Dzienna stawka żywieniowa wynosi ok. 30 zł od osoby.
 - b) Kemping ze stanowiskami dla carawaningu i namiotów oraz kuchnią turystyczną
Opłaty za pobyt na kempingu (własny namiot) wynoszą:
 - dla osób dorosłych 6,50 zł od osoby za dobę
 - dla młodzieży szkolnej 5 zł od osoby za dobę
 - caravan (przyczepa kempingowa) 22 zł za dobęDo cen noclegów zarówno w Domu Wycieczkowym, jak i na kempingu, dolicza się opłatę klimatyczną w wysokości 1,50 zł od osoby za każdy dzień pobytu, pobieraną przez Urząd Gminy.
 - c) Parking dozorowany całodobowo (płatny)
 - d) Wypożyczalnia sprzętu pływającego (kajaki, łódki, rowery wodne).
- Serdecznie zapraszamy do skorzystania z naszych propozycji. Jeżeli spotkają się one z zainteresowaniem, prosimy o kontakt.

JUBILEUSZOWY OGÓLNOPOLSKI ZLOT
PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI GÓRSKIEJ
PTTK

Jak przystało na imprezę już trzydziestą piątą dopisało właściwie wszystko: organizator, pogoda, uczestnicy, atmosfera. Jeszcze w roku ubiegłym, gdy żegnaliśmy się w październiku w Jodłówce Tuchowskiej na Pogórzu Ciężkowickim - deklarację spotkania przodowników turystyki górskiej PTTK w dniach 29.IX.-1.X.2000 zgłosił Prezes Oddziału PTTK "Świętokrzyskiego" w Kielcach-Kazimierz Micorek.

Przodownicy z całej Polski wybrali się dawno nie odwiedzane Góry Świętokrzyskie. Wiele lat temu przypominam sobie zgromadzenie plenarne Komisji Turystyki Narciarskiej ZG PTTK oraz znakarską naradę w Domu Wycieczkowym PTTK w Świętej Katarzynie pod Łysicą.

Organizatorzy tegorocznej imprezy od początku musieli odczuwać sporą odpowiedzialność, jaką na siebie biorą. Kadra przodownicza to nie przypadkowe osoby na niedzielnej wycieczce czy kolejny młodzieżowy rajd lub zjazd. To sami wybrani spośród wybranych w górskiej społeczności.

Na bazę zlotu wyznaczone zostały Chęciny, położone jakby "w cieniu" owianego szmatem historii zamku, oryginalnie iluminowanego każdej nocy. Jubileuszowy zlot odbywał się pod patronatem najwyższym z możliwych na tej ziemi: Marszałka Województwa Świętokrzyskiego - Józefa Szczepańczyka i Wojewody Świętokrzyskiego - Wojciecha Lubawskiego.

Spotkanie górskiego aktywu w Górach Świętokrzyskich rozpoczęła wycieczka do Skansenu Wsi Świętokrzyskiej w Tokarni. Tego samego dnia /piątek - 29.IX.2000/ miało miejsce uroczyste otwarcie zlotu powitaniem jego 80 uczestników przez Wiceprezesa ZG PTTK i Przewodniczącego KTG ZG PTTK - Marka Staffę i Członka Prezydium ZG PTTK oraz Dyrektora Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej PTTK - Zbigniewa Kreska.

Dyskusję na merytorycznie istotne i aktualne tematy przodownicze poprzedziła prelekcja z przeżyciami słynnego krajoznawcy nie tylko świętokrzyskiego regionu - Jerzego Kapuścińskiego /muzyczne "przerywniki" na gitarze - Mirosław Sotkiewicz/.

Polska złota jesień zagościła w tych dniach na Ziemi Kieleckiej na dobre ofiarowując przodownikom pełne słońce i gamę wczesnop październikowych kolorów.

Głównym dniem zlotu była sobota, ostatni dzień września poświęcone przede wszystkim krajoznawstwu i górskim przejściom. Jako mistrz geologii i tematyki świętokrzyskiej w ogóle prezentował się w Kielecko-Chęcińskim Parku Krajobrazowym wieloletni członek KTG ZG PTTK - Tymoteusz Wróblewski. Program objął kamieniołomy Zygmunówka i Bolechowice, rezerwat przyrody "Miedzianka", sanktuarium Matki Boskiej w Bolminie oraz pieszą wycieczkę z Gałęzic przez Pasma Zelejowskie /Jaskinia "Piekło", rezerwat "Zelejowa"/ do Chęcina.

Po krótkim odpoczynku przodownicy pod opieką Jerzego Pabiana zwiedzili w Chęcinach klasztor Franciszkanów oraz Muzeum Geologiczne "Niemczówka" - w drodze pod ruiny zamku chęcińskiego. Tutaj przy ognisku i okolicznościowej wieczornicy z udziałem burmistrza Chęcina Mariana Gruszczyńskiego - komendant zlotu - Kazimierz Micorek i reprezentujący Terenowy Referat Weryfikacyjny w Kielcach Waldemar Kowalski uhonorowali wszystkich uczestników imprezy odznakami "Turysta Świętokrzyski" zaopatrzonymi w legitymacje. Warto tu zaznaczyć, że jest to najstarsza spośród regionalnych odznak w Polsce.

Za ogromny wkład pracy przy organizacji imprezy należą się serdeczne podziękowania Kazimierzowi Micorkowi, Wiceprezesowi Oddziału Kieleckiego - Franciszkowi Gusce oraz obsługującym recepcję ulotu - Jolancie Bednarskiej i Teresie Dudzie.

Z kronikarskiego obowiązku dodam, że na chęcińskim zlocie miała miejsce promocja wznowienia regulaminu GOT oraz najnowszego tomu rocznika "Wierchy".

- " - " - " - " - " - " - " - " - "

"BESKIDZKA JESIEŃ" W WYSOWEJ

Tak nazywa się najstarsza górską impreza Oddziału Gorlickiego PTTK. Na początku października - XXVIII z kolei rajd jesienny zgromadził na mecie w Wysowej około 300 osób, w większości dzieci i młodzież. Impreza odbywała się przez trzy dni wśród wyjątkowych w Beskidzie Niskim kolorów złotej jesieni.

Na trasach rajdu cały właściwie stan posiadania Oddziału PTTK w Gorlicach, a więc dwa schroniska na Magurze Małastowskiej i w Bartnem około 300 km szlaków turystycznych przebiegających m.in. przez Ferdel, Kornuty, Magurę Wątkowską, Popowe Wierchy, Rotundę, Cigelkę, Ostry Wierch /938 m/, Miejską i Bartnią Górę, Magurę Małastowską, Kozie Żebro, Chełm

nad Grybowem, Suchą Homolę, Bordiów Wierch, Przełęcz Wysowską i Regetowską, Jaworzynkę /869 m/ nad Wysową, Lackową, Białą Skałę i Obicz.

Doświadczone grono kwalifikowanych turystów musi mieć świadomość, że wędrówki po wyżej wymienionych wzniesieniach to zupełnie co innego jak zurbanizowane w znacznym stopniu Beskidy Zachodnie. Beskid Niski to ostatni fragment polskich Karpat, gdzie możliwość obcowania z naturą w niezmięnionej postaci i jej przeżywania można uznać za najpełniejsze.

Obserwując dobrą współpracę górskiej kadry Oddziału Gorlickiego nasuwają się refleksje raczej nietypowe dla innych środowisk beskidzkich. To tutaj obecny prezes - Eugeniusz Patla oraz prezesi poprzedni - Władysław Śliwa i Tadeusz Wszółek współpracują zgodnie, życzliwie i z pożytkiem dla młodego pokolenia turystów. Każdy z nich przyprowadził na metę imprezy, pod Ośrodek "Beskid" w Wysowej kilkudziesięcioosobową grupę dzieci i młodzieży, a szef gorlickiego biura - Mieczysław Cyrkowicz jako pierwszy krzątał się wśród domków "Beskidu" sprawując nad wszystkim gospodarczo-administracyjny nadzór.

Komandor rajdu - Krzysztof Latasiewicz otrzymał uprawnienia znakarza szlaków górskich, wręczone przez Wiceprezesa Oddziału Gorlickiego PTTK - Andrzeja Piecucha. Imprezę zaszczyciła grupy zaprzyjaźnionych Słowaków z Klubu Słowackich Turystów w Bardejowie. Oddział Gorlicki PTTK ma od kilku lat dobrze funkcjonujące porozumienie ze Słowakami na temat wspólnej organizacji imprez w strefie przygranicznej.

Podczas dłuższej rozmowy z Andrzejem Piecuchem dowiedziałem się o najnowszych inicjatywach programowych Oddziału Gorlickiego oraz o Jego indywidualnej publicystycznej pracy na rzecz Beskidu Niskiego.

Dwie coroczne imprezy górskie, oprócz opisywanego rajdu jesiennego - to Międzynarodowy Rajd Szlakiem Walk Operacji Gorlickiej /z udziałem Słowaków/, zawsze w maju oraz Rajd im. Ignacego Łukasiewicza, twórcy przemysłu naftowego w Polsce /czerwiec/.

Z nowości związanych ze szlakami turystycznymi w rejonie Wysowej wyznakowane zostały ścieżki spacerowe na Wysotę, na Jawor /do kaplicy grecko-katolickiej/ oraz po okolicach wsi Blechnarki. Wcześniej podobne ścieżki wytyczono w rejonie słynnego wzgórza Pustki koło wsi Łuzna na Pogórzu Ciężkowickim oraz w Sękowej. Rozpatruje się możliwość opra-

cowania w terenie koncepcji pierwszych w polskich górach ścieżek dla osób niepełnosprawnych.

Oddział Gorlicki PTTK złożył do Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie obszerny merytorycznie uzasadniony wniosek o utworzenie w 2001 roku, w Beskidzie Niskim, tematycznych ścieżek rowerowych. Mają to być:

- Międzynarodowy Szlak Gorlice-Sękowa-Bartne -Konieczna-Bardejow im. Jana Pawła II /przewidywane w przyszłości połączenie tej trasy z Biechem/,
- Szlak Przyfrontowych Cmentarzy z I Wojny Światowej Ciężkowice-Gorlice-Konieczna,
- Szlak Starych Kopalni Ropy Naftowej im. Ignacego Łukasiewicza,
- Szlak Zabytkowych Cerkwi i Kościołów /realizacja tego zadania także w 2002 roku/.

W 1998 roku Andrzej Piecuch wydał niezmiernie ciekawą i zarazem wartościową książkę "Nad Sękówką" omawiającą zabytki sakralne pierwszej części Beskidu Gorlickiego. W przygotowaniu znajduje się dalszy ciąg tego dzieła, które obejmie z kolei dorzecze Ropy /tereny gmin Uście Gorlickie oraz Ropa a częściowo także Gminę Gorlice/.

Andrzej Matuszczyk

WIERCHY

ROZNIK POŚWIĘCONY GÓROM

ORGAN KOMISJI TURYSTYKI GÓRSKIEJ ZARZĄDU GŁÓWNEGO
POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO

ROK SZEŚCZDZIESIĄTY PIĄTY

1999

(OGÓLNEGO ZBIORU „PAMIĘTNIKA TT” I „WIERCHÓW” TOM 103)

Od Redakcji

Redakcja zwraca się do wszystkich interesujących się zagadnieniami górskimi, a więc przede wszystkim badaczy i turystów, o czynną współpracę i nadsyłanie artykułów oraz przyczynków i notatek do Kroniki. Chodzi nam o to, aby nasz doroczy przegląd spraw górskich w Polsce i na świecie był jak najpełniejszy i w jak najszerszym zakresie omawiał i odzwierciedlał sprawy gór oraz życie ludu i przyrody górskiej w teraźniejszości i przeszłości.

Ze szczególną prośbą zwracamy się do ludzi nauki i w poszczególnych gałęzi wiedzy, aby zechcieli dzielić się z czytelnikami „Wierchów” wynikami swoich badań, jak również omawiać na łamach naszego rocznika najciekawsze publikacje dotyczące gór.

Będziemy wdzięczni wszystkim turystom i krajoznawcom za nadsyłanie do opublikowania korespondencji omawiającej bieżące wydarzenia, osobliwości przyrodnicze i kulturowe oraz przyczynki i postulaty odnoszące się do danego regionu gór.

Autorzy korzystający z komputerów proszeni są o nadsyłanie wydruków tekstów wraz z dyskietkami oraz informacją o użytym edytorze.

Prosimy nadto wszystkich o nadsyłanie wydawnictw dotyczących gór celem recenzji oraz wzbogacenia zbiorów Centralnej Biblioteki Górskiej PTTK w Krakowie.

Adres redakcji: Redakcja „Wierchów”, ul. Jagiellońska 6, 31-010 Kraków, telefon (0-12) 422-15-57, e-mail cotgpttk@pro.onet.pl.

MŁODZIEŻOWE KONKURSY KRASOMÓWCZE - 2000 rozstrzygnięte

Wyniki XVI Ogólnopolskiego Konkursu Krasomówczego Dzieci Szkół Podstawowych 23-26 listopada, Legnica

- I miejsce – Patrycja Krawczyk, uczennica II kl. ze Szkoły Podstawowej Nr 12 w Tomaszowie Mazowieckim (woj. łódzkie)
II miejsce – Michał Wieloch uczeń VI kl. ze Szkoły Podstawowej Nr 16 w Warszawie (woj. mazowieckie)
III miejsce – Eliza Szałach uczennica III kl. ze Szkoły Podstawowej w Gronowie (woj. kujawsko-pomorskie)
IV miejsce – Martyna Jarczak uczennica V kl. ze Szkoły Podstawowej Nr 74 w Szczecinie (woj. zachodnio-pomorskie)
V miejsce – Agata Wróbel uczennica VI kl. ze Szkoły Podstawowej w Leśnicy (woj. opolskie).

*

Wyniki I Ogólnopolskiego Konkursu Krasomówczego Młodzieży Gimnazjalnej Legnica, 23-26 listopada 2000 r.

- I miejsce – Aleksander Puchała uczeń II kl. Publicznego Gimnazjum Nr 1 w Żyrardowie (woj. mazowieckie)
II miejsce – Łukasz Szelażek uczeń II kl. Gimnazjum Nr 2 w Przemyślu (woj. podkarpackie)
III miejsce – Agnieszka Mróz uczennica II kl. Gimnazjum Nr 16 w Gdańsku (woj. pomorskie)
IV miejsce – Maciej Hermanowicz z Publicznego Gimnazjum w Dywitach (woj. warmińsko-mazurskie)
V miejsce – Marta Bekus z Gimnazjum w Redzikowie (woj. pomorskie)

*

Wyniki części młodzieżowej XXIX Międzynarodowego Konkursu Krasomówczego (szkoły ponadgimnazjalne) Golub – Dobrzyń, 17 – 19 listopada 2000 r.

- I miejsce – Michał Kurdziel z Leżajska (woj. podkarpackie)
II miejsce – Katarzyna Sorys z Przeworska (woj. podkarpackie)
III miejsce – Miłosz Kłobukowski z Włocławka (woj. kujawsko-pomorskie)
IV miejsce – Paweł Kaliński z Włocławka (woj. kujawsko-pomorskie)
V miejsce – Lidia Niedośpiał z Prudnika (woj. opolskie)

*Zwycięzcom i ich Opiekunom serdeczne gratulacje,
Organizatorom wyrazy podziękowania za sprawne przeprowadzenie finałów
składa*

*Rada Programowa ds. Młodzieży Szkolnej
Zarządu Głównego PTTK*

Trwa VIII edycja Ogólnopolskiego Młodzieżowego Konkursu Krajoznawczego „Poznajemy Ojcowiznę”.

Poniżej podajemy wykaz oddziałów PTTK i instytucji koordynujących i oceniających prace na etapie wojewódzkim. Koleżankom i Kolegom w oddziałach PTTK przypominamy, że zgodnie z regulaminem konkursu, Centralny Sąd Konkursowy w Warszawie nie będzie rozpatrywał prac, które nie zostały ocenione wcześniej przez jury poszczególnych województw.

Województwo	Organizator etapu wojewódzkiego (adres)	tel/fax	Przedstawiciel Wojewódzkiej Rady ds. Młodzieży
Dolnośląskie	Oddział Wrocławski PTTK Rynek Ratusz 11/12, 50-100 Wrocław	(0-71) 343-03-44	Andrzej Słonka
Kujawsko-pomorskie	Oddział Kujawski PTTK, ul. Słowackiego 1a, 87-800 Włocławek	(0-54) 232-33-54	Julita Bąkowska Oddział Miejski w Toruniu
Lubelskie	Oddział PTTK, ul. Kościuszki 28, 23-400 Biłgoraj	(0-84) 686-26-56 686-07-17	Marian Kurzyna
Lubuskie	Oddział Regionalny PTTK, ul. Kupiecka 74, 65-058 Zielona Góra	(0-68) 327-13-34	Halina Rudzińska Gorzów Wlkp. (0-95) 729-74-65
Łódzkie	Oddział PTTK Pl. Czarnieckiego 10, 97-300 Piotrków Tryb.	(0-44) 649-51-96	Mirosław Ratajski
Małopolskie	Oddział Krakowski PTTK Ul. Westerplatte 5, 31-543 Kraków	(0-12) 422-85-28	Mieczysław Witowski Oddział PTTK "Beskid" (0-18) 443-74-57
Mazowieckie	Oddział PTTK "Mazowsze" ul. Litewska 11/13, 00-589 Warszawa	(0-22) 629-39-47	Jerzy Kwaczyński Oddział Żyrardów (0-46) 855-45-26 0-601-259-357
Opolskie	Oddział Regionalny PTTK Śląska Opolskiego ul. Barlickiego 2a, 45-083 Opole	(0-77) 453-63-48	Kazimierz Szyszka
Podkarpackie	Oddział PTTK im. Orłowicza, ul. Grodzka 1, 37-700 Przemyśl.	(0-16) 6782725	Marian Dzimira (0-16) 6706145
Podlaskie	Oddział PTTK, ul. Kościuszki 37, 16-400 Suwałki	(0-87) 566-59-61	Tomasz Ostapczuk
Pomorskie	Oddział Regionalny PTTK, ul. Ogarna 72, 80-826 Gdańsk	(0-58) 301-14-88	Tadeusz Kotwica
Śląskie	"Górnośląski" Oddział PTTK, ul. Damrota 8, 40-016 Katowice	(0-32) 259-83-14 253-03-62	Lech Tota Oddział Miejski w Częstochowie
Świętokrzyskie	Oddział PTTK Rynek 26, 27-600 Sandomierz	(0-15) 832-26-05	Roman Bajor
Warmińsko-mazurskie	Oddział "Olsztyński" PTTK, ul. Staromiejska 1, 10-950 Olsztyn	(0-89) 523-53-20 527-36-65	Antoni Szeklicki
Wielkopolskie	Wojewódzki Ośrodek Metodyczny Al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań	(0-61) 853-22-51	Zbigniew Szmidt
Zachodnio-pomorskie	Regionalna Pracownia Krajoznawcza PTTK, ul. Dworcowa 6, 70-206 Szczecin	(0-91) 433-57-21	Jan Krzysztoń

XXIX
**OGÓLNOPOSKI MŁODZIEŻOWY TURNIEJ TURYSTYCZNO-
KRAJOZNAWCZY**

KOMITET ORGANIZACYJNY

**FINAL XXIX OGÓLNOPOLSKIEGO MŁODZIEŻOWEGO TURNIEJU
TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO odbędzie się w dniach:07-10.06.
2001 roku w GDAŃSKU**

Bezpośrednim organizatorem Finału Turnieju jest Regionalny Ośrodek Programowy PTTK w GDAŃSKU.

Uczestnicy Turnieju zakwaterowani będą w Centrum Szkolenia i Doskonalenia Kadr Kolejnictwa w Gdańsku przy ul. Wydry 1 /Stogi/, ok. 100 m od plaży.

W trakcie trwania Finału organizatorzy zapewniają:

- całodzienne wyżywienie
- noclegi - pokoje 4-osobowe przeznaczone dla drużyn ze szkół podstawowych i gimnazjalnych/opiekun nocuje wraz z drużyną/, drużyny ze szkół ponadgimnazjalnych nocują w pokojach 3-osobowych
- przeprowadzenie konkurencji regulaminowych
- imprezy towarzyszące
- nagrody i materiały krajoznawcze

W ramach imprez towarzyszących dla uczestników przewidziano:

- zwiedzanie GDAŃSKA i SOPOTU oraz muzeum
- wycieczka morska katamaranem ze zwiedzaniem portu i Westerplatte
- ognisko
- plażowanie

Dla opiekunów i gości poza w/wym. imprezami przewidziano:

- wycieczkę na KASZUBY
- wizytę w Marynarce Wojennej RP połączona ze zwiedzaniem portu i okrętów wojennych.

Kolejne informacje oraz wykaz literatury merytorycznie niezbędnej przy przygotowaniu się do Centralnego Finału zostaną przekazane w lutym 2001r.

**ORGANIZATORZY
ZAPRASZAJĄ**

TURYSTYCZNA KLASA ZNÓW RAZEM
Kiedyś SKKT-PTTK „DREPTUSIE”
Dzisiaj KLUB KRAJOZNAWCZY „Rocznik 1979”

Dzień 14 października 2000 roku zapisze się za pewne na długo w pamięci wielu z nas. W tymże właśnie dniu, po ponad dwuletniej przerwie spotkali się ponownie, byli uczniowie XIV Liceum Ogólnokształcącego wraz z ich dawnym wychowawcą i profesorem, Panem Ryszardem Wrzosem. Domyślam się że krążące wieści o tymże niecodziennym spotkaniu, wielu z Was powitało z niezwykłą otwartością. Dni mijały, a kartki ze ściennego kalendarza oznajmiały, iż dzień 14 października jest coraz bliżej. Wtedy to, nie wiem dlaczego, pojawiło się niepokojące mnie a może i kogoś z Was pytanie: „Czy pojawią się wszyscy?“, „Dwa lata potrafią zrobić swoje, koleżeńskie więzi mogły się zatrzeć a może i nawet zniknąć“, „Kto na pewno przyjdzie?“. Pomyślałem sobie, iż spotkanie to będzie dla Nas swoistą próbą czasu, która ukaże czy przyjaźń ze szkolnych lat, zwłaszcza ta ze szkoły średniej, jest tą, która w pamięci pozostaje na zawsze.

Obawy te zniknęły w momencie gdy otworzyłem drzwi od gdyńskiej siedziby P.T.T.K przy ulicy Trzeciego Maja. Przy zestawionych z sobą wielkich, drewnianych stołach siedziało grono moich koleżanek i kolegów z liceum, stanąłem na moment by tak zwyczajnie na nich popatrzeć. Spotkanie zaplanowaliśmy na godzinę 17:00, spóźniłem się może o 5 -10 minut, ale całość wyglądała tak jakoby trwała od godziny. Serdeczne powitania, nieustanne przyjacielskie pogawędki oraz ta specyficzna atmosfera którą się czuło, wszystko to sprawiało wrażenie, że czas nie pognał do przodu, ale wręcz specjalnie się dla nas cofnął. Wyglądało to jak jedno z wielu spotkań klasy IV, „C” z licealnych lat. Nie chcę wymieniać nas wszystkich którzy przyszli na owo spotkanie, sądzę, że jest to niepotrzebne, a poza tym mogłoby tylko skrzywdzić tych z nas którzy pojawić się nie mogli. Najważniejsze jest chyba to, że znów mogliśmy być razem. Nie tracąc czasu na stanie z wielką chęcią przyłączyłem się do pogaduszek z moimi przyjaciółmi. Rozmawialiśmy o różnych sprawach, nawet o tych z pozoru błażych, ktoś obcy mógłby rzec, że nawet zbędnych, lecz dla nas wszystkich jakże ciekawych. Uważam, że nie ma w tym nic złego, albowiem gdy po dwóch latach spotyka się swoich przyjaciół, którzy towarzyszyli Tobie przez całą szkołę średnią to tematów do rozmów jest mnóstwo. Jednych widuje się częściej a innych rzadziej, to jedyna okazja by móc porozmawiać z nimi wszystkimi. Przez cały ten czas towarzyszył nam nasz Pan profesor Ryszard Wrzosek, to dzięki niemu mogliśmy się spotkać w siedzibie PTTK-u. Głównie to za jego sprawą rozpoczęliśmy naszą wielką przygodę z Polskim Towarzystwem Turystyczno Krajoznawczym. Przeróżne biwaki, wyjazdy, biegi na orientację, bez Jego udziału wiele z tych rzeczy by się nie wydarzyło bądź nie miało by miejsca. W pamięci każdego z nas na trwałe zapisały się wspomnienia z tych wydarzeń, wiele z nich co rusz wspominamy i wciąż się z niektórymi śmiejemy. Zapewne wielu z nas chciałoby je przeżyć jeszcze raz, może już nie jako klasa IV c ale wciąż jako przyjaciele.

Nasze pogadanki toczyły się dalej, przyszedł też i taki moment kiedy to każdy z nas mógł opowiedzieć wszystkim co go spotkało na przestrzeni tych dwóch lat. Słuchając tych opowieści lata spędzone w liceum zdawały się być „zabawą” w porównaniu z tym co ma miejsce dziś. „Przecież jeszcze tak niedawno siedziało się razem w ławce”, pytanie to chyba zadawał sobie każdy. Jakże było ono „inne”, jakby wręcz „nie pasowało” do tego co się akurat słyszało. Trudno było uwierzyć w to co potrafią uczynić dwa lata w życiu każdego z nas. Nadszedł również moment, kiedy to „jak za dawnych czasów” głos zabrał Pan Wrzosek. Powspominaliśmy nasze wspólne wycieczki, wielokrotnie padały pomysły by powtórzyć którąś z takich eskapad, wiem, że

się powtórzę ale jakże wspaniale byłoby znów wybrać się w „starym składzie”. Spotkanie nasze nie mogło ująć uwadze o tak po prostu. Nasz drogi profesor wręczył nam pamiątkową kronikę, którą to założyliśmy w Liceum, i gdzie jeszcze raz mogliśmy ożywić wspomnienia. Na jej kolejnych, nie zapisanych stronicach, pod datą 14 października 2000 roku każdy z nas dokonał pamiątkowego wpisu, który stanowić będzie niezatarty dowód naszej obecności. Korzystając z wyjątkowej chwili wspólnie obiecaliśmy sobie spotkać się ponownie za rok, może wtedy „obecnych” będzie więcej.

Czas wciąż odmierzał cenne dla nas minuty, ale zapewne nikt nie chciał jeszcze wracać do domu, ośrodek jednakże czas było już zamknąć. Pożegnaliśmy się z Panem Wrzoskiem i obiecaliśmy, że zrobimy wszystko by spotkać się ponownie za rok. Jak już wspomniałem nikomu nie śpieszyło się z powrotem do domu, chcieliśmy złapać jeszcze trochę dnia a raczej nocy, ruszyliśmy zatem w kierunku Skwerku. Przez ten czas wydawało się, że wyglądaliśmy nie jako obce sobie osoby, ale rzeczywiście jako klasa. Dzień ten zapadnie w naszej pamięci zapewne na długo i jeszcze nie raz będziemy go wspominać, zwłaszcza dlatego, że wielu z nas spotkać się może dopiero za rok. Miejmy nadzieję, że do niego dojdzie. Teraz nie pozostaje nam nic innego jak odmierzanie tego czasu zrywając kartki z kalendarza.

Krzysztof Osipowicz

Turystyka konna w górach

Rok 2000 był czwartym rokiem działalności Komisji Turystyki Jeździeckiej ZG PTTK i jej Podkomisji Górskiej Turystyki Jeździeckiej. Zarówno w tym, jak i w poprzednich latach główny nacisk kładliśmy na popularyzację jeździeckich odznak turystyki górskiej oraz szkolenie kadry przodownickiej. Działania te zmierzają do wypracowania odpowiedniego poziomu uprawiania turystyki jeździeckiej ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa.

W 2000 roku turyści konni w górach zdobyli: 120 odznak popularnych, 104 brązowe, 16 srebrnych i 2 złote.

Na 4 kursach przodownickich (Jaworki, Odrzechowa, Wołosate, Małobądz) swoje turystyczne szlify zdobywało 49 jeźdźców. Z wynikiem pozytywnym na I stopień zdały 32 osoby, a na II - 8.

Podkomisja Górskiej Turystyki Jeździeckiej zorganizowała tradycyjnie IV Sejmik Przodowników Górskiej Turystyki Jeździeckiej, który odbył się w Wołosatem i połączony był z zakończeniem I Transbeskidzkiego Rajdu Konnego PTTK oraz III Bieszczadzki Rajdem Konnym PTTK (organizowany wspólnie z Bieszczadzki Parkiem Narodowym).

Wczesną wiosną w Jaworkach zorganizowano naradę właścicieli Ośrodków Górskiej Turystyki Jeździeckiej afiliowanych przy PTTK.

Wyznakowano ok. 600 km szlaków konnych, z czego 350 w Beskidach i 250 km na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej (finansowane ze środków MT).

64 Warto podkreślić, że w ten sposób powstał w całości transjurajski szlak

turystyki konnej.

Afiliowaliśmy także kolejne ośrodki górskiej turystyki jeździeckiej.

Z inspiracji podkomisji w bieżącym roku zorganizowano wiele atrakcyjnych turystycznych imprez jeździeckich. Oprócz wspomnianych wyżej rajdów w OGTJ „KONTUR” w Małobądz, w noc Kupały odbyło się tradycyjne konne szukanie kwiatu paproci, w który brało udział 18 osób. Jesienią w OGTJ „OSTOJA” w Lipowcu odbył się II Rajd Konny do Lipowca połączony z tradycyjnym Hubertusem. Warto podkreślić, że jest to aktualnie największy turystyczny rajd konny jako, że wzięło w nim udział 30 jeźdźców.

Reasumując można powiedzieć, że górską turystyka jeździecka nadal rozwija się bardzo dynamicznie, a nasza Podkomisja swoją działalnością wychodzi naprzeciw coraz szerszej rzeszy turystów konnych. Myślę, że do takich działań możemy też zaliczyć uruchomienie na stronach internetowych Zarządu Głównego PTTK informacji o górskiej turystyce jeździeckiej oraz wydanie folderu „Konno przez Jurę Krakowsko-Częstochowską”.

Marek P. Krzemień
przewodniczący Podkomisji
Górskiej Turystyki Jeździeckiej ZG PTTK

W Małobądz

Dziennik Polski - Małopolska Zachodnia z 16.11.2000 r.

Konno po Jurze

• PRZEDRUKI.

Kilkudziesięciu miłośników turystyki konnej zebrało się na ognisku zorganizowanym w ośrodku „Kontur” w Małobądz (gmina Bolesław). Okazją do spotkania, w którym uczestniczył prezes Zarządu Głównego PTTK prof. Janusz Zdebski, było otwarcie drugiej w Polsce konnej trasy turystycznej PTTK oraz zakończenie pierwszego w powiecie kursu Przodowników Górskiej Turystyki Jeździeckiej.

Dobiega końca znakowanie pomarańczowymi kółkami liczącego prawie 250 km Transjurańskiego Szlaku Turystyki Jeździeckiej z Krakowa do Częstochowy. Szlak prowadzi z podkrakowskich Nielepic przez Ojców, Pustynię Błędowską, Ogrodzieniec, Mirów i Bobolice do ośrodka „Pegaz” w Olsztynie pod Częstochową. Trasę można pokonać konno w ciągu niespeł-

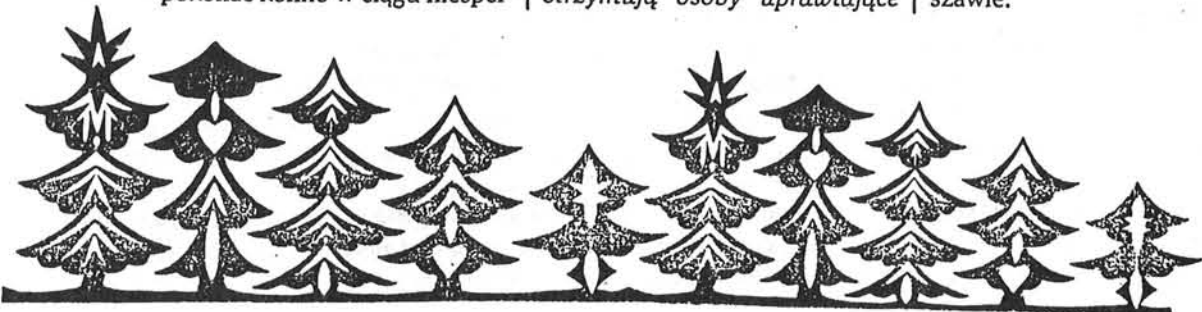
na dwóch tygodni. Pierwszy rajd konny nową trasą zaplanowano na kwiecień przyszłego roku.

- *Turystyka konna to szansa dla gospodarstw agroturystycznych na naszym terenie* - mówi Kazimierz Kocjan, właściciel Ośrodka „Kontur” w Małobądz. - *Szukamy rolników, którzy mogą zapewnić nocleg dla turystów oraz miejsce dla koni.*

W spotkaniu przy ognisku wzięł udział współautor trasy Marek Krzemień, przewodniczący Komisji Górskiej Turystyki Jeździeckiej PTTK. - *Turystyka konna może przyczynić się do zmniejszenia bezrobocia na tym terenie. Dzięki temu mogą się rozwijać gospodarstwa agroturystyczne. Tak się dzieje we Francji, Słowenii czy Niemczech. W Polsce turystyka jeździecka w strukturach PTTK istnieje od 10 lat. Brązowe odznaki, które otrzymują osoby uprawiające*

czynnie tę formę turystyki, ma 365 osób - mówi Krzemień.

Obecny na spotkaniu wójt Bolesława Włodzimierz Smółka obiecał pomoc samorządu w rozwijaniu turystyki jeździeckiej, a nawet zadeklarował chęć udziału w wycieczkach konnych. Ośmiu uczestników Kursu przodowników, mieszkańców powiatu olkuskiego, otrzymało odznaki przodownicze. Teraz mogą już samodzielnie prowadzić wycieczki. - *To bardzo ważne, aby osoby prowadzące wycieczki konne miały odpowiednie kwalifikacje. Dzięki temu grupy turystyczne nie powodują zniszczeń w przyrodzie* - mówiła Grażyna Orłowska-Rybicka z Zarządu Głównego PTTK. Wspominała, że dobiega końca opracowanie folderu trasy jurajskiej i będzie on pokazywany na największych targach turystycznych w Berlinie i Warszawie. (SYP)

CENTRALNY ZLOT MŁODZIEŻY " PALMIRY "

18-22.X.2000r.

Centralny Zlot Młodzieży "PALMIRY 2000" odbył się po raz 40-ty. Zlot jest największą imprezą turystyczną w kraju. Gromadzi corocznie od 2 do 3 tysięcy uczestników; przeważnie młodzież szkolną i studencką oraz przedstawiciele różnych organizacji i środowisk kombatanckich.

Młodzież imprezę polubiła, również i dlatego, że również sama jest jej współorganizatorem! Zlot jest wyjątkowy - odbywa się corocznie w Puszczy Kampinoskiej. Społeczni działacze PTTK, prowadzą po ścieżkach wspomnień - już 40 lat, zdając sobie sprawę z tego, jaką wartość ma pamięć szczególnie wtedy, kiedy jest jedyną rzeczą jaką mogą ofiarować tym, którzy pozostawili nam wiarę w takie pojęcia jak patriotyzm, honor, godność.

Oprócz walorów turystycznych Zlotu, najważniejsze są jego funkcje poznawczo-dydaktyczne oraz - co warto podkreślić - społecznie cenny charakter patriotyczny i wychowawczy.

Corocznie impreza rozpoczyna się w innym miejscu związanym z historią i walką Narodu Polskiego, natomiast zakończenie, zawsze na Cmentarzu-Mauzoleum w Palmirach. Tradycją już jest, że tutaj odbywa się uroczystość zakończenia. W scenerii przyrody, przy blasku pochodni, w powadze i szacunku dla miejsca martyrologii - zebrani uczestniczą w Apelu Poległych, któremu towarzyszy salwa Kompanii Honorowej Wojska Polskiego, następnie są składane kwiaty przez władze państwowe i samorządowe, organizacje młodzieżowe, społeczne i kombatanckie oraz Wojska Polskiego. Po oficjalnej ceremonii zakończenia, młodzież zapala lampki i znicze na grobach Cmentarza w Palmirach.

Wszystkie regulaminy Zlotu łączy - przez wszystkie te lata niezmiennie- myśl jedno- go z więźniów Gestapo straconego w Palmirach:

"Łatwo jest mówić o Polsce,
trudniej dla niej pracować,
jeszcze trudniej umrzeć,
a najtrudniej cierpieć."

Liczba uczestników Zlotu waha się od kilku lat, pomiędzy 2000 i 4000 osób. Zbyt duża ilość uczestników jest szkodliwa dla puszczy, ale jeżeli - w jednym czasie - w Zlocie bierze udział 2000-2500 uczestników, to impreza może odbyć się bez uszczerbku dla puszczy.

Zlot spełniając w pełni oczekiwania uczestników i organizatorów uzyskał wysoką ocenę władz państwowych i oświatowych. Jak rzadko, która impreza w kraju, integruje szerokie rzesze młodzieży z kombatanckimi - ludźmi walki. Uczy szacunku dla historii i martyrologii.

Organizatorzy planując kolejne zloty, stawiają sobie za cel, rozwój wewnętrzny młodzieży, stwarzając możliwości do pogłębionego przeżycia odległych już jednak w czasie wydarzeń, w których ich rówieśnicy zdawali praktyczny egzamin patriotyzmu najwyższej próby. Ten nadrzędny cel jest umiejętnie wpleciony w działania turystyczne.

Głównym organizatorem Zlotu "PALMIRY" jest Zarząd Oddziału "Żoliborskiego" PTTK /na Bielanach/ z jego działaczami z Komitetu Organizacyjnego Zlotu. Patronat nad imprezą sprawuje Ministerstwo Obrony Narodowej, a w roku obecnym również Urząd d/s Kombatanckich i Osób Represjonowanych. Natomiast ważną społecznie pomoc okazuje Dowództwo Wojsk Lądowych, Mazowieckie Kuratorium Oświaty oraz Dyrekcja Kampinoskiego Parku Narodowego.

Z przyjemnością stwierdziliśmy, że od obecnego roku - współorganizatorem Zlotu jest również Wyższa Szkoła Ekonomiczna i Zespół Szkół Prywatnych "DRUK-TUR", a na imprezie, wśród wielu pocztów sztandarowych organizacji kombatanckich, harcerskich, młodzieżowych, PTTK i Wojska Polskiego - był poczet sztandarowy Zespołu Prywatnych Szkół "DRUK-TUR" im. Mieczysława Orłowicza.

Tegoroczny Zlot odbył się w dniach od 18 do 22 października, na trasach pieszych i kolarskich. Trasy były pięciodniowe, trzydniowe, dwudniowe i jednodniowe. Większość młodzieży uczestniczy jednak tradycyjnie - na trasach jednodniowych.

Zlot rozpoczął się w Ossowie, które było także miejscem innego jubileuszu - 80-tej rocznicy "Bitwy Warszawskiej", mającej tu miejsce 14 sierpnia 1920 roku. Zlot zakończył się tradycyjnie w Palmirach. W tegorocznym Zlocie uczestniczyło 2200 osób.

Trasy przebiegały w pięknej jesiennej scenerii Mazowsza i Kampinoskiego Parku Narodowego.

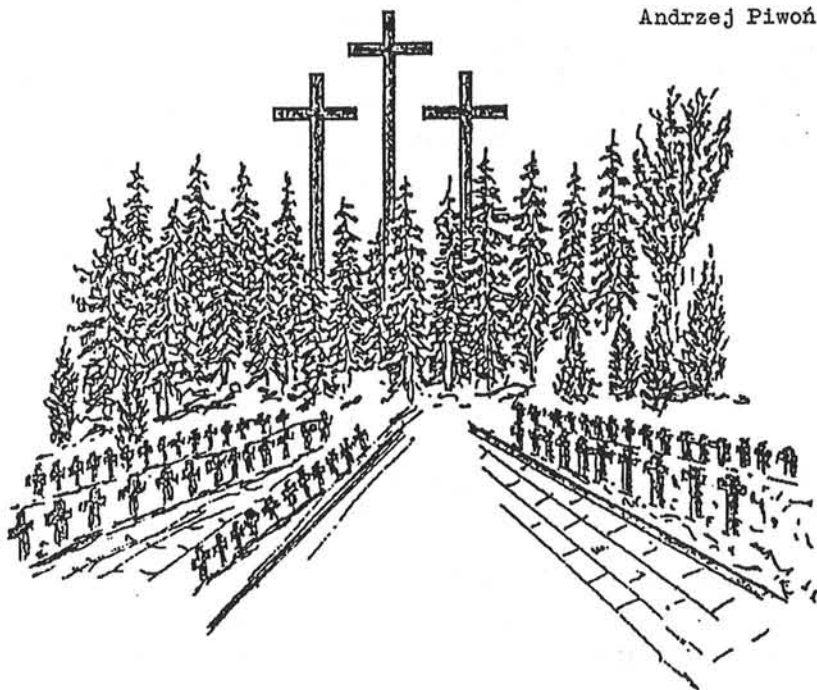
Na zakończenie, w niedzielę - na Polanie Pocięcha w Palmirach, na wszystkich uczestników czekała "wojskowa grochówka". Każdy otrzymał pamiątkowy znaczek, a opiekunowie i kierownicy drużyn pamiątkowy proporczyk. Aktywni uczestnicy zdobywali Odznaki Turystyki Kwalifikowanej PTTK. Najaktywniejsze grupy stanowią harcerze, a ich pomoc jak również żołnierzy Wojska Polskiego, jest niezmiernie społecznie ważna.

Z jubileuszowej okazji przypomnijmy nazwiska Koleżanek i Kolegów z Komitetu Organizacyjnego Zlotu, którzy - od wielu lat - najbardziej aktywnie pracują społecznie przy organizacji Zlotu: Marek Cymerman, Mirosław Janiak, Urszula Janicka, Janusz Jaworski, Marian Głazewski, Ryszard Mackiewicz, Zofia Mizeracka, Władysław Orman, Marzena Panusz, Marek Ruszczak, Janusz Sobieraj, Wojciech Traczewski /Komendant Zlotu/, Bogusław Wdowczyk.

Pomimo, że organizatorzy - Zarząd Oddziału "Żoliborskiego" PTTK - boryka się z kłopotami finansowymi, działacze PTTK zawsze rozpoczynając pracę społeczną nad kolejnym Zlotem "PALMIRY", optymistycznie i z zapałem realizują swoje społeczne zamierzenia.

Nieustająca popularność Zlotu "PALMIRY" świadczy o potrzebach wyższego rzędu kolejnych roczników młodzieży, świadczy, iż nie wystarczają jej wytwory kultury masowej.

Andrzej Piwoński

JUBILEUSZ 45-LECIA SUSKIEJ TURYSTYKI

Oddział PTTK „Ziemi Babiogórskiej” im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej ma już 45 lat. Przypomniało o tym uroczyste zgromadzenie suskiego aktywu Towarzystwa w dniu 18 listopada 2000 r. celebrowane przez Prezesa - Wojciecha Żaka. Wśród gości przybyli; Wicemarszałek Woj. Małopolskiego - Andrzej Sasuła związany od wielu lat osobiście z Suchą Beskidzką, Członek ZG PTTK - Piotr Dąbrowski i Przewodniczący Wydziału Kultury Urzędu Miasta Krakowa - Piotr Boroń.

Minione pięciolecie zaowocowało żywiołowym rozwojem turystyki kwalifikowanej szczególnie wśród młodzieży, co jest widoczne szczególnie w licznym jej udziale w cyklicznych imprezach: wiosennym rajdzie na Koskowej Górze i jesiennym w masywie Babiej Góry. Po wieloletniej przerwie reaktywowana została znana impreza narciarska: Memoriał na Babiej Górze im. Aleksandra Starzeńskiego i Mariana Jasińskiego, w którym od dwóch lat bierze udział każdorazowo ponad 200 narciarzy. Dobrze rozwija się współpraca Oddziału Suskiego PTTK z Babiogórskim Parkiem Narodowym.

Zostało wytyczonych ok. 30 km nowych szlaków turystycznych, głównie w Paśmie Jałowieckim Beskidu Żywieckiego . W sierpniu 2000 r.

piszący tę relację poprowadził wspólnie z Kazimierzem Sową z Limanowej kurs dla kandydatów dla znakarzy z Suchej Beskidzkiej pomnażając kadre znakarską o 15 osób. W maju 2000 r. jubileusz 35-lecia obchodziło Koło Przewodników PTTK przy oddziale a w Stryszawie-Siwcówce odsłonięty został pomnik poświęcony papieżowi Janowi Pawłowi II i prymasowi 1000-lecia kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu.

Owocne jest współdziałanie Oddziału PTTK w Suchej ze Stowarzyszeniem Gmin Babiogórskich i z Urzędem Marszałkowskim Województwa Małopolskiego. Wicemarszałek Andrzej Sasuła składając życzenia dla suskich PTTK-owców zadeklarował, że Urząd Marszałkowski nie poskąpi dotacji na znakowanie szlaków turystycznych pod warunkiem odpowiednio wczesnego złożenia zapotrzebowań na 2001 rok w tej sprawie. Działacze Oddziału Suskiego PTTK współpracowali przy wydaniu monografii „Sucha Beskidzka i okolice” Jerzego Harasimczyka.

Wśród czołowego aktywu oddziału najczęściej padały nazwiska; Wojciecha i Jerzego Żaków, Marii Skrbeńskiej i Adama Leśniaka. Po wręczeniu odznaczeń i wyróżnień występowali goście z wielu bratnich agend PTTK (ZG PTTK, KTG ZG PTTK i COTG PTTK, Delegatura Zachodniokarpacka KTG ZG, Komisja Historii i Tradycji ZG PTTK, oddziały PTTK w Wadowicach i w Chełmku). Z bardzo ciekawym referatem o związkach Babiej Góry z Krakowem oraz o historii turystyki na Babiej Górze w powiązaniu z dziejami Krakowa zwrócił się do zebranych Piotr Boroń. Siedziby na jubileuszowe spotkanie użyczył gościom Zespół Szkół Zawodowych im. Wicentego Witosa w Suchej Beskidzkiej. Prof. Walery Goetel duchowy patron Oddziału PTTK w Suchej Beskidzkiej i współtwórca kilku dekad jego owocnej pracy - Prezes Józef Żak, obydwaj rodem z Suchej, spoglądając z niebieskich dziedzin na dorobek swojego Oddziału PTTK mogą być z niego dumni.

Archiwum nie tylko domowe.

Coraz trudniej spotkać osobę nie narzekającą na upływ czasu. Bo rzeczywiście biegnie on coraz szybciej i coraz trudniej znaleźć czas na to co jeszcze zamierzalibyśmy zrobić. Szczególnie dotyczy to osób mających bogate zainteresowania wykraczające poza pracę zawodową, czyli na przykład działaczy PTTK. Niestety efektem tego permanentnego braku czasu są często działania nie do końca przemyślane, często nie dokończone lub wręcz zaniechane. Najczęściej wykonujemy te elementy z całości zadania, które nas najbardziej bawią, są dla nas najprzyjemniejsze, lub można je wykonać najszybciej przy najmniejszym nakładzie pracy.

Efekty zaniechań z braku czasu, a również (o paradoksie!) braku świadomości jego upływu, można niestety spotkać także w fotografii krajoznawczej. Do Centrum Fotografii Krajoznawczej PTTK w Łodzi docierają często materiały fotograficzne o wysokich walorach artystycznych i estetycznych, natomiast kompletnie anonimowe. Nie dość, że brakuje w nich autora zdjęcia, to najczęściej niejednokrotnie w ogóle nie wiadomo co ono przedstawia.

Spółeczny kustosz CFK Waław Zientalski godzinami wertuje książki, czasopisma i inne materiały, próbując odtworzyć teren lub obiekt na zdjęciu. W przypadku większości zabytków to się udaje, bo każdy z nich posiada jakieś cechy charakterystyczne. Podobnie ze zdjęciami tatrzańskimi. Jak jednak rozpoznać skąd pochodzi sfotografowana wiejska droga, czy przydrożna kapliczka.

Nie możliwe w większości do rozszyfrowania są także osoby na zdjęciach grupowych. Nie pomaga nawet *sztrajfa* nad głowami uczestników z napisem np. *XV Rajd Włókienników*. Ktoś kto wykonywał to zdjęcie zapewne uczestników znał i było to dla niego tak oczywiste, że nie wpadł na pomysł aby na odwrocie zdjęcia podać ich nazwiska. Chętnie dziś zapytałbym autora zdjęcia (niestety anonimowego) czy dzisiaj też pamięta nazwiska wszystkich koleżanek i kolegów figurujących na fotografii.

Znacząca część fotografów krajoznawców ma zwyczaj notowania tematów swoich fotografii w notesach i niejednokrotnie wzbogacania tych notatek o informacje krajoznawcze. Jest to niewątpliwie bardzo cenna praca krajoznawcza. Ale ma ona wartość do momentu gdy zbiór zdjęć stanowi całość wraz z materiałem opisowym. Czasami się zdarza, że osoba z rodziny, przekazująca zbiory do Centrum Fotografii wyraźnie oddziela fotografie od materiału opisowego niejednokrotnie go niszcząc – *Te odręczne notatki to ja spaliłam, bo myślałam, że was interesują tylko zdjęcia?!.*

Pośród starszych materiałów fotograficznych do lat 50-tych, zazwyczaj spotykamy się z dokładnymi opisami zdjęć. Kaligraficznym pismem są wymienione nie tylko wszystkie osoby na zdjęciu, ale także gdzie, kiedy i przez kogo było ono wykonane. Bardzo często podany jest numer negatywu w zbiorach autora. Jak z tego widać opisy nie były wykonywane dla celów „zewnętrznych” a jedynie dla potrzeb domowego archiwum autora. Opisy te stały się jednak bardzo cenne także po likwidacji archiwum domowego i przekazaniu zbiorów do CFK w Łodzi.

Fotograf krajoznawca musi sobie zdawać sprawę, że w przeciwieństwie do fotografii artystycznej, fotografia krajoznawcza musi być dziełem kompletnym. Co to znaczy?. Otóż o ile fotografia artystyczna może wyrażać się jedynie obrazem i ten obraz jest wystarczającym odtworzeniem wizji autora, o tyle fotografia krajoznawcza bez stosownego opisu nie stanowi wartości krajoznawczej. Opis jest zatem niezbędnym atrybutem fotografii krajoznawczej. Tworząc domowe archiwum powinniśmy o tym pamiętać, nie tylko dlatego, że nasza pamięć jest zawodna, ale także z myślą o przyszłych pokoleniach, dla których także ten materiał powstaje. Uczciwie muszę przyznać, że sam nie przepadam za opisywaniem własnych zdjęć, szczególnie wtedy gdy np. kilka rolek filmu poświęconych jest temu samemu tematowi – choćby zjazd czy konferencja. Praca taka jest oczywiście dość mozolna, bo na każdym zdjęciu pisze się podobne dane : autor, data wykonania, przedmiot zdjęcia (ew. dokładniejszy opis), numer filmu i numer klatki na filmie. W CFK dodatkowo dopisuje się numery kodowe materiału i sygnuje. Ostatnio sprawę opisów znacznie ułatwiają komputery. Można bowiem kopiować na naklejkach samoprzylepnych stałe elementy opisu, a także np. polecić komputerowi kolejne numerowanie klatek filmu. Oszczędza to bardzo nasz jakże skąpy czas.

Jedna z moich ciotek mawiała że :*w życiu są rzeczy pilne i są rzeczy ważne* –myślę , że opisywanie zdjęć krajoznawczych nie tylko do domowego archiwum należy do tych ważnych.

Andrzej Danowski

P.S. Jakość powyższego artykułu jest związana z permanentnym brakiem czasu jaki odczuwa autor.

II KONKURS FOTOGRAFII KRAJOZNAWCZEJ
- "RYBNIK W OBIEKTYWIE"-ZAKOŃCZONY

Remigiusz Baliczak

Ponad 200 zdjęć 27 autorów oceniło Jury drugiej edycji Konkursu Fotograficznego "Rybnik w obiektywie". W składzie Komisji oceniającej znaleźli się:

Adam Ryszka - EMPIK-Kodak Expres Rybnik;

Remigiusz Baliczak - Komisja Krajoznawcza, Ochrony Przyrody i Zabytków;

Adam Ochojski - Komisja Ochrony Przyrody i Zabytków.

Jury miało wiele pracy, szczególnie, że poziom prac zarówno pod względem technicznym jak i merytorycznym znacznie wzrósł. Coraz częściej rybnicy fotografowie-krajoznawcy uwieczniają na swych zdjęciach zabytki i przyrodę w coraz bardziej wyszukany sposób, wręcz artystycznie. Na swych fotografiach pokazują mniej znane zabytki, często niszczone w zawrotnym tempie, a które "przetrwają" dzięki fotografii. W coraz ciekawszy sposób ukazują piękno rybnickiej przyrody, zaskakując widza jej różnorodnością i przepychem w zadymionym śląskim mieście.

Po długich debatach i wielu rozterkach wyłoniono kandydatów do nagród. I tak:

W kategorii dorośli:

I miejsce - Zenon Głowala - za zestaw prac.

II miejsce - Katarzyna Kaszuba - za zdjęcie "Mewy".

III miejsce - Aldona Kaczmarczyk-Kożucka - za zdjęcie "Drzewo".

W kategorii młodzież do lat 18:

I miejsce - Marcin Kozłowski - za zdjęcie "Jesień w mieście II".

II miejsce - Rafał Macionczyk - za zdjęcie "Ławka".

Wyróżnienia:

Mieczysław Koczy - za zestaw zdjęć "Przyroda Rybnika".

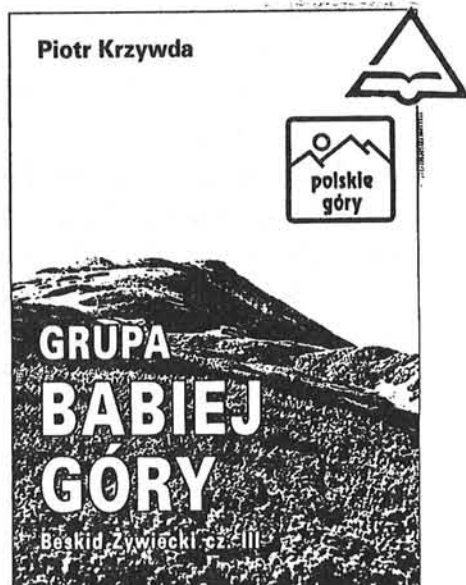
Szymon Apacki - za zestaw zdjęć.

Po rozdaniu nagród otwarto wystawę pokonkursową w znanej Rybnickiej Galeryjce-Kawiarni "Cichosza". Każdemu konkursowi staramy się nadać jakiś temat wiodący. W I-szym była to przyroda i zabytki Ziemi Rybnicko-Wodzisławskiej, w II-gim miasto Rybnik, natomiast w przyszłorocznym III-im tematem wiodącym będą ludzie - rybniczanie znani i mniej znani. Cieszy fakt, że kilku uczestników konkursu zainteresowało się propagowaną przez Kol.Remigiusza Baliczaka Odznaką Fotografii Krajoznawczej PTTK i zdobyło pierwsze punkty do Odznaki.

Dużym powodzeniem cieszyła się również wystawa "Rybnik w obiektywie 1999-2000". Wystawa stworzona została ze zdjęć pochodzących z I i II Konkursu Fotografii Krajoznawczej "Rybnik w obiektywie", pokazano ją podczas XX Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Rybnickiego Oddziału PTTK, a następnie "powędrowała" na Rybnicki Mikołajkowy Zlot Młodzieży.

Delegaci XX Zjazdu Rybnickiego Oddziału PTTK złożyli wniosek o wydanie albumu ze zdjęć konkursowych, które wszystkim się podobały.

Podsumowując, w Rybnickim Oddziale PTTK fotografia krajoznawcza znalazła swoje miejsce i rozwija się.

„ Bieszczady 2000 „

Aby uzyskać uprawnienia Instruktora Fotografii Krajoznawczej, oprócz zainteresowania, uprawiania fotografii, krajoznawstwa i przynależności do PTTK, należy zdobyć Złotą Odznakę Fotografii Krajoznawczej, a na odbywającym się raz w roku Forum Fotografii Krajoznawczej, przedstawić Wybór 20 prac w formacie wystawowym, referat z wybranej dziedziny fotografii krajoznawczej i odpowiedzieć na pytania uczestników Forum. Oczywiście, aby dobrze zdać ten egzamin kandydat na Instruktora powinien posiadać odpowiedni zasób wiedzy. Pomagając kandydatom w jej zdobywaniu Komisja Fotografii Krajoznawczej ZG PTTK zorganizowała w dniach 19-22 października 2000 szkoleniowy plener „Bieszczady 2000 „ w Woli Michowej, w schronisku „Latarnia Wagabundy”.

Program pleneru był bardzo urozmaicony, a czas wypełniony co do minuty. Wykład inauguracyjny o Specyfice fotografii krajoznawczej i jej znaczeniu dla poznawania Polski wygłosił v-ce Przewodniczący KFK ZG PTTK – Stanisław Orłowski. Do późnych godzin wieczornych 30 kandydatów do uprawnień na Instruktora Fotografii Krajoznawczej wysłuchało ilustrowanych kilkuset przezroczami wykładów Fotografów Krajoznawców, Instruktorów :

Henryka Hadasza z Gliwic – „Jak fotografować rośliny, aby zdjęcia spełniały wymagania fotografii krajoznawczej” ;

Heleny i Bolesława Jurków z Krakowa – „Polska od morza do Tatr czyli nasze wędrówki fotograficzno – krajoznawcze” ;

Krystyny Gołębiowskiej z Bielska Białej – „ Z notatnika Instruktora Fotografii Krajoznawczej czyli jak pracuję z młodzieżą”.

Kolejny wieczór poświęcony był diaporamie - zagadnieniom warsztatowym, kompozycji, doborowi muzyki i problemom montażowym. Diaporamy omawiali i prezentowali : Zofia i Jerzy Lubczyńscy z Jastrzębia Zdroju oraz Leszek Kurpiewski i Sylwester Kryczko ze Szczecina. Miłym zakończeniem wieczoru była „próba diaporamy” uczestnika szkolenia Bartosza Hulinki z Krosna.

Jednakże, zajęcia poświęcone folklorowi łemkowskiemu pobiły wszelkie rekordy czasowe. Wykład o strojach, siedzibach i obyczajach Łemków, koncert kapeli z Komańczy wreszcie nauka łemkowskiej dumki trwały do trzeciej nad ranem.

Dni poświęcone były fotografowaniu w terenie – zarówno w kilkuosobowych grupach z indywidualnym wyborem miejsc i tematów na górskich szlakach, jak i zbiorowo, podczas objazdu autokarem pętli bieszczadzkiej z przystankami w najciekawszych miejscach i z bieżącą konsultacją Instruktorów Fotografii Krajoznawczej .

Ostatniego dnia odbyły się indywidualne rozmowy kwalifikacyjne, a Przewodniczący Komisji Fotografii Krajoznawczej ZG PTTK – Jerzy Wygoda w krótkim podsumowaniu podkreślił wagę Zdobytych wiadomości dla dalszej pracy nad zdobywaniem uprawnień Instruktora Fotografii Krajoznawczej oraz życzył wytrwałości w dążeniu do celu .

Za udział w plenerze szkoleniowym „Bieszczady 2000 „, uczestnicy otrzymali po 40 punktów do Odznaki Fotografii Krajoznawczej.

Zagłębiowski Tryptyk Cmentarny

Listopad skłania do refleksji. Zaczyna się Świętem Zmarłych, podczas którego nie ma chyba nikogo kto by nie wrócił pamięcią do tych których nie ma już i nie poszedł na cmentarz, aby zapalić symboliczny znicz.

Są polskie cmentarze sławne, mówią o nich co roku wszystkie programy TV, radia – piszą gazety, ale przecież słowa witające nas u wejścia na Pęksów Brzyzek w Zakopanem :”Ojczyzna to ziemia i groby. Narody tracąc pamięć, tracą życie” – odnoszą się do każdego cmentarza, w każdej z naszych małych Ojczyzn.

Laureat tegorocznej Honorowej Nagrody im. Fryderyka Kremsera za zasługi w fotografii krajoznawczej – Jerzy Żymirski, właśnie w listopadzie, w Bibliotece Miejskiej w Będzinie, prezentował wystawę fotografii – „Zagłębiowski Tryptyk Cmentarny”. Fotografował przez lata trzy cmentarze: na Górze Zamkowej w Będzinie, na Wzgórzu św. Antoniego w Gołonogu i stary cmentarz w Czeladzi. Wszystkie trzy cmentarze, położone na wzgórzach, mocno tkwią w pejzażu i historii Zagłębia, najstarsze zachowane groby sięgają XVIII wieku, są dzieła sztuki i inskrypcje pobudzające do głębokiej refleksji nad dziejami regionu.

Sam autor we wstępie do katalogu wystawy m.in. pisze:” *Wystawa nie ma charakteru dokumentu, lecz jedynie refleksyjny. Prezentując tę wystawę chcę się podzielić*

przemysleniami, jakie poczynilem w czasie moich rozlicznych przechadzek po zagłębiowskich cmentarzach i zachęcić do własnych przemysleń. Chcę również oddać hołd tym wszystkim, którzy na nich spoczywają."

Wystawa „Zagłębiowski Tryptyk Cmentarny” była dwunastą indywidualną, autorską wystawą Jerzego Żymirskiego. Wszystkie tkwiły mocno w nurcie fotografii krajoznawczej, w tradycji „fotografii ojczystej”, której założenia sformułował w latach trzydziestych Jan Bułhak.

Łopie Lubczyńska

**KONKURS FOTOGRAFII KRAJOZNAWCZEJ W GDYNI
ROZTRZYgniĘTY**

Komisja Krajoznawcza Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni zorganizowała Konkurs Krajoznawczy p.n. "Polska i Pomorze w obiektywie krajoznawcy". Podsumowanie Konkursu i ogłoszenie wyników nastąpiło 10.11.2000 r. w siedzibie Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni. W obecności autorów zdjęć i krajoznawców Przewodnicząca Oddziałowej Komisji Krajoznawczej Alicja Wrzosek dokonała otwarcia wystawy pokonkursowej. Na wstępie Prezes Ryszard Wrzosek serdecznie podziękował autorom fotogramów i członkom Jury za aktywny udział w Konkursie. Nawiązał do okresu międzywojennego, kiedy przy Oddziale Morskim PTK działała Sekcja Fotograficzna, dokumentująca zmiany zachodzące w mieście. Zaproponował, aby przy Komisji Krajoznawczej powołać Sekcję Fotograficzną. Oddział Morski PTTK dokumentuje swoją działalność w kronikach, gdzie zamieszczane są fotogramy z imprez krajoznawczych oraz w albumach fotograficznych. Szczególne zasługi w realizacji tego działania posiada Oddziałowa Komisja Krajoznawcza z jej Przewodniczącą.

Na Konkurs wpłynęło 370 fotogramów od 22 krajoznawców z woj.pomorskiego. Jury pod kierunkiem Przewodniczącej kol.A.Wrzosek dokonało oceny prac w dwóch kategoriach:

- WOJ.POMORSKIE;
- Polska.

Oceniono fotogramy głównie pod kątem:

- Walerów krajoznawczo-poznawczych;
- Unikatowych obiektów i tras turystycznych;
- Walerów artystycznych.

Swoje prace przesłali głównie krajoznawcy Trójmiasta. Były również zdjęcia z Rumi, Gniewina, Tczewa i Kwidzyna. Z woj.pomorskiego na Konkurs napłynęło dużo prac z Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego i Trójmiasta, natomiast z Polski przeważały krajobrazy górskie, a zwłaszcza tatrzańskie.

Jury podkreśliło wysoki poziom prac, zarówno krajoznawczy jak i artystyczny. Przyznano następujące nagrody:

W kategorii - WOJ.POMORSKIE:

1. Maciej Wroński - Gdynia. Za zdjęcia "PIAŚNICA" i "TORFOWISKO ZAWIAT".
2. Jerzy Kortylewski - Gdynia. Za zdjęcia "KLIF W ORŁOWIE", "UJŚCIE RZEKI KACZEJ" i "POBRZEŻE MOTŁAWY".
3. Jacek Grzybowski - Gdańsk. Za zdjęcie "PARK W KROKOWEJ" oraz Paweł Szczuka - Tczew. Za zdjęcie "MOJE KRÓLESTWO".

W kategorii - POLSKA:

1. Czesław Bednarski - Gdańsk. Za zestaw zdjęć z Tatr oraz "turystyczny humor".
2. Katarzyna Borek - Gdynia. Za zdjęcie "PORANEK NAD MORSKIM OKIEM".
3. Maciej Wroński - Gdynia. Za zdjęcia "JASKINIA MYLNA" i "SIKLAWA".

Wyróżnienia otrzymali:

- Joanna Kalman - Gdańsk. Za zdjęcia z Tatr i Ciechocinka.
 - Tomasz Frankiewicz - Sopot. Za zdjęcia "ŁYSA GÓRA" i "MOŁO".
 - Daniel Piwnicki - Gdańsk. Za zdjęcie "GÓRSKIE KRAJOBRAZY".
 - Hanna Topolska - Rumia. Za zdjęcie "ZACHÓD SŁOŃCA - SKARSZEWY".
 - Adrian i Grzegorz Brodny - Gdynia. Za interesującą serię zdjęć z urlopu w Tatrach.
- Dodatkowe wyróżnienie przyznał Prezes K.K."WRZOS" dla Joanny Kalman za zdjęcie "WRZOSY KASZUBSKIE".

Prezes Oddziału Morskiego PTTK wyróżnił Urszulę Klein - Kwidzyń. Za zdjęcie "3 x TU-

RYSTYKA" oraz Zofię Żmudę - Gdańsk. Za zdjęcia "TWIERDZA WISŁOUJŚCIE" i "NADMORSKIE KLIMATY".

Wszyscy nagrodzeni i wyróżnieni otrzymali głównie albumy krajoznawcze i przyrodnicze oraz mapy turystyczne. Zdjęcia z Konkursu są eksponowane na wystawie w Klubie Turysty PTTK ul. 3 Maja 27. Najciekawsze fotografie będą publikowane w czasopiśmie krajoznawczym i prasie lokalnej, a następnie zebrane w specjalnym albumie i przekazane do Gdyńskiej Pracowni Krajoznawczej, która działa przy Oddziale Morskim PTTK w Gdyni.

Po części oficjalnej odbyła się ciekawa dyskusja poświęcona działalności krajoznawczej, a głównie fotografii krajoznawczej w Gdyni i regionie. Zebrani jednomyślnie wsparli inicjatywę Komisji Krajoznawczej organizowania podobnych konkursów w latach następnych.

W 2001 r. w 75 rocznicę Gdyni będzie zorganizowany konkurs fotograficzny dotyczący tematyki krajoznawczej, przyrodniczej i obiektów kultury materialnej w naszym mieście.

Znaleźli się także chętni do powołania oddziałowej Sekcji Fotografii Krajoznawczej przy Oddziałowej Komisji Krajoznawczej Oddziału Morskiego PTTK w Gdyni. Chętni otrzymali regulamin zdobywania Odznaki Fotografii Krajoznawczej.

Alicja Wrzosek

• PRZEDRUKI •

FOTO - ZESZYTY

NR 3/4 (41/42)

CZASOPISMO POŚWIĘCONE KULTURZE FOTOGRAFICZNEJ
THE PERIODICAL DEVOTED TO THE CULTURE OF PHOTOGRAPHY

2000

Lato Jesień

Wydawnictwo ukazuje się od stycznia 1992

Raport

O POLSKIEJ FOTOGRAFII KRAJOZNAWCZEJ 2000

ADAM CZARNOWSKI

Definicja

Mianem „Fotografia krajoznawcza” określono zdjęcia o tematyce obejmującej polski pejzaż i to wszystko, co się w nim dzieje. Są to : krajobraz naturalny oraz zmieniony przez działalność człowieka wraz z elementami przyrody – wiejski i miejski oraz przemysłowy, obiekty budownictwa, ludzie, ich ubiory, praca, obyczaje i inne epizody życia. Ten zakres zdjęć jest zgodny z definicją „fotografii ojczystej”, sformułowaną przez Jana Buhlaka w latach międzywojennych i cytowaną w jego książce, wydanej w roku 1951, pod takim właśnie tytułem. Brzmi ona:

„ *Fotografia ojczysta jest to przedstawienie obrazowe kraju, jego powierzchni przyrodzonej oraz znajdujących się na niej działań i dzieł ludzkich w sposób tak prawdziwy, realny i wyrazisty, żeby to przedstawienie mogło pogłębiać znajomość kraju ojczystego...*”

Bardziej ściśle, praktyczne cele tego rodzaju zdjęć określiła w 1974r. Komisja Fotografii Krajoznawczej Zarządu Głównego

Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (PTTK). Przyjęto zasadę, że głównym celem jej działania jest organizowanie dokumentacji oblicza kraju, jego obiektów, zachodzących zjawisk i procesów, ma to służyć współczesnym pokoleniom, a także być przekazem dla przyszłych generacji. Zdjęcia dokumentalne muszą zatem odpowiadać odpowiednim kryteriom: mają wiernie oddawać cechy środowiska; mogą też przyjmować postać artystyczną, jednak bez deformującej obraz kreacji. W związku z tym utrwaliły się obiegowe określenia: „fotografia krajoznawcza”, „zdjęcia krajoznawcze”, a także „fotografie krajoznawcze”. Ta problematyka wykracza oczywiście poza wspomniane Towarzystwo; ma ono wprawdzie tradycje sięgające początku XX w., ale współcześnie stanowi niewielką tylko, chociaż istotną dla zagadnienia, część krajowego ruchu fotograficznego.

Tradycje

Zdjęcia krajoznawcze stanowiły dominujący nurt fotografii w początkach jej

160 letniej historii. Tego rodzaju tematyką zajmowali się znakomici, wykształceni w zawodzie profesjonaliści, a później również amatorzy; niektórzy specjalizowali się w tym zakresie wykonując planowo zdjęcia o charakterze dokumentalnym. W drugiej połowie XIX w. określano takie fotografie, zaczerpniętym z malarstwa mianem „krajowidoki”.

Najpierw dominowały portrety. Ale ważnym tematem stały się fragmenty miast i poszczególne budowle; znalazły się one na dagerotypach wykonanych w Warszawie w latach 1839-1841 przez Jędrzeja Radwańskiego, Marcina Zaleskiego i Maurycego Scholza, a także przez Jana Kuczyńskiego z Krakowa i paru innych fotografów.

Licznymi zdjęciami krajoznawczymi zawołała druga połowa XIX w. Karol Beyer, zwany „ojcem fotografii warszawskiej” nie tylko utrwalał liczne obiekty i epizody życia miejskiego, ale podejmował też podróże wykonując zdjęcia w różnych regionach kraju. Ponadto Warszawę i jej okolice fotografowali Jan Mieczkowski, Konrad Brandel i Maksymilian Fajans, Kraków wraz z okolicą – Ignacy i Natan Kriegerowie, Wilno – Jan Czechowicz, Lwów – Józef Eder. Tematyką krajoznawczą zajmowało się też kilkunastu innych, znakomitych fotografów np. Michał Greim i Łukasz Dobrzański, wydawano także albumy, np. Tyberiusz Chodźko, rozpowszechnił w 1875r., „Album fotograficzne widoków krajowych”. W początkowym okresie nie prakty-

kowano szerzej zdjęć naturalnego krajobrazu. Wyjątek stanowił pejzaż tatrzański. Już w 1859r. fotografował w Tatrach Walery Rzewuski, a zaraz po nim Marcin Olszyński i Meletiusz Dutkiewicz. Duży już dorobek, w ostatnim dwudziestoleciu XIXw., osiągnęli: Awit Szubert i Stanisław Bizański oraz Walery Elias Radzikowski, który znakomicie utrwalił obraz tatrzańskiego środowiska wraz z egzotyczną ówczesnie góralszczyzną. Rozwój techniki fotograficznej, a także moda na wojaże i wędrowki przyczyniły się do zwiększenia liczby i poszerzenia tematyki zdjęć. Duże też znaczenie miało upodobanie do ich gromadzenia w albumach oraz zapotrzebowanie przez czasopisma, które nie tylko reprodukowały fotografie, ale i zachęcały do ich wykonywania m.in. poprzez konkursy. Znaczącą rolę miała działalność amatorskich stowarzyszeń. Pierwszym był Klub Miłośników Sztuki Fotograficznej założony we Lwowie w 1891r. Podjęto tam m.in. hasło: „Każdy amator przysłużyć się może krajowi i nauce... zdjęciami krajoznawstwa... i ludoznawstwa...”. W 1901r. utworzono Towarzystwo Fotograficzne Warszawskie, a rok później powstało Towarzystwo Fotografów-Amatorów w Krakowie. Organizowały one konkursy i wystawy, w których dominowała tematyka krajoznawcza.

Zasadniczą jednak rolę dla rozwoju fotografii krajoznawczej odegrało, założone w 1906r., Polskie Towarzystwo Krajoznawcze (PTK), w którym to działaniu stanowiło ideę programową. Fotografia krajoznawcza pełniła doniosłe funkcje: ilustracyjne opisanie kraju, szerzenie tą drogą wiedzy o ziemi ojczystej oraz utrwalanie tożsamości regionalnej i narodowej wśród społeczeństwa trzech zaborów. **74**

Dla realizacji tych celów powołano Komisję Fotograficzną. Organizowała ona wykonywanie (m.in. na specjalnych wyprawach) i gromadzenie zdjęć określając ich tematyczne oraz techniczne kryteria, prowadziła wykłady szkoleniowe i wydała je drukiem. Ogłoszono też konkurs i urządzano też wystawy. Ponadto, z obszernego archiwum wypożyczano przeźroczka i udostępniano zdjęcia do wydawnictw, zwłaszcza do organu Towarzystwa „Ziemia”. Podobna działalność rozwinęła się w sekcjach fotograficznych przy terenowych oddziałach Towarzystwa.

Doniosłe znaczenie tych prac określił współzałożyciel i czołowy działacz PTK Aleksander Janowski:

„Giną ślady dawnej kultury, a przyszły uczyony nie będzie miał nawet szcztaków, z których mógłby odtworzyć ubiegłe doby życia. Kraj nie ma żadnej instytucji, która byłaby jakiegokolwiek wydatki na cele zbiorów... Wszystko więc pozostało do zrobienia inicjatywie prywatnej. Zaszczepny obowiązek ratowania sprawy spada tutaj na amatora fotografa. Ze

swoim aparatem może on dotrzeć wszędzie, gdzie można utrwalić skazane na rychłą zagładę szczegóły...” Zasadniczy rozwój fotografii krajoznawczej nastąpił po pierwszej wojnie światowej. Wysoką rangę zyskała ona w zakresie dokumentacji zniszczeń i rozwoju kraju. Miała też wielką rolę integracyjną społeczeństwa z terenu byłych zaborów poprzez upowszechnianie obrazu ziem ojczystych, popularyzowała też Polskę za granicą.

Dokumentacyjną działalność podejmowali liczni amatorzy oraz zawodowcy, także artyści. Wielu z nich współdziałało z PTK, które gromadziło zdjęcia w swoim archiwum. W szerszym zakresie współpracowali oni z wybitnym działaczem dr. Mieczysławem Orłowiczem, który podjął akcję fotograficznej dokumentacji kraju. W 1919 zaczął tworzyć archiwum w Referacie Turystyki Ministerstwa Robót Publicznych, następnie w Ministerstwie Komunikacji, gdzie do roku 1939 zgromadzono 30 tys. fotografii wykonanych przez Jana Jaroszyńskiego, Henryka Poddębskiego, Jana Bulhaka i innych autorów.

W latach międzywojennych, fotografia krajoznawcza znacząco się rozwinęła. Zaczęły się ujawniać nowe dążenia warsztatowe. Podejmowano m.in. tzw. techniki szlachetne, kreację impresjonistyczną np. przez zmiekczenie obrazu itp. odchodząc od ściśle dokumentalnego charakteru zdjęć na rzecz bardziej swobodnych, artystycznych wizji. Ten rodzaj zdjęć wykonywał m.in. „ojciec fotografii ojczystej” Jan Bulhak, oraz Tadeusz Wański i Edward Hartwig nie zaniedbując w zasadzie ich podstawowych, znaczeniowych treści. Ogólnie przyjęła się tendencja kreowania urokliwych, pełnych nastroju „obrazków”. Równocześnie pojawili się znakomici „Młodzi” fotografowie posługujący się aparatami firmy „Leica”; wylansowali nowy warsztatowo typ zdjęć realistycznych. Entuzjastą „Leici” był Antoni Wieczorek, świetny publicysta, wszechstronny krajoznawca i mistrz światłocienia. Wyróżnił się też Tadeusz Cyprian.

W okresie okupacji niemieckiej ustala zorganizowana działalność fotograficzna, jednak dzięki amatorom powstały interesujące i cenne zespoły zdjęć dokumentalnych; wykonywała je m.in. Zofia Chomętowska.

Po zniszczeniach wojennych podjęto ponownie prace nad gromadzeniem zdjęć krajoznawczych. W PTK zajmował się tym specjalny zespół działaczy. Również dr Orłowicz rozpoczął w Ministerstwie Komunikacji odtwarzanie archiwum. Szczególną uwagę poświęcono Ziemiom Odzyskanym. Organizowano specjalne „urzędowe” objazdy. Brali w nich udział renomowani fotografowie: Jan Bulhak, Tadeusz Dohnalik, Edward Falkowski, Zdzisław Flach, Bonifacy Gajdzik,

Edward Hartwig, Henryk Hermanowicz, Zbigniew Korosadowicz, Jerzy Mańkowski, Henryk Poddębski i Tadeusz Przytkowski, wykonując wiele tysięcy zdjęć dokumentalnych. Upowszechniano je na wystawach, w wydawnictwach i na licznych pocztówkach.

W zdjęciach, które powstawały po drugiej wojnie światowej ujawniły się, u niektórych autorów, dawne dążenia: „fotografować sercem”. Jej kontynuatorem był przede wszystkim Jan Bulhak; podkreślał on znaczenie szczególnego zaangażowania i przeżycia w wykonywaniu zdjęć oraz znaczenie ich estetycznych walorów bez względu na merytoryczny, dokumentalny cel. Twierdził m.in., że ich „powabne” atrybuty pogłębiają rolę informacyjno-poznawczą.

Ale przemijał okres „pięknych” i urokliwych fotografii, zachwiała się także formuła zdjęć ściśle dokumentalnych. W latach 1950 nastąpił kryzys fotografii krajoznawczej. Zaczął się szerzyć odgórnie i urzędowo lansowany kierunek socrealizmu: przede wszystkim ukazywanie etosu pracy. Tradycyjna fotografia krajoznawcza, zwłaszcza ta „urokliwa” została potępiona. Równocześnie rozwinęła działalność twórczą awangarda, która odeszła zarówno do socrealizmu, jak i piktoralizmu, zaprzeczyła istocie fotografii krajoznawczej i zaczęła uprawiać tzw. fotografię eksperymentującą, udiwniając temat i wypaczając jej treści znaczeniowe.

W tych trudnych latach autorzy wykonujący tradycyjne zdjęcia krajoznawcze skupili się w niektórych regionalnych towarzystwach fotograficznych, klubach i agendach, utworzonego w 1950r. Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (PTTK), gdzie odbywały się plenery, szkolenia, wystawy. Sprzyjał im rozwijający się ruch wycieczkowy. Znaczącym wsparciem tego rodzaju zdjęć stały się Ogólnopolskie Konkursy Fotografii Turystycznej organizowane w latach 1948-1957 przez Ministerstwo Komunikacji, a następnie przez Komitet ds. Turystyki, Ministerstwo Kultury, przy współudziale ZPAF i PTTK. Należy je zawdzięczać staraniom dr Orłowicza, który zyskał zaufanie władz, zwłaszcza za akcję propagowania Ziemi Odzyskanych.

Fotografia Krajoznawcza zaczęła się zwolna odradzać i rozwijać uzyskując coraz to nowe wizje autorskie. Duży wpływ w tym zakresie miały prace Edwarda Hartwiga. Unowocześnił on zdjęcia eksponując zwłaszcza skonstrastowane elementy tematu zbliżone do form graficznych. Znaczącą też rolę odegrali fotografowie środowiska kieleckiego. Te osiągnięcia twórcze zyskały uznanie nie tylko w ruchu fotograficznym i miały m.in. wpływ na rozluźnienie odgórnie narzuconych kryteriów. Fotografia krajoznawcza została uratowana dla kultury.

Dynamiczny postęp w rozwoju fotografii, o której mowa nastąpił w latach 1960, a zwłaszcza po roku 1970, gdy powstała Podkomisja, a następnie Komisja Fotografii Krajoznawczej w ZG PTTK. Jej działalność, która promieniowała poza Towarzystwo, prowadził przez 20 lat Fryderyk Kremser. Organizowano plenery, sympozja, wystawy, szkolenie młodzieży, wydawano opracowania historyczne i warsztatowe, wprowadzono trzystopniową odznakę, utworzono Centrum Fotografii Krajoznawczej w Łodzi z obszernym archiwum.

Równocześnie, uprawianie fotografii krajoznawczej poszerzało się znacząco poza PTTK m.in. w grupach twórczych. Ujawniło się analityczne spojrzenie na krajobraz uwypuklające jego naturalne składniki. Obok estetyzującego dokumentu pojawiły się różne rozwiązania formalne i eksperymenty. Były to manipulacje obrazem, wprowadzanie obcych elementów, fotomontaże, eksponowanie chmur, światła i cieni, tworzenie metafor i różnych, pokrewnych wizji tematu aż po jego całkowite wypaczenie. Kreacjom tym zaczęto nadawać różne, górnolotne określenia. Awangarda i eksperymenty formalne stały się wszechobecnym zjawiskiem. Obok nich jednak, zwłaszcza w ostatnim okresie, zaczyna się odradzać klasyczna fotografia krajoznawcza. Sprzyja temu kilka czynników. Ważne niewątpliwie jest coraz większe zainteresowanie naturalnym krajobrazem i obcowanie z walorami przyrodniczymi, co stanowi niejako po-

wrót człowieka do natury ze zurbani-zowanego, hałaśliwego świata. Upowszechniają się wśród społeczeństwa poczyny proekologiczne, obejmowanie ochroną coraz liczniejszych obszarów, a także roślin i zwierząt. Innym mającym duży wymiar czynnikiem jest znaczny popyt na zdjęcia promujące walory krajoznawcze Polski, w tym, coraz bardziej, jej regionów i przyrody, (także innych krajów) oraz fotografie reklamowe pod kątem turystyki zamieszczane w prasie, folderach, kalendarzach, na pocztówkach, w albumach itp. Niezbędne wciąż są zdjęcia do tradycyjnej dokumentacji. Fotografii krajoznawczą inspirują również liczne konkursy z cennymi zwykle nagrodami, plenery i ekspozycje organizowane przez czasopisma, stowarzyszenia, kluby, fundacje itp. Nader istotną jest też podaż tanich i prostych w użyciu aparatów oraz usług fotograficznych dla amatorów, a także dla fotografików.

W tej masowości obserwuje się często spadek poziomu zdjęć, niejednokrotnie zatracają one rzetelne walory krajoznawcze i estetyczne. Nie stanowiłoby to poważniejszego problemu, jeśli dotyczyłoby on fotografii amatorskiej, na własny użytek. Zdjęcia takie trafiają, jednak coraz częściej do publikacji (wielu amatorów ogłasza swoje usługi!), gdzie zwykle liczy się nie tyle wartość merytoryczna i estetyczna, co wymierna w pieniądzu. Nie wyklucza to istnienia fotografii o wysokich walorach, co nie załatwia powszechnego problemu.

Indywidualna, autorska działalność twórcza.

Autorzy zdjęć krajoznawczych podejmowali i podejmują tematykę związaną z regionami kraju, a także specjalizują się np. w fotografii krajobrazu, przyrody, architektury itd. Są wśród nich zarówno renomowani fotografowie, zawodowcy, a także amatorzy z różnych pokoleń. Liczbę ich można szacować co najmniej na kilkuset. Trudno byłoby wymienić wszystkich. Podając, jak się wydaje, obiektywny wybór nazwisk uwzględniam bardziej aktywnych, działających po roku 1945, a częściowo jeszcze wcześniej (ale po I wojnie światowej). Dokonałem tego na podstawie obserwacji wystaw, katalogów i albumów oraz innych wydawnictw, poszukiwań w archiwach, a także przeprowadzonych rozmów. Nazwiska uszeregowałem w dwóch grupach: pierwsza, to autorzy, którzy osiągnęli znaczące wyniki, prowadzące przeważnie do członkostwa w związkach twórczych (Foto Klub Polski lat międzywojennych i późniejsze: ZPAF oraz nadania artystyczne Ministerstwa Kultury i Sztuki). Druga grupa uwzględnia amatorów, aktywnych fotografów-krajoznawców, zrzeszonych w większości w stowarzyszeniach regionalnych, w klubach i grupach twórczych, w Fotoklubie RP, a także w komisjach fotografii krajoznawczej PTTK.

Od redakcji –

Ponadto „Raport o polskiej fotografii krajoznawczej 2000” autorstwa Adama Czarnowskiego zawiera:

- Wykaz fotografów
- Grupy twórcze
- Imprezy
- Publikacje
- zasoby zdjęć w archiwach instytucjonalnych

WIADOMOŚCI KOMISJI TURYSTYKI PIESZEJ ZG PTTK

Z PRAC KOMISJI TURYSTYKI PIESZEJ ZG PTTK

W okresie letnio-jesiennym br. sześciokrotnie spotykało się prezydium Komisji, dwukrotnie natomiast członkowie KTP spotykali się na zebraniach plenarnych. Poza tym, jak zwykle, w każde piątkowe popołudnie piechurzy dyżurują w zarządzie Głównym PTTK.

Prace KTP ZG PTTK koncentrowały się wokół właściwego przygotowania imprez centralnych. Troską członków Komisji były nieliczne kontakty z organizatorami Ogólnopolskiego Zlotu Przodowników TP. Natomiast pełne relacje o przygotowaniach docierały ze strony organizatorów OWRP za sprawą Komandora Rajdu, a zarazem członka Komisji - Konrada Bieleckiego. Rajd został zgodnie uznany za bardzo udany. Co do Zlotu

PTP to, mimo obaw, został również bardzo dobrze zorganizowany i zyskał wysokie oceny zarówno członków KTP, jak i uczestników.

W miesiącach letnich rozpatrywano szereg wniosków o nadanie godności Honorowego PTP. Listę mianowań opublikowaliśmy w poprzednim numerze „Piechura”. Przypominamy przy okazji, że wnioski takie Komisja przyjmuje do 31. maja każdego roku.

Najbardziej zapracowanym zespołem jest obecnie zespół ds. szkolenia i przodowników w związku z akcją wymiany legitymacji przodowniczych i weryfikacji kadr. Zespół na cotygodniowych spotkaniach weryfikuje uprawnienia i wystawia nowe legitymacje; średnio dla dwudziestu, trzydziestu osób. Zmora członków zespołu działającego w składzie: Jadwiga Zwierz, Teresa Trębala, Jadwiga Garapich, Maria Tkaczyńska są niepełne dane nadchodzące z oddziałów (patrz komunikat).

Na bieżąco zajmowano się sprawami kursów przodowniczych i znakarskich, akcji „PTTK w sześćdziesiątą rocznicę Września 1939” i „Pięćdziesięciolecie PTTK”, weryfikacją odznak i sprawami znakarskimi. Te ostatnie przysporzyły Komisji (i znakarzom w Polsce) wiele troski ze względu na brak podpisanej umowy z Ministerstwem Gospodarki i co się z tym wiąże - braku pieniędzy na prace znakarskie.

Podczas plenum w Nałęczowie (22. września 2000r) Komisja zajmowała się m.in. projektem planu pracy na rok 2001 przygotowanym przez kol. Władysława Gwardysa, planowanym imprezom centralnym w przyszłym roku, oceną Ogólnopolskiego Wysokokwalifikowanego Rajdu Pieszego na Ziemi Radomskiej, przygotowaniem podsumowania akcji „PTTK w sześćdziesiątą rocznicę września 1939”. W związku ze śmiercią członka Komisji - Janusza Szczęsnego, kol. Włodzimierz Majdewicz zgłosił wniosek o dokooptowanie do obecnego składu Komisji kol. Jadwigi Garapich współpracującej z KTP już drugą kadencję. Wniosek został zatwierdzony jednomyślnie. Kol. Garapich włączono do składu Głównego Referatu Weryfikacyjnego OTP. Poinformowano zebranych o udziale członków KTP w V Kongresie Krajoznawstwa Polskiego w Gnieźnie oraz o jego przebiegu.

Trzecie w tym roku posiedzenie plenarne, które odbyło się 2. grudnia w Warszawie, zostało zdominowane przez analizę realizacji planu pracy Komisji w bieżącym roku. Przedstawiciel Oddziału Mokotowskiego PTTK - Jan Nosecki poinformował o dystrybucji odznaki „Szlakami Wrześniowych VM”. KTP zdecydowała o uznaniu odznaki za stałą, zatwierdzając jednocześnie konieczne zmiany w regulaminie. Poinformowano o Indywidualnym Rajdzie Szlakami Cystersów w Polsce organizowanym przez Oddział Stołeczny w Warszawie i Oddział Miejski w Warce oraz o przebiegu dystrybucji odznaki „Pięćdziesięciolecie PTTK”. Kol. Teresa Trębala obszernie zreferowała przebieg akcji weryfikacji przodowników TP i wymiany legitymacji kładąc nacisk na nadchodzącą niepełną dokumentację (patrz komunikat). Wydano ponad 1300 nowych legitymacji. W zakresie organizowanych szkoleń i egzaminów w dalszym ciągu brakuje wniosków kandydatów, dokumentacji zdobytych odznak i odbytego szkolenia ogólnego (szczególnie dotyczy to PTP III stopnia).

Dobre wiadomości przyniósł kol. Konrad Bielecki informując o podpisaniu wreszcie umowy o pracach znakarskich z Ministerstwem Gospodarki. Poinformował także o przeprowadzonej w Warszawie w dniu 19. listopada 2000 roku Krajowej Naradzie Znakarzy Nizinnych Szlaków Pieszych. Wzięło w niej udział 47 uczestników. Niestety nadal brakuje rozliczeń prac znakarskich z kilkunastu oddziałów. W bieżącym roku przeprowadzono sześć kursów znakarzy; uprawnienia posiada obecnie 597 osób.

Wysoko oceniono organizację tegorocznych imprez centralnych. Na najbliższe lata są już chętni do organizacji zarówno OWRP, jak i Ogólnopolskich Złotów PTP. Kol. Andrzej Stróżecki poinformował o przebiegu przygotowań do OWRP 2001 na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej.

Nowe regulaminy OTP i Przodownika TP powodują zapytania o interpretację, czy też sugerują wniesienie poprawek. Komisja uważa za konieczne opublikowanie zbiorcze nowych regulaminów w osobnym wydawnictwie i czyni starania w tym kierunku. Omawiano wnioski ze Złotu w Nałęczowie rozważając harmonogram ich realizacji. Omawiano także plany wydawnicze „Piechura” na najbliższy okres.

Komisja dokonała podziału zadań między swoich członków do przygotowania sprawozdania z kadencji.

Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK, która przypada w 2002 roku. W ramach tych obchodów przewiduje się opracowanie historii Komisji, wydanie specjalnego numeru „Piechura”, przygotowanie specjalnej odznaki jubileuszowej OTP.

Wysłuchaliśmy także relacji kol. Barbary Kalinowskiej na temat przewidywanych środków finansowych na rok 2001. Sprawy bieżące zamknęły obrady grudniowego plenum Komisji.

Stanisław Łuć

XLIII OGÓLNOPOLSKI ZLOT PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ W NAŁĘCZOWIE

Piękna i gościnna Ziemia Lubelska była w tym roku miejscem spotkania Przodowników Turystyki Pieszej z całej Polski. Zlot przygotowany przez Oddział Miejski PTTK w Lublinie, przy udziale Oddziału PTTK w Nałęczowie i Oddziału PTTK w Puławach miał miejsce w znanym uzdrowisku – w Nałęczowie.

Zacząło się w piątek, 22. września 2000 roku od gwiaździstego zjazdu. Ze wszystkich stron kraju, różnymi środkami lokomocji zdążali przodownicy do centrum zlotowego, które zlokalizowane było w internacie Zespołu Szkół i budynkach szkolnych. Od odległej o kilka kilometrów stacji kolejowej gospodarze zorganizowali transport, co ułatwiło dotarcie do bazy. Już w godzinach południowych można było zwiedzić Nałęczów z przewodnikiem, potem obiad i o 14.30 uroczyste rozpoczęcie zlotu.

W dużej sali widowiskowej internatu zebrali się wszyscy uczestnicy oraz zaproszeni goście w osobach Starosty Powiatu Puławskiego - pana Henryka Wieczorka, przedstawiciela władz Nałęczowa oraz Zastępcy Sekretarza Generalnego Zarządu Głównego PTTK - kol. Ryszarda Kunce. Zebranych powitał Komandor Zlotu - Andrzej Suski. Nastąpiło otwarcie zlotu i wystąpienia oficjalne, po czym wygłoszono przygotowane na tą okazję referaty. Maria Mironowa-Panek z wielkim uczuciem opowiedziała o związkach pisarzy polskich z Nałęczowem i Ziemią Lubelską, Wiesław Wiącek - o przyrodzie tego regionu, zaś Aleksander Wójcik podzielił się z zebranymi swoimi wspomnieniami i refleksjami z minionych zlotów Przodowników TP.

Od godziny 17.00 rozpoczęły się obrady w zespołach tematycznych; wnioski z prac tych zespołów zamieszczamy w osobnym materiale.

Po kolacji odbyło się jeszcze szkolenie dotyczące województwa Lubelskiego i egzaminy dla chętnych na rozszerzenie uprawnień przodowniczych. Towarzyskie spotkania były pozaprogramowym, ale oczywistym dopełnieniem tego dnia.

W sobotę 23. września wyruszyliśmy zaraz po śniadaniu na trasy autokarowych wycieczek krajoznawczych. Organizatorzy przygotowali do wyboru dla uczestników cztery trasy:

1. Nałęczów - Kazimierz - Puławy,
2. Szlakiem dworów Ziemi Lubelskiej,
3. Podlaskim Szlakiem Henryka Sienkiewicza,
4. Szlakiem ginących zawodów.

Podczas tych wycieczek mogliśmy zapoznać się bliżej z Ziemią Lubelską, z jej pięknem, zabytkami, niepospolitymi ludźmi i... niespodziankami jakie kryje.

Wieczór upłynął nam przy ognisku, przy akompaniamencie gitary, zapachu dymu, smaku bigosu i złotawego napoju fundowanego przez sponsora. Nie wszyscy jednak mogli spędzić czas całkowicie beztrudnie. Komisje egzaminacyjne pracowały podobnie jak poprzedniego wieczora - pełną parą.

W niedzielę tylko nieliczni zdecydowali się wziąć udział w bardzo wczesnej mszy św. (o godz. 6.00) w pobliskim, uroczym kościółku. Już o 8.30 rozpoczęły się obrady plenarne poprzedzone wystąpieniem kol. Andrzeja Wasilewskiego z Lublina. Przewodniczący zespołów tematycznych poinformowali zebranych jak przebiegały prace i jakie wnioski przyjęto. Kol. Teresa Trębała poinformowała o wynikach egzaminów (13 osób rozszerzyło uprawnienia, 1 zdobyła tytuł Przodownika TP III stopnia). Dyskusja, która rozwinęła się następnie dotyczyła głównie przyszłorocznych imprez centralnych, poruszano także sprawę konieczności zbiorczego wydania znowelizowanych regulaminów dotyczących turystyki pieszej. Na zakończenie przekazano laskę zlotową w ręce kolegów ze Szczecina - organizatorów przyszłorocznego zlotu. Godzi się także wspomnieć, że zebrano 466.26 zł na fundusz wykonania witraży w kaplicy turystycznej w Warszawie.

Do zobaczenia za rok!

Stanisław Łuć

WNIOSKI Z OBRAD ZESPOŁÓW PROBLEMOWYCH XLIII OGÓLNOPOLSKIEGO ZLOTU PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ W NAŁĘCZOWIE

I. Zespół d/s tematyki historycznej w imprezach turystyki pieszej.

1. Zespół stawia wniosek pod adresem Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK o ustanowienie odznaki „Szlakiem wrześnieowych Virtuti Militari” jako odznaki stałej.
2. Zespół apeluje do Oddziałowych KTP oraz do Przodowników Turystyki Pieszej
 - o czynne włączenie się do programu obchodów pięćdziesięciolecia PTTK, a w szczególności do organizacji spotkań jubileuszowych w środowisku turystyki pieszej oraz promocji odznaki turystycznej „Pięćdziesięciolecia PTTK”,
 - promowanie odznaki „Szlakiem Cystersów w Polsce” (organizator - Oddział Wrocław) i Ogólnopolskiego Indywidualnego Rajdu „Szlakiem Cystersów 2000 - 2001” (organizatorzy: Oddział Stołeczny i Oddział Warka),
 - organizowanie i promowanie imprez turystycznych związanych ze 170. rocznicą Powstania Listopadowego i 80. rocznicą III Powstania Śląskiego.
3. Przyjmujemy deklarację Oddziału PTTK w Bytomiu o ustanowieniu stałej odznaki krajoznawczo-turystycznej poświęconej Powstaniom Śląskim.

W obradach zespołu pod przew. kol. W. Gwardysa uczestniczyły 34 osoby z 30 oddziałów PTTK.

II. Zespół d/s nowelizacji regulaminów OTP i Przodownika TP.

Po dłuższej i burzliwej dyskusji większością aprobatę uzyskały wnioski:

1. Umieścić aneks do regulaminu OTP o możliwości zdobywania odznaki „Siedmiomilowe Buty” także w terenie górskim.
 2. Wystąpić do odpowiednich władz o możliwość rozliczania w delegacji służbowej przejść pieszych.
- W obradach zespołu pod przew. kol. H. Antkowiaka uczestniczyło 21 osób.

III. Zespół d/s szkolenia i Przodowników TP.

1. Zmienić normy obowiązujące przy zdobywaniu OTP przez niepełnosprawnych; obniżyć wymaganą ilość punktów dla chodzących o kulach i poruszających się na wózkach.
2. Umożliwić chętnym zdawanie egzaminów na rozszerzenie uprawnień Przodownika TP, na region, przez który przebiegają trasy OWRP, podczas zakończenia tego rajdu.

W obradach zespołu pod przew. kol. T. Trębali uczestniczyło 12 osób.

IV. Zespół d/s klubów turystyki pieszej i klubów Przodowników TP.

1. Organizować regionalne zloty Przodowników TP o charakterze szkoleniowym.
2. Postarać się o umieszczenie w Informacjach ZG PTTK interpretacji przez radcę prawnego kwestii ubezpieczenia wycieczek pieszych organizowanych z ogłoszeń, kiedy nie wiadomo przed wycieczką ile osób się zgłosi i nie znane są ich nazwiska.
3. Zrobić sondaż o celowości zorganizowania spotkania klubów turystyki pieszej.
4. Apeluje się do klubów o umieszczanie w „Piechurze” swoich doświadczeń.

W obradach zespołu pod przew. kol. A. Stróżeckiego uczestniczyło 17 osób.

V. Zespół d/s nizinnych szlaków pieszych i znakarzy.

Ustalono zwołanie Ogólnopolskiej Narady Znakarzy Nizinnych Szlaków Turystycznych na 19.11.2000r oraz jej program. Wniosków nie było.

W obradach zespołu pod przew. kol. K. Bieleckiego uczestniczyło 20 osób z 16 oddziałów PTTK.

VI. Zespół d/s nauczycieli – Przodowników TP w środowisku szkolnym.

1. Wystąpić do MEN o uwzględnienie elementów krajoznawstwa w programie kształcenia nauczycieli.
2. Organizować rajdy i imprezy krajoznawcze z elementami zabawy.
3. Popularyzować w imprezach turystyczno-krajoznawczych poszczególne regiony Polski ze szczególnym uwzględnieniem miejsca zamieszkania.
4. Wyróżniać najbardziej aktywnych nauczycieli odznaką „Zasłużony w Pracy z Młodzieżą”.
5. Wystąpić do KTP ZG PTTK o ustanowienie dyplomu dla nauczycieli za popularyzację turystyki pieszej w środowisku młodzieżowym.
6. Wyróżniać nagrodami (np. wycieczką) młodzież uczestniczącą w imprezach krajoznawczych.
7. Starać się o nawiązanie współpracy z towarzystwami regionalnymi przy organizacji imprez dla młodzieży.

8. Kontynuować prace zespołu w latach następnych.

W obradach zespołu pod przew. kol. A. Dudy uczestniczyło 11 osób.

32. REGIONALNY ZLOT PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ POMORZA ZACHODNIEGO

Zlot odbył się w dniach 20 - 22 października 2000 roku w Barlinku. Jego organizatorem była Regionalna Komisja Turystyki Pieszej PTTK w Szczecinie przy współpracy Urzędu Miasta i Gminy w Barlinku, redakcji miesięcznika „Echo Barlinka” i Regionalnej Pracowni Krajoznawczej w Szczecinie. Uczestnicy zakwaterowani byli w internacie Zespołu Szkół Zawodowych nr 1 w Barlinku, a posiłki przygotowywali sobie sami. Udział wzięło czterdziestu Przodowników TP z 12 miejscowości oraz 10 działaczy z Barlinka. Zlot był w rzeczywistości międzyregionalny; brali w nim udział przodownicy z Bydgoszczy, Gryfina, Kołbacza, Koszalina, Leszna, Łobezu, Płocka, Polic, Poznania, Stargardu Szczecińskiego, Szczecina i Zielonej Góry. Wśród obecnych było sześcioro Honorowych Przodowników TP.

W piątek 20.10.2000r po zakwaterowaniu uczestników zlotu odbyły się egzaminy dla Przodowników TP oraz wieczorek krajoznawczy. Egzaminowali PTP I stopnia: Teresa Trębała z KTP ZG PTTK, Zbigniew Harbuz z Oddziałowej KTP w Szczecinie i Zofia Zachmann z Regionalnej KTP w Szczecinie. Po raz pierwszy zdała egzamin Barbara Kochańska ze Stargardu Szczecińskiego, a rozszerzali uprawnienia przodownicze na 1 lub 2 regiony: Anna Łogisz i Dariusz Wojtysiak z Leszna, Janina Marcinkowska z Polic, Aleksandra Sołtysiak z Poznania, Apolonia Stasińska ze Stargardu Szczecińskiego i Bogusław Wiśniewski ze Szczecina.

W sobotę 21.10.2000 odbyliśmy wycieczkę pieszą od Równego przez Niepołocko i Żydowo do Barlinka. Prowadził nas Grzegorz Przybylski, pracownik Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego przedstawiając nam ciekawe okazy przyrody nieożywionej i rzadko występujących roślin oraz zabytki architektury i pomnikowe drzewa. Na przykład w rezerwacie przyrody „Skalisty Jar Libberta” występuje tarczyca wyniosła, roślina podobna do pokrzywy, występująca tylko w tym rezerwacie oraz na Pogórzu Sudeckim. W rezerwacie widzieliśmy też okaz bardzo rzadkiej rośliny obrazki plamistej oraz duże kamienie. Trzy z nich ze względu na ciekawe formy nazwano: „Czarcia Kazalnica”, „Czarcie Okno” i „Czarcia Brama”. W Niepołocku obok szachulcowego pałacu w ruinie są dwa platany pomnikowe i dąb oraz jedyne stanowisko w Polsce okazałej odmiany rdestu biało kwitnącego. Na końcu ulicy św. Bonifacego w Barlinku, w Wilczym Zakątku, zwiedziliśmy zabytkowy budynek dawnej papierni użytkowanej potem jako młyn. O historii i współczesnym znaczeniu oraz wykorzystaniu tego obiektu opowiedział nam Kazimierz Hoffmann, przewodnik Stowarzyszenia na Rzecz Ochrony Dziedzictwa Młyna Papierni, a gospodarze obiektu poczęstowali nas smacznymi wyrobami własnymi: konfiturą z pigwy, smalcem ze skwarkami, smacznym chlebem, kawą herbata i deserem. Zabawiliśmy tam dość długo. W drodze powrotnej do internatu przewodnik pokazał nam jeszcze inne zabytki Barlinka. Podczas wycieczki zaimponował nam kondycją Dariusz Wojtysiak z Leszna pokonujący trasę na protezach nóg.

Po południu zwiedziliśmy Muzeum Regionalne w Barlinku. Tutaj dzieje miasta przedstawił nam znowu Kazimierz Hoffmann, a o mistrzu szachowym Emanuelu Laskerze opowiedział Krzysztof Kędzior z „Echa Barlinka”. Po zakończeniu zwiedzania, w muzeum przyjęli nas bardzo gościnnie działacze z Barlinka. W dyskusji z przodownikami zabierali głos m.in.: Elżbieta Wrońska - sekretarz UMiG, Katarzyna Wawrzyniak z wydziału promocji UMiG, Romana Kaszczyk - przedstawicielka Towarzystwa Miłośników Barlinka, Wojciech Burzyński - członek Wojewódzkiej Rady Opiekunów SKKT.

Po pożegnaniu z miłymi gospodarzami uczestnicy zlotu wrócili do internatu, gdzie omawiali sprawy przodownicze dotyczące m.in. znakowanych szlaków turystycznych na terenie woj.

Zachodniopomorskiego. W tej dyskusji brało udział wiele osób, a kompetentnych odpowiedzi udzielali Bartosz Bynowski i Andrzej Marcinkowski.

W 2001 roku w Szczecinie odbędzie się 44. Ogólnopolski Zlot Przodowników Turystyki

Pieszej. O projektowanych trasach wycieczek autokarowych podczas tego zlotu oraz innych sprawach organizacyjnych mówili: Danuta Borkowska - wiceprezes Zarządu Regionalnego Oddziału Szczecińskiego PTTK i Andrzej Marcinkowski - przewodniczący Regionalnej Komisji Turystyki Pieszej w Szczecinie.

Wśród Przewodników TP i opiekunów SKKT PTTK obecnych na zlocie jest wielu nauczycieli. Niektórzy z nich mają trudności z organizacją liczniejszych rajdów pieszych i wycieczek autokarowych dla młodzieży szkolnej. Kiedy już znajdą sponsorów na pokrycie kosztów przejazdu i załatwią przewoźnika oraz przewodnika i pilota dla grupy odpowiadającej liczebnie pojemności jednego lub dwóch autokarów, kiedy pokonają wiele innych trudności organizacyjnych – brakuje jeszcze opiekunów dla młodzieży na czas wycieczki czy rajdu. Jeden nauczyciel nie może mieć pod opieką więcej niż 10 uczniów na wycieczce. Takie są przepisy prawne pomyślane w trosce o bezpieczeństwo podróżującej młodzieży szkolnej. Niestety nie rozumieją tego pozostali nauczyciele i rodzice, a dyrekcje szkół nie znajdują sposobu na zapewnienie potrzebnej liczby opiekunów. Wtedy wycieczka nie może się odbyć, trud organizatora zostaje zmarnowany, a nadzieje młodzieży na poznanie nowych terenów pozostają niespełnione. Jeśli chcemy w przyszłości czerpać korzyści z turystyki, trzeba zaszczerpić zamiłowanie do niej wśród młodzieży szkolnej i dorosłych. Gdy zobaczą piękno innych regionów i ich zagospodarowanie turystyczne, łatwiej nauczą się doceniać walory okolic swego miejsca zamieszkania, a potem promować je na szerszą skalę dla pożytku własnego miasta, wsi, powiatu.

W dalszej części obrad wystąpił Grzegorz Przybylski z Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego przedstawiając mapę jego obszarów i omawiając liczne walory przyrodnicze gospodarcze i krajoznawcze. Potem były jeszcze rozmowy towarzyskie i piosenki turystyczne. Śpiewał i grał na gitarze kol. Andrzej Sykała.

W niedzielę 22.10.2000r odbyliśmy wycieczki wokół jeziora Barlineckiego prowadzeni przez kolegów Przybylskiego, Burzyńskiego, Bynowskiego, Kanciałę i Marcinkowskiego.

ODDZIAŁ MIEJSKI PTTK im. W. KRAWCZYKA w WARCE

Zofia ZACHMANN

ODDZIAŁ STOLECZNY PTTK im. A. JANOWSKIEGO
w WARSZAWIE

•KOMUNIKAT•

OGÓLNOPOLSKI INDYWIDUALNY RAJD

SZLAKAMI CYSTERSÓW

Termin i miejsce

Raid odbywa się na przelomie wieków i trwa w okresie od 1.10.2000 r do 30.11.2001

Dotyczy miejscowości związanych z działalnością zakonu w Polsce.

80

Warunki uczestnictwa
W rajdzie mogą uczestniczyć wszyscy miłośnicy turystyki pieszej, kolarskiej, motorowej oraz uczestnicy wycieczek autokarowych. W imprezie można brać udział indywidualnie lub drużynowo (5-10 osób). Każdy uczestnik lub drużyna ma za zadanie zwiedzić 3 obiekty związane z męskimi i żeńskimi zakonami Cystersów. Zwiedzane miejscowości powinny być potwierdzone w karcie rajdowej w sposób nie budzący wątpliwości.
Uczestnik rajdu jest zobowiązany do udokumentowania zwiedzanych obiektów w formie zdjęć, widokówek, opisów krajoznawczych i ciekawych stempli skolicznościowych.

Zgłoszenia
Karty zgłoszenia należy przesiać do dnia 31. 12. 2000 r na adres Oddział Miejski PTTK ul. Warszawska 26, 05-660 Warca
Wpisowe w wysokości 10 zł należy wpłacić na konto BANK SPÓŁDZIELCZY w WARCE nr konta: 91540005-635-27006-1 lub przekazać pocztowym.

NA SZLAKACH POLSKIEGO WRZEŚNIA

Puszcza Stromiecka położona jest między rzekami Radomką, Wisłą i Pilicą. Od zachodu jej granicę stanowi droga krajowa Radom - Warszawa. Nazwa puszczy pochodzi od siedziby administracji dóbr książęcych, a potem królewskich we wsi Stromiec istniejącej od XIII wieku. Ze względu na swoje położenie, puszcza była terenem wielu wydarzeń militarnych. To tu hetman Stefan Czarniecki podążył za wojskami szwedzkimi, aby w otwartej bitwie pod Warką rozprawić się z armią margrabiego Fryderyka Badeńskiego. Puszcza była świadkiem wielu bitew i pochodów powstańczych w latach 1863-64. Z wydarzeniami tego okresu związane jest nazwisko płk. Władysława Kononowicza, który swój szlak powstańczy zakończył rozstrzelany na błoniach nadpilicznych w Warce. Również I Wojna Światowa zapisała się bitwą pod Grabowem. Oddzielny rozdział wiąże się z wydarzeniami wojny obronnej 1939 roku. W wyniku rozkazu Naczelnego Wodza – wydanego w dniu 7 września po przegranych walkach w rejonie Piotrkowa Trybunalskiego, do przegrupowania się wojsk Armii „Prusy” na prawy brzeg Wisły – w rejonie Puszczy Stromieckiej od 9 września znalazły się oddziały zgrupowania północnego Armii „Prusy” i nieliczne oddziały Armii „Łódź”. Dążyły one do przepraw na Wiśle w rejonie Magnuszewa i Maciejowic. Niestety, niemiecki XIV Korpus Zmotoryzowany już 8 września wieczorem zajął Warkę, przekroczył Pilicę, zajął strategiczny węzeł drogowy w miejscowości Głowaczów i wyruszył na linię Wisły. Lasy Puszczy Stromieckiej stały się miejscem krwawych walk. Wśród oddziałów polskich znalazł się III batalion 76 Pułku Piechoty im. Ludwika Narbutta. Jednostka ta znana ze swego bohaterstwa w wojnie polsko-bolszewickiej, utraciła w bitwie pod Milejowem dwa bataliony. W dniu 12 września 1939 roku III batalion został przez wojska niemieckie całkowicie okrążony w rejonie wsi Augustów - Nowa Wola - Grabów. Niemcy rozpoczęli natarcie poprzedzając je przygotowaniem artyleryjskim. Bitwa trwała kilkanaście godzin, Polacy trzykrotnie zrywali się do ataku na bagnety, wtedy przeciwnicy cofali się i znów wchodziła do walki artyleria niemiecka. Do wieczora polski batalion został rozбит. W okolicach wsi Matyldzin i Augustów zginęło 64 polskich żołnierzy, dwukrotnie tyle zostało rannych, około 300 żołnierzy dostało się do niewoli. Część uchodzących z pola walki dotarła do Wisły, przeprawiła się na prawy brzeg i brała udział w dalszych walkach. Polegli zostali pochowani w trzech zbiorowych mogiłach.

W sześćdziesiątą rocznicę tych wydarzeń wareskie oddziały PTTK (miejski i zakładowy) zorganizowały XXIX Rajd Pieszy Południowego Mazowsza z zakończeniem przy mogile żołnierzy w środku puszczy w rejonie wsi Matyldzin. Na dwóch trasach wędrowało 320 turystów. Punktualnie w południe rozpoczęły się uroczystości przy zbiorowej mogile żołnierzy 76 PP. Uroczystą mszę św. za poległych koncelebrowało dziewięciu księży ze wszystkich parafii leżących na obrzeżu puszczy. W końcowej części mszy głos zabrał kol. Włodzimierz Majdewicz – przewodniczący Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK, który wręczył honorowe odznaki PTTK „Szlakiem Wrześniowych Virtuti Militari” trzem obecnym podczas uroczystości weteranom 76 pułku. Następnie odbył się symboliczny pogrzeb poległych tu żołnierzy i poświęcenie odrestaurowanego kosztem ościennych gmin pomnika. W części patriotycznej imprezy udział wzięło około 3000 osób; oprócz uczestników Rajdu, mieszkańcy okolicznych miejscowości i zaproszeni goście.

W bieżącym roku w dniach 16-17 września rajd (już XXX) o tej samej tematyce odbył się w okolicach Boglewic. Niestety, uciążliwy deszcz utrudnił wędrowkę około trzystu osób. Gościny i schronienia przed deszczem udzielił uczestnikom rajdu proboszcz parafii Boglewice, przy okazji wspomniał gawędą o latach swej młodości dając lekcję historii i patriotyzmu. Złożono kwiaty przed tablicą poświęconą por. Stanisławowi Mikołajczykowi, traktując ten gest jako hołd dla wszystkich pomordowanych w Katyniu – wszak była to rocznica agresji radzieckiej na Polskę. Jak zwykle była też rajdowa, gorąca grochówka, a także konkurs wiedzy krajoznawczej, w którym zwyciężyli uczniowie Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Powstania Styczniowego w Nowej Wsi.

Zespół ds. szkolenia i weryfikacji Przewodników TP przypomina o składaniu legitymacji przewodowniczych do weryfikacji. Od 1.01.2000 roku obowiązuje nowy wzór legitymacji Przewodnika TP i tylko te legitymacje są ważne i przedłużane. Od roku 2001 posiadanie nowej (ważnej) legitymacji będzie podstawowym warunkiem koniecznym do przystąpienia do egzaminu rozszerzającego uprawnienia. Poza tym osoba przystępująca do egzaminu powinna mieć wniosek poświadczony przez macierzystą OKTP (lub oddział PTTK), a także książeczkę OTP lub legitymację poświadczającą zdobycie odpowiedniego stopnia OTP i aktualną legitymację członkowską PTTK. Ponadto kandydaci na III stopień Przewodnika TP powinni mieć poświadczony zaliczenie szkolenia ogólnego (zgodnie z programem szkolenia w PTTK). Komisja Turystyki Pieszej ZG PTTK nie uznaje egzaminów, w których nie brał udziału wydelegowany przedstawiciel Komisji. W związku z tym OKTP lub Regionalna KTP musi każdorazowo powiadomić KTP ZG z miesięcznym wyprzedzeniem o mającym nastąpić egzaminie. Prosimy także o nadsyłanie pełnej dokumentacji do wymiany legitymacji: pisma przewodniego z OKTP (lub oddziału PTTK) z listą osób, starej legitymacji Przewodnika TP (zostanie zwrócona), aktualnych danych Przewodnika (szczególnie chodzi o aktualny adres) i jednej, podpisanej na odwrocie fotografii. Dziękujemy wszystkim, którzy już dopełnili obowiązku wymiany legitymacji i oczekujemy dalszych zgłoszeń do weryfikacji.

KOMISJA TURYSTYKI PIESZEJ
ZG PTTK

ODYS 2000' dla PTTK

Prestigious nagrodę „Odys 2000” za najlepszą ofertę w turystyce zagranicznej wyjazdowej otrzymały w tym roku działające w konsorcjum dwie krakowskie firmy: BTZ PTTK i Eko-Tourist spółka z udziałem Oddziału Akademickiego PTTK w Krakowie.

Nagrodzony produkt to oferta wyjazdów do Włoch, przygotowana z okazji Jubileuszu 2000. Dzięki dobrej znajomości rynku włoskiego przygotowano program bardzo atrakcyjny pod względem krajoznawczym, komfortowy i niedrogi. 9 - dniowa wycieczka, z 6-ma noclegami we Włoszech kosztowała w wersji dla dorosłych 789 zł, a wersji dla młodzieży 699 zł. Nic też dziwnego, że oferta cieszyła się dużym powodzeniem. W wycieczkach „Jubileusz 2000” wzięło udział ok. 1600 osób, wiele z nich nadesłało następnie podziękowania lub wyraziło pozytywne opinie w ankietach, przygotowanych przez zespół oceniający konkurs.

Program i założenia organizacyjne imprezy opracował kol. Piotr Skupiewski, dyrektor biura Eko-Tourist, wieloletni działacz Oddziału Akademickiego PTTK w Krakowie. Warto zresztą dodać, że Eko-Tourist był już laureatem Odysa w latach 1994 i 1995 (wraz z BTZ PTTK) oraz nagrody „Przebiśniegu” w 1994 roku.

Korzystając z zebranych doświadczeń przygotowano już w firmie Eko-Tourist ofertę na rok 2001, pod hasłem „Europa bez Granic” - oprócz wycieczek do Włoch obejmuje ona również Grecję i Hiszpanię. Jak poprzednio atrakcyjny program krajoznawczy udało się skojażyć z wygodą i umiarkowaną ceną.

Wszystkie jednostki PTTK zainteresowane dystrybucją tego produktu lub jego wykorzystaniem w wewnętrznej działalności programowej prosimy o kontakt z biurami:

Eko-Tourist sp. z o.o.

31-026 Kraków, ul. Radziwiłłowska 21

tel. (12) 4227003, (12) 4228863, fax: (12) 4231697

e-mail: biuro@eko-tourist.interkom.pl

BTZ PTTK sp.z o.o.

31-033 Kraków, ul. Westerplatte 15/16

tel. (12) 4229953, fax: (12) 4227207

e-mail: biuro@btz-pttk.interkom.pl

przewodników turystycznych PTTK

Tadeusz Stefański

"W POBLIŻU BABIEJ GÓRY"

Jesienny wrzesień. Sobota, Zubrzyca Górna. Muzeum Etnograficzne. Orawa, Orawa. Muzyka, muzyka. Dyrekcja Parku Etnograficznego, przedstawiciele miejscowych władz. Ksiądz proboszcz z pobliskiego Chyżnego. Sekretarz Zarządu Głównego PTTK - Halina Mankiewicz. Jest Jadwiga Polańska z COTG, są Barbara i Zbyszek Twarogowie, przyjechał Piotr Krzywda z małżonką. Przyjaźnie i kolorowo. Czerwone swetry prawie 100 przewodników turystycznych ubarwiają uroczystość. Powitania i przemówienia, poświęcenie i odsłonięcie pamiątkowe tablicy, która opiewa, że przez 23 lata PTTK opiekowało się i prowadziło Orawski Park Etnograficzny w Zubrzycy Górnej. Wspomnienia o dawnych działaczach, rodzinie Moniaków, ich darze - którym był dwór orawski jako załazek obecnego Parku. Dziś powiększonego o nowe zakupy terenu i obiektów.

Zwiedzanie, fotografie, rozmowy, wywiady, przewodnicka watra, pieczone kiełbaski, niestety bez piwa, góralskie wiersze i muzyka, muzyka.

Tak mija jesiennie popołudnie. Zostają wspomnienia i podziękowania dla Pana Dyrektora mgr inż. Eugeniusza Moniaka, dla kustosz muzeum Pani Jolanty Pilchowej. Czas na odjazdy. Do następnych jubileuszy, spotkań i do następnych turystycznych wędrówek.

Z życia przewodników turystycznych PTTK

PRZEWODNICY W ISTEBNIEJ

Drugie już spotkanie przewodników-ewangelików z grona PTTK zgromadziło w dniach 11-12.11.2000 r. w Istebnej już dwadzieścia sześć osób z siedmiu kół i klubów, a to z Bielska-Białej, Cieszyna, Krakowa, Warszawy (miejscy) i Wrocławia: z Oddziału „Fabryczna” i „Śródmieście” – KPT „Rzepiór”. Gościńę znaleźli oni w Domu Gościńnym parafii ewangelickiej, prowadzonej przez ks. Marka Londzina. Niektórzy przybyli dzień wcześniej, ale pogoda nie sprzyjała wędrownikom po okolicy. Po smakowitym więc obiedzie w zajeździe „U Jana” (pyszna biała polewka z ziemniakami, na drugie wędzonka po beskidzku z zasmażaną kapustą okraszoną okrzaskami) rozpoczęto posiadę. Jej główną część stanowiła pogawędka ks. dra Piotra Szarka o zróżnicowaniu wyznaniowym Podbeskidzia, czyli w istocie górskiej części byłego woj. bielskiego. Mimo niewielkiego obszaru działa tu kilkanaście kościołów chrześcijańskich, przy największe ich skupisko znajduje się w Wiśle. Posypały się liczne pytania, które niepostrzeżenie przerodziły się w dyskusję na temat sposobu prezentacji samych wyznań i ich świątyń. Niestety, mimo głoszonej ekumenii ma ona charakter tylko okazjonalny, a wiedza na temat innych niż katolickie Kościołów jest bardzo ograniczona i z reguły fatalnie prezentowana. Aktualna nadal pozostaje oferta, skierowana do władz przewodnictwa PTTK w Polsce, pomocy w organizacji specjalnych szkoleń i seminariów. Niezbędne jest wprowadzenie tej tematyki do szkoleń kandydatów, zwłaszcza na obszarach wielowyznaniowych. Środowisko przewodników ewangelickich zadeklarowało chęć zorganizowania w 2002 r. ogólnopolskiego seminarium o problematyce protestanckiej, skierowanego do wszystkich ośrodków przewodnickich. Dyskusja ta, przeplatana akcentami towarzyskimi, trwała do późna. Na zakończenie wrocławianie podjęli się przeprowadzenia trzeciego takiego spotkania w dniach 26-28.10.2001 r. w swoim mieście, w którym działają już trzy parafie ewangelickie.

W niedzielę rano przyjezdni, głównie przewodnicy górscy, wzięli udział w nabożeństwie. Ks. Londzin poświęcił kazanie właśnie pracy przewodnickiej, wykorzystując odpowiednie wątki Ewangelii św. Mateusza. Wskazał on w nim na wielkie znaczenie przewodników, ich rolę na wycieczce, ale i w życiu także. Z zainteresowaniem zapoznano się z kościołem, stojącym tuż przy drodze do Koniakowa. Pochodzi on z 1930 r., będąc zaprojektowany przez Tadeusza Michejdę z Katowic. Jest on po ewangelicku skromny wewnątrz, ale warto zwrócić uwagę na ekspresyjny obraz ołtarzowy. Znany wiślański malarz Czesław Kuryatto przedstawił na nim w 1949 r. Chrystusa, którego rysów użyczył też wiślański góral Pilch. Umawiając się na następny rok, przewodnicy rozjechali się po Polsce.

Córnicy, poszukiwacze skarbów, także zielarze wędrowni w Tary od wieków. Pierwsze informacje o zwiedzaniu tych gór i pierwszych wejściach szczytowych oraz o pierwszych przewodnikach, odnoszą się do południowej strony Taur.

Późniejsze stoki były bardziej niedostępne, toteż dopiero z początkiem XIX wieku pojawili się tu turyści, głównie uczeni, których oprowadzaniem zajmowali się znający okolice leśnicy. Powszechnie znanymi byli Francuzek Klein oraz zarządca jaworzynskiej huty Simon Fischer. Przewodnictwem trudnił się również górnik z Jurgowa, a wśród nich słynny „polowacz” Jan Budz, zwany Łysym Jankiem. Poznał on doskonałe okolice Doliny Białej Wody i ponoć wspinał się nawet na Galerę Gankową.

W Poroniu mieszkał przewodnik Wojciech Galica, a z Bukowiny Tatrzańskiej pochodził Buřida, Józef Bigos, Jędrzej Para i Jan Para. Bigos przez wiele lat oprowadzał poetę Bogusza Zygmunta Stępczyńskiego. Wspomnieć też należy o prawie zapomnianych dziś przewodnikach z Kościelisk. Wojciech Bachleda Wala w 1839 roku prowadził na Krywań rodzinę Steczkowskich. Chodził tam także z Kazimierzem Łapczyńskim. Z Kościeliska pochodził: Maciej Roj, stryj Wojciecha Roja, Michał Roj i Jędrzej Krzeptowski, brat Sabaly, którego polecano jako „najlepszego, najlepsze-go przewodnika po Taurach”.

Pod koniec lat 60. ubiegłego wieku czołową grupę tatrzańskich przewodników tworzyli: Jędrzej Bachleda Wala starszy, Maciej Gąsienica Steczka, Szymon Taur starszy oraz Jan Krzeptowski Sabala - ten głównie jako muzyk, towarzyszący Tytusowi Chałubińskiemu w czarnych kilkunastu wyprawach górskich. Wybitnie osiągnięciem laternic miał Maciej Steczka. W lipcu 1867 roku jako pierwszy stanął na południowo-wschodnim wierzchołku Świnicy, we wrześniu zdobył trzy wierzchołki Granałów, a w następnym latach Mięguszowiecki Szczyt Wielki od Przelęczy Hinczowej, Łomnicę północną ścianą, Jastrzębią Turnię oraz Mnicha nad Morskim Oknem. Steczka prowadził w Tary również kobiety - Marię Kópnicką, Helenę Modrzyńską, Natalię Janothównę, którą wprowadził na Gierlach.

Do 1873 roku nie istniały żadne przepisy regulujące sprawy przewodnicze. Po południowej stronie Taur zajęło się nimi utworzone w tym właśnie roku Węgierskie Towarzystwo Karpackie. Dwa lata później po północnej stronie Taur powstało Towarzystwo Tatrzańskie. Zarząd Główny iowarzystwa ogłosił w „Pamiętniku Tatrzańskim” spis przewodników z wykazem miejsc, do których mogą prowadzić, oraz cennikiem. Za przewodników „pierwszorzędnych” uznano Jędrzeja Walę starszego, Macieja Steczkę, Szymona Taura, Wojciecha Roja, Jędrzeja Walę młodszego. Wśród „drugorzędnych” umieszczono w spisie siedem nazwisk, a „trzeciorzędnych” było sześciu - razem osiemnaście.

Wskutek rozwijającego się ruchu turystycznego, do wybuchu I wojny światowej liczba przewodników zatrudnionych przez Towarzystwo Tatrzańskie wzrosła

Historia polskiego przewodnictwa tatrzańskiego

21 I 22 października obchodzona będzie w Zakopanem 125. rocznica przewodnictwa tatrzańskiego. W związku z tym prezentujemy historię przewodnictwa tatrzańskiego po polskie stronie Tatr.

Tuż przed wybuchem II wojny światowej dołączył do nich jeszcze Andrzej Maruszarz młodszy, Jędrzej Wawrytko i Wojciech Juhas.

W czasie okupacji polscy przewodnicy mieli zakaz wykonywania zawodu. Nielicznych w tym czasie turyści oprowadzali niemieccy lub austriaccy alpinisci. W 1943 roku krakowski oddział Deutschen Alpenvereines urządził przy Morskim Oku kurs dla kandydatów na kierownika wycieczek. Z 14 uczestników jedynie pięć uzyskało uprawnienia do prowadzenia po latwiejszych, znanych trasach i z trudniejszych - na Rysy.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

Od czterech lat działa, głównie z inicjatywy Piotra Konopki, Polskie Stowarzyszenie Przewodników Wysockogórskich, do którego należą ponad 30 osób. W listopadzie tego roku, po czteronastym okresie kandydackim, Stowarzyszenie ma zostać pełnoprawnym członkiem Międzynarodowej Unii Przewodników Wysockogórskich (UIAGM).

W 1950 roku z połączenia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Kujawianców powstało Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Zajęło się ono organizowaniem kursów i szkole-

Przed I wojną światową nie było w zasadzie szkoleń przewodników. Wyjętek stanowiła jedna wycieczka na południową stronę Taur w 1903 roku. Kandydatami przewodników zdobywali umiejętności uczesnicząc jako „tagarze” w wyprawach interników, a od 1909 roku w wyprawach ratunkowych TOPR. W zime 1907 roku brał udział po raz pierwszy w kursie narciarskim, prowadzonym przez Mariusza Zaruskiego. Ukończył go z wynikiem pomyślnym tylko Stanisław Gąsienica Byrczyn.

Od 1909 roku obowiązywał nowy regulamin, według którego uprawnienia przewodnicze musiały być potwierdzone przez starostwo w Nowym Targu. Towarzystwo Tatrzańskie uzyskało w ten sposób pewną kontrolę nad osobami, które podawały się za przewodników, a nimi nie były, co zdarzało się wówczas dość często.

Od początku okresu międzywojennego (od 1920 r.) sprawy przewodnictwa prowadziła Sekcja Turystyczna Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, a od 1922 roku zajęła się nimi Komisja ds. Przewodnictwa, w skład której wchodziłi dwaj delegaci ST PTT (od 1935 roku Klubu Wysockogórskiego), delegat TOPR, delegat Oddziału Zakopiańskiego PTT i dwóch przewodników I klasy. Jako delegaci zasiadali w niej: Józef Oppenheim, Tadeusz Zwoliński, Witold Parski, Wiktor Ostrowski, a z przewodników głównie Jędrzej Maruszarz Jarząbek.

Do 1936 roku przewodnikami byli górali. Pierwszym przewodnikiem nie-góralim został w następnym roku zdanu egzaminu, znakomity taternik Stanisław Motyka, a rok później góral z pochodzenia - Jan Szaściel.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

Pod koniec lat sześćdziesiątych dał się odczuć brak koordynacji w działaniach istniejących wówczas kół przewodników tatrzańskich, w tym kilku szpota Zakopanego. Powstał zatem projekt stworzenia nadrzędnej organizacji, która reprezentowałaby i koordynowała pracę tych kół. W 1969 roku powołana została Komisja Koordynacyjna Przewodników Tatrzańskich. Funkcję prezesa pełnił Witold Parski, a sekretarza - Tadeusz Horecki. Wkrótce jednak ją rozwiązano. Ponownie powrócono do tej sprawy w latach osiemdziesiątych i w 1981 roku utworzono Radę Przewodnictwa Tatrzańskiego Zarządu Głównego PTTK z siedzibą w Zakopanem. W skład prezydium weszli dwaj przedstawiciele Kola Zakopiańskiego i prezesi poszczególnych kół. Rada działała do 1987 roku. Na początku lat 90. powstało Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego z siedzibą w Zakopanem, które w ubiegłym roku uzyskało osobowość prawną. Jest ono reprezentantem przewodnictwa tatrzańskiego na zewnątrz i koordynuje wszystkie sprawy z nim związane. Od ubiegłego roku istnieje również, powołana przez wojewodę małopolskiego, Komisja Egzaminacyjna dla Przewodników Tatrzańskich z siedzibą w Zakopanem.

90 LAT DZIAŁALNOŚCI TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEJ
W SOSNOWCU

Sosnowiec - stolica Zagłębia, leży nad Białą i Czarną Przemszą w tzw. "Trójkącie Trzech Cesarzy". Położenie geograficzne, ogromne zasoby surowców, zbudowanie w roku 1859 Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej pozwoliło na szybki rozwój okolicy i jej urbanizację.

Tu do Sosnowca w roku 1883 przyjeżdża młody pracownik kolei Aleksander Janowski, który interesuje się historią ziem polskich, i tu zauroczył Go szlak "Orlich Gniazd". Aleksander Janowski pragnął nie tylko pokazać piękno tej ziemi, ale rozbudzić wśród mieszkańców ducha polskości oraz pragnienie ratowania ojczyzny od zagłady.

W roku 1902 Sosnowiec otrzymuje prawa miejskie, a już w roku 1910 powstaje Polskie Towarzystwo Krajoznawcze. Grono działaczy-społeczników, ludzi o szerokich horyzontach pragnie poznawać kraj, jego historię i zainteresować ruchem krajoznawczym młodzież. Działalność PTK w okresie międzywojennym przebiegała różnie, w zależności od istniejących warunków - zawsze jednak byli ludzie zainteresowani krajoznawstwem w tym szerokim pojęciu i w roku 1930 powstaje również w Sosnowcu Polskie Towarzystwo Tatrzańskie. Obie organizacje wspólnie podejmują różnorodne działania, by wśród społeczeństwa rozwijać potrzebę wędrowania. Druga wojna światowa przerywa wszelką działalność, ale zaraz po wyzwoleniu ocaleni działacze podejmują trud odbudowy ciągłości Towarzystw, na tyle ile można było to uczynić w trudnych wojennych warunkach.

Przychodzi 17 grudnia 1950 roku, kiedy następuje połączenie PTT i PTK w PTTK, które przejmuje dorobek programowy i materialny ocalały po wojnie.

Sosnowieccy działacze niemal natychmiast zabrali się do pracy organizacyjnej zapoznając społeczeństwo z celami Towarzystwa, organizując koła PTTK w zakładach pracy i szkołach. W 1953 roku PTTK w Sosnowcu liczyło 2020 członków, zrzeszonych w 34 kołach, a w roku 1985 już 4490 osób. Organizowano wiele ciekawych imprez jak zloty turystyczne w Jurze, rajdy Zagłębiaków, kół zakładowych i wiele, wiele innych. Do obsługi tak wielu imprez i wycieczek konieczna była kadra, prowadzono więc szkolenia na uprawnienia Organizatora Turystyki, przewodników górskich i terenowych. Kadra w roku 1985 liczyła około 1200 osób. W okresie od 1951 roku do dziś w działalności Oddziału PTTK bywały różne okresy - wszystko zależało od zaangażowania lidera-Prezesa i członków Zarządu Oddziału, którzy potrafili zainteresować społeczeństwo tą formą wypoczynku, którzy docierali do zakładów pracy, szkół, Związków Zawodowych i władz miasta.

Dorobek Towarzystwa w Sosnowcu na przestrzeni lat 1910-2000 jest ogromny i wymaga szerszego opracowania historycznego. Skupię się jednak na ostatnim okresie, który również jest trudny dla działalności społecznej - ale tak jak w przeszłości zawsze znajdują się ofiarni działacze, którzy podjęli trud kontynuacji działalności, aż do uroczystego 90-lecia Oddziału, która choć skromna, ale dla wielu działaczy była wymowna i ważna.

Dla mnie piszącej tą relację, w przeszłości przez kilka lat pełniące różne funkcje z wyboru w Oddziale bardzo budującym był fakt uczestniczenia tak seniorów, tych najstarszych, w osobach Kol. Romana Gałkowskiego, Janiny Krzemińskiej i innych nieco młodszych, jak również dużej ilości młodzieży w tym dużej grupy osób niepełnosprawnych. W uroczystościach 90-lecia brali udział przedstawiciele:

- Pani Anna Konior
- Pani Zofia Dybała
- Pan Andrzej Warzecha
- Pan Andrzej Równicki
- Pani Izabela Jeziorska
- Pan Waldemar Drózd
- Pani Anna Sporyszkiewicz
- Pan Tomasz Uroczyński

- Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach;
- Przew. Komisji Sportu i Rekreacji, Radna Sosnowca;
- Pełnomocnik Prezydenta do spraw Stowarzyszeń;
- Naczelnik Wydziału Sportu i Rekreacji;
- Radna Sosnowca;
- Radny Sosnowca;
- Radna Sosnowca;
- Radny Sosnowca;

- Pan Jan Kolański
 - Pan Mariusz Podolski
- Z ramienia ZG PTTK uczestniczyli:
- Kol. Andrzej Gordon
 - Kol. Tytus Szlompek
 - Kol. Aniela Szlompek

Radny Sosnowca;
Dyr. Śląskiego Oddziału "PFRON" Katowice.

Sekretarz Generalny;
Członek Komisji Historii i Tradycji;
Wiceprzewodnicząca Komisji Kół, Oddziałów Zakładowych i Osiedlowych;
Przewodniczący Rady Prezesów PTTK woj. śląskiego.

- Kol. Edmund Zaiczek

W obecności przyjaciół wspierających działalność PTTK w Sosnowcu, oraz 75 członków PTTK z różnych środowisk i kół, Kol. Stanisław Czekalski, obecny Prezes Oddziału, przedstawił dokonania ostatniego okresu. Do ważniejszych zaliczyć należy:

- oznakowanie części zabytków naszego miasta wymaganymi tablicami przy współpracy Wydziału Sportu i Rekreacji Urzędu Miasta /druga część oznakowana zostanie 2001 r./;
- opracowanie tekstu i korekty mapy Sosnowca;
- wydanie Przewodnika po Sosnowcu.

Wszystkie te dokonania były możliwe dzięki ogromnemu zaangażowaniu Prezesa Oddziału oraz pozostałych członków Zarządu, jak też bardzo efektywnej pomocy władz miasta, które tak licznie uczestniczyły w osobach Radnych w spotkaniu.

Na wniosek Oddziału, Zarząd Główny Towarzystwa przyznał wyróżnienia, które wręczył Sekretarz Generalny Kol. Andrzej Gordon:

- Srebrną Honorową Odznaką uhonorował Sztandar Zespołu Szkół Energetycznych w Sosnowcu w obecności Dyrektora Szkoły Pani Haliny Jury;
- oraz - 5 Medali za pomoc i współpracę;
- 1 Srebrną Honorową Odznakę PTTK;
- 1 Dyplom ZG PTTK;
- 2 Złote Odznaki Zasłużony w pracy "PTTK wśród Młodzieży";
- 5 Srebrnych Odznak Zasłużony w pracy "PTTK wśród Młodzieży";
- 14 Odznak "Orli Lot".

Pan Andrzej Warzecha przekazał list gratulacyjny od Prezydenta miasta, wraz z życzeniami dalszych sukcesów. Dla uświetnienia uroczystości 90-lecia przygrywał zespół góralski "Jontki", był też wspaniały jubileuszowy tort.

W czasie spotkania panowała prawdziwie jubileuszowa atmosfera - były rozmowy, wspomnienia przeżyć związanych z ważniejszymi wydarzeniami w Oddziale, wspomnienia o tych, których brak już wśród nas, a którzy byli naszymi nauczycielami krajoznawstwa.

Wszystkim Koleżankom i Kolegom z Oddziału PTTK w Sosnowcu tym obecnym i tym, którzy nie mogli być z nami życzymy wielu wspaniałych przeżyć na turystycznych szlakach i dumy z dokonań na rzecz tworzenia jeszcze wspanialszej karty historii Oddziału PTTK w Sosnowcu.

Aniela Szlompek

PROPOZYCJE •

W każdą sobotę i niedzielę lipca oraz sierpnia 2001 czynne będzie nadzwyczajne, sezonowe połączenie kolejowe na trasie Skansen Chabówka-Mszana Dolna i z powrotem. Pociąg obsługiwany będzie przez skład retro składający się z pięciu wagonów z nagłośnieniem i WC. W środku składu znajduje się wagon barowy. Pociąg dysponuje miejscami do siedzenia w klasie I (miękkie siedzenia) oraz w klasie II (drewniane siedzenia). Na specjalne zamówienie do składu może być doczepiona salonka rządowa z 1958 roku wykonana dla I sekretarza KC PZPR W. Gomułki.

Zestaw ciągnie lokomotywa O112-7 z 1912 roku lub TKh49-1. Trasa przebiega doliną Raby z pięknymi widokami na otaczające je z obydwu stron góry. Po drodze dwa fotostopy. Przejazd w obie strony trwa 1,5 godziny i odbywa się przez stacje: Skansen Chabówka-Rabka Zdrój-Rabka Zaryte-Raba Niżna-Mszana Dolna. Jest to wspaniała atrakcja turystyczna, stanowiąca przy okazji lekcję historii i geografii. Ten odcinek jest częścią wybudowanej w 1884 roku "Galicyjskiej Kolei Transwersalnej" biegnącej u podnóża Karpat. Tabor pociągu - ze zbiorów Skansenu w Chabówce.

Do 15 marca 2001 roku przyjmujemy rezerwację od organizatorów zbiorowych. Po 15 marca zapraszamy do rezerwacji miejsc klientów indywidualnych.

Bliższe informacje:

<http://skansen.koti.com.pl/>

PKP Zakład Taboru w Krakowie, telefon (012) 624-24-01, (012) 624-24-73
Skansen taboru kolejowego w Chabówce, telefon (018) 267-62-00 wewnętrzny 345.

LEGALNA STRAŻ OCHRONY PRZYRODY

Sygn. akt II SA 380/99

ODPIS

WYROK

Dnia 3 grudnia 1999 r.

W MIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA – A. Kuba

Sędziowie NSA – Z. Mańk – E. Kierejczyk (spr.)

Protokolant – M. Staniszevska

Jarosław Snopek – kierownik Grupy Interwencyjnej Straży Ochrony Przyrody z Krakowa uważa, że wydrukowanie artykułu pt. Legalna Straż Ochrony Przyrody i informacji o wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego może zdecydowanie ułatwić i poprawić współpracę SOP z dyrekcjami parków narodowych.

....Przed wszystkim należy przyjąć, że z braku dokonanej z mocy prawa likwidacji SOP powołanej w trybie przepisów rozporządzenia z 30.04.57 (Rozp.MLiPD – przyp. autora) wydanego na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z 07.04.49 (ustawy o ochronie przyrody – przyp. autora) istnieje ona nadal”.

....W rezultacie nie ma tu kolizji wyłączającej możliwość dalszego funkcjonowania SOP stosownie do art. 64 tej ustawy (ustawy z 16.10.91 o ochronie przyrody – przyp. autora)”.

W ten sposób Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie uzasadnił swój wyrok z dnia 03.12.99 sygn. akt IISA 380/99 w sprawie skargi na decyzję MOŚZNiL w przedmiocie odmowy przedłużenia ważności legitymacji członkowskiej SOP.

Wyrok NSA uchylił zaskarżoną decyzję MOŚZNiL, która umorzyła postępowanie uznając je za bezprzedmiotowe. Od MOŚZNiL zasądzone również zwrot kosztów postępowania.

Ta wiadomość ma bardzo duże znaczenie dla Straży Ochrony Przyrody, która od kilku lat usiłuje odeprzeć bezprawne ataki różnych jednostek, a zwłaszcza resortu środowiska. W reakcji na wyrok NSA Podsekretarz Stanu Radosław Gawlik na spotkaniu z przedstawicielami SOP 26 stycznia 2000 stwierdził, że wyrok ten przecina problem legalności istnienia SOP i przeprosił za dotychczasowe stanowiska MOŚZNiL oraz za niedocenywanie zasług Straży Ochrony Przyrody oraz zaangażowania jej członków.

Straż Ochrony Przyrody podejmuje liczne pozytywne działania mające na celu zabezpieczenie różnych form ochrony przyrody. Większość tych czynności odbywa się w ścisłej współpracy z właściwymi organami ochrony przyrody. Największe znaczenie ma stała współpraca z parkami narodowymi, w których od kilku lat obserwuje się rosnącą presję turystyczną, często kolidującą z przepisami ochronnymi. Członkowie SOP odgrywają istotną rolę w kontroli ruchu turystycznego. Przebywając na szlakach interweniują w przypadkach łamania przepisów, służą informacją przyrodniczą i turystyczną, mogą udzielić pierwszej pomocy itp. Ich obecność w terenie ma wielkie znaczenie prewencyjne mające wpływ na ograniczenie niewłaściwych zachowań. Dyrektorzy parków narodowych, z którymi współpracuje Straż wysoko oceniają efekty działań edukacyjnych i interwencyjnych. Mając dobre, społeczne wsparcie personalne pracownicy służby parków narodowych mogą poświęcić więcej uwagi i czasu na przeciwdziałanie poważniejszym wykroczeniom i przestępstwom popełnianym na terenach chronionych.

Zachęcam więc dyrektorów parków narodowych i krajobrazowych do nawiązywania lub dalszego utrzymywania współpracy z Grupami Rejonowymi SOP.

Straż Ochrony Przyrody istnieje i działa legalnie. Fakt ten należy dobrze wykorzystać.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 1999 r. sprawy ze skargi Jarosława Snopka na decyzję Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 stycznia 1999 r. Nr BOA-III-d-10/2791/98/99/MT w przedmiocie odmowy przedłużenia ważności legitymacji członkowskiej Straży Ochrony Przyrody

1) uchyla zaskarżoną decyzję i utrzymuje ją w mocy decyzję organu I instancji,
2) zarządza od Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa na rzecz skarżącego Jarosława Snopka 10 (dziesięć) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 stycznia 1999 r. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa uchylił decyzję Wojewody Krakowskiego z 9 września 1998 r. odmawiającą skarżącemu przedłużenia ważności członkowskiej Straży Ochrony Przyrody i umorzył postępowanie pierwszej instancji, ponieważ organizacja ta nie ma podstawy prawnej do dalszego funkcjonowania i dlatego postępowanie należało umorzyć w trybie art. 105 k.p.a.

W skardze do Sądu skarżący zarzucił decyzji ministra naruszenie art. 64 ustawy z 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492 ze zm.) wskutek nieuwzględnienia obowiązującego nadal rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 30 kwietnia 1957 r. w sprawie Straży Ochrony Przyrody (Dz. U. Nr 41, poz. 189 ze zm.) i braku określenia przez ministra organizacji SOP, trybu przyjmowania jej członków i nadania jej statutu, do czego był zobowiązany przez art. 48 ust. 6 tej ustawy.

Jednocześnie skarżący wskazał liczne wystąpienia kierownictwa MOŚZNiL i L akcentujące konieczność respektowania struktur i uprawnień SOP, jak np. z 17 sierpnia 1992 r. Nr DP-022/311/92/BS, z 19 stycznia 1993 r. Nr DP 022/390/92, z 3 września 1993 r. Nr OP-pn-0/105/93 i z 19 kwietnia 1996 r. Nr OP pn-0/51/96 oraz zbieżne z nimi wywoły zawarte w stanowisku MSW i A z 30 czerwca 1998 r. Nr DGS-2839/98/MM. Oprócz tego w opiniach prof. Andrzeja Wasilewskiego i prof. Wojciecha Radeckiego oraz Towarzystwa Naukowego Prawa Ochrony Środowiska, eksponowano potrzebę ciągłości funkcjonowania SOP. Skarżący zwrócił również uwagę na niedopuszczalność kwalifikowania przez pracowników administracji niektórych unormowań tej ustawy jako sprzecznych z Konstytucją RP, do czego jest uprawniony tylko Trybunał Konstytucyjny. W rezultacie domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji i wydania wyroku uznającego uprawnienia dotychczas działających członków SOP.

Minister wniósł o oddalenie skargi i w piśmie procesowym z 21 czerwca 1999 r. w szczególności wyeksponował następujące poglądy.

Rozporządzenie z 30 kwietnia 1957 r. wydane na podstawie przepisów ustawy z 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 ze zm.) przekraczało delegację ustawową przez wyposażenie SOP jako organizacji społecznej w instrumenty represyjne wobec obywateli. Obecnie tym bardziej nie może być w tym zakresie stosowane z powodu naruszenia art. 31 Konstytucji, wg którego ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanowione tylko w ustawie. SOP nie musi być taką samą organizacją działającą od 1957 r. również z tego względu, że art. 48 ust. 1 nowej ustawy dopuszcza możliwość tworzenia wielu straży na wniosek organizacji społecznych funkcjonujących na poszczególnych szczeblach administracji kraju. Konstytucja w art. 74 ust. 2 i 4 stanowi, że ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych i nakazuje im wspieranie działalności obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska. Nie ma więc przeszkód, aby osoby fizyczne i organizacje społeczne (w tym b. członkowie SOP) uczestniczyli w takich działaniach w ramach przewidzianej w art. 49 ust. 1 ustawy z 16 października 1991 r. instytucji społecznego opiekuna przyrody. Złożoność problemu dalszego funkcjonowania SOP znajduje potwierdzenie w rozbieżnych opiniach liczących się autorów naukowych.

W piśmie procesowym z 2 grudnia 1999 r. skarżący odniósł się krytycznie do poglądów ministra i nadal popierał skargę.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W art. 48 ustawy z 16 października 1991 r. unormował podstawowe kwestie dotyczące: możliwości powierzenia organizacjom społecznym zainteresowanym ochroną przyrody – na ich wniosek – tworzenia SOP (ust. 1), wymogi kwalifikacyjne i uprawnienia członków SOP (ust. 2-5) oraz zobowiązania MOŚZNiL do określenia organizacji SOP, zasad i trybu przyjmowania jej członków i nadania jej statutu (ust. 6). Wg art. 64 do czasu wydania przepisów wykonawczych do tej ustawy zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z tą ustawą.

Takich przepisów wykonawczych minister dotychczas nie wydał, co wywołało określone konsekwencje. Przed wszystkim należy przyjąć, że z braku dokonanej z mocy prawa likwidacji SOP, powołanej w trybie przepisów rozporządzenia z 30 kwietnia 1957 r. wydanego na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z 7 kwietnia 1949 r., istnieje ona nadal. Nie ma na to wpływu uznanie korzystanie przez ministra z upoważnienia do powierzania zainteresowanym organizacjom społecznym tworzenia SOP wg art. 48 ust. 1 ustawy z 16 października 1991 r. Ponadto w art. 48 ust. 4-5 określono uprawnienia członka SOP w podobny sposób jak w § 4, 5 i 6 rozporządzenia z 30 kwietnia 1957 r., przez co obecnie nie można czynić zarzutu uregulowania w rozporządzeniu problematyki należącej do sfery zastrzeżonej ustawie. W rezultacie nie ma tu kolizji wyłączającej możliwość dalszego funkcjonowania SOP stosownie do art. 64 tej ustawy.

Sygnalizowane w uzupełnieniu odpowiedzi na skargę wątpliwości na tle powierzania organizacjom społecznym stosowania środków represyjnych zastrzeżonym „do wyłączności organów władzy państwowej” mogą być wyjaśnione przez wykorzystanie uprawnień Trybunału Konstytucyjnego lub usunięte w stosownym trybie legislacyjnym. Z powyższych względów Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 i art. 55 ust. 1 ustawy z 11 maja 1995 r. o NSA, orzekł jak w sentencji.

Dwanaście europejskich stowarzyszeń środowiskowych i turystycznych przedkłada Komisji Europejskiej i Krajom Członkowskim „Memorandum w sprawie Europejskiej Strategii Turystyki Równoważonej”.

Światowa Organizacja Turystyczna szacuje, iż do 2020 r. liczba przyjazdów w Europie podwoi się z 360 do 720 mln. O ile powszechna polityka równoważonej turystyki nie zostanie wdrożona bez dalszej zwłoki, to trend ten wpłynie negatywnie na europejskie środowisko i ludność oraz spowoduje, w średnim zakresie, powstanie nawet ryzyka dla europejskich celów turystycznych.

Nawet obecnie udział transportu i ruchu turystycznego i czasu wolnego w ogólnym europejskim takim zjawisku wynosi około 50%. Nie do zniesienia zagęszczenie ruchu podczas ostatnich sezonów wypoczynkowych jeszcze raz wykazało pilną potrzebę wspólnej europejskiej strategii turystycznej. Niezależnie od faktu, iż popularne miejsca turystyczne wzdłuż wybrzeży lub w Alpach są zadławione przyjazdami, to ludność żyjąca wzdłuż europejskich arterii turystycznych cierpi od szkodliwych emisji z pojazdów motorowych. Ponad 60% turystów jedzie do swoich celów własnymi samochodami. Procentowy udział podróży kolejowych spada z roku na rok i obecnie obejmuje nie więcej niż 15%. Procentowy udział podróży lotniczej z drugiej strony rośnie gwałtownie. Największym czynnikiem wzrostowym są jednakże nie loty długodystansowe, lecz krótkodystansowe w obrębie Europy. Mianowicie, 80% wszystkich lotów z Amsterdamu to loty na odległość poniżej 800 km. W konsekwencji turystyka jest głównym sprawcą światowego efektu cieplarnianego.

- Wiele miejsc turystycznych opiera swą stawkę na turystyce imprezowej, rozrywkowej i duchowej, która szczególnie stwarza intensywność ruchu. W rezultacie spada średni czasokres pobytu w miejscowościach, podczas gdy wzrasta liczba pobytów krótkookresowych i weekendowych.
- Niektóre z najpopularniejszych miejsc turystycznych wzdłuż wybrzeży, na wyspach śródziemnomorskich lub w Alpach wykazuje wyraźnie oznaki przeciążenia przez turystykę: braki wody, wysoka częstotliwość obsunięć ziemi i lawin w następstwie wylesienia.
- Atrakcyjność europejskich miejsc turystycznych wywodzi się z unikatowych krajobrazów przyrodniczych połączonych z bogactwem kulturowym, które pokrywa zakres od tradycyjnego po innowacyjne. Sektor turystyczny zależy od wysokiego stopnia rozwoju równoważonego, innymi słowy od nienaruszonego środowiska, promowania regionalnej kultury i zabezpieczenia lokalnej społeczności jakości życia.

Wbrew lepszemu wiedzy turystyka w Europie postrzegana jest jako czysto lokalna sprawa, a polityczna kompetencja w zakresie turystyki jest sytuowana konsekwentnie poniżej poziomu rządowego. Jednakże popyt i podaż obejmują kilka krajów, a ruch turystyczny wpływa na rosnącą liczbę regionów, zaś zbiorowości lokalne nie są zaangażowane i nie korzystają w żaden sposób z turystyki.

Tak więc dwanaście stowarzyszeń wzywa Kraje Członkowskie Unii Europejskiej do rozwoju i wprowadzenia bez dalszej zwłoki spójnej, wspólnej strategii turystyki i równoważenia.

Głównymi przesłankami takiej strategii muszą być:

- przesunięcie pasażerskiego ruchu samochodowego w kierunku użycia publicznych środków transportu i rowerów,
 - ⇒ poprzez nakładanie podatków bazujących na dystansie użytkowanej drogi (z wyłączeniem dojazdów do pracy, jak również mieszkańców obszarów wiejskich, używających samochodów do zakupów i transportu),
 - ⇒ poprzez podnoszenie opłat za lądowanie i start samolotów w podróży poniżej 800 km oraz odwołanie zwolnienia podatkowego za paliwo kerozenowe/lotnicze,
 - ⇒ poprzez skoordynowane regulacje europejskie co do opłat parkingowych w

obszarach turystycznych i/lub uczynienie ich obowiązkowymi dla zarządców obiektów turystycznych w kształtowaniu rozwoju lokalnych środków transportu i urządzeń rowerowych,

⇒ poprzez promowanie dostawy bagażu typu „od drzwi do drzwi” przez firmy kolejowe, poprzez promowanie rozwiązań komunikacyjnych różnymi oraz innowacyjnymi środkami w obszarach turystycznych;

- lepsza koordynacja terminów okresów wypoczynkowych na poziomie europejskim,
- sprzyjanie premiowaniu dłuższych pobytów w obszarach turystycznych

⇒ przykładowo, poprzez obniżanie podatku od wartości dodanej na noclegi przekraczające jeden tydzień;

- koordynacja ramowych warunków regulacji planowania przestrzennego na obszarach turystycznych poprzez

⇒ wprowadzenie opłaty o zasięgu europejskim od obiektów turystycznych z ponad stu łózkami i ponad 100.000 gośćmi w ciągu roku, które usytuowane są poza zabudowanymi obszarami miejskimi,

⇒ uczynienie dalszego rozwoju urządzeń czasu wolnego w zależności od dostępności wody i/lub pojemności usług publicznych,

⇒ uczynienie obowiązkowym zwolnienie z rozwoju turystycznego samorządowych obszarów cennych przyrodniczo i/lub przeznaczania ich na obszary niskiej aktywności lub chronione,

⇒ wyznaczania subsydiów dla tych obszarów turystycznych, które dostosują się do koncepcji łączonych form (krótkie dystanse, dostęp do sieci transportu publicznego),

⇒ uzgadnianie i/lub podnoszenie podatków za drugi dom,

- zabronienie zmotoryzowanych aktywności czasu wolnego wśród przyrody i/lub wrażliwych i zagrożonych obszarów w Europie.

W Piątym Programie Akcji Środowiskowej Unii Europejskiej, który zakończył się w 1999 r., turystyka prawidłowo figurowała jako priorytetowy zakres działania. Podczas gdy jednakże zrewidowany program okazał się w najlepszym wypadku umiarkowanie pomyślny, to cele osiągnięto tylko w nielicznych przypadkach lub zbliżone przez rozwój. Szczyt europejski w Helsinkach w grudniu 1999 r. poprosił Komisję i Radę Ministrów o przygotowanie strategii rozwoju równoważonego do 2001 r. Strategia jest także zamierzona jako wkład Unii Europejskiej do Światowego Szczytu Rio+10 w 2002 r. Turystyka musi figurować znacząco w tej europejskiej strategii równoważenia.

W swoim Memorandum w sprawie Europejskiej Strategii Turystyki Równoważonej dwanaście stowarzyszeń wzywa Komisję Europejską i Kraje Członkowskie do podjęcia przewodnictwa w zapewnieniu równoważenia w zakresie turystyki i podążania tym celem środkami Wspólnoty oraz krokami i instrumentami narodowymi.

Arbeitskreis Tourismus & Entwicklung (akte), CIPRA International, Climate Network Europe (CNE), European Cyclists' Federation (ECF), European Environmental Bureau (EEB), European Federation for Transport and the Environment (T&E), Friends of the Earth Europe (FOE), International Friends of Nature (IFN), Mediterranean Information Office for Environment, Culture and Sustainable Development (MIO-ECSDE), Ökologischer Tourismus in Europa (ÖTE), Austrian Centre for Tourism & Development, TOURISM WATCH.

Tłum. Krzysztof R. Mazurski

● KOMUNIKAT ●

W nawiązaniu do uchwały Zarządu Głównego PTTK nr 107/XIII/96 z 14 grudnia 1996 r, Komisja Historii i Tradycji powołała jury, które na swoim posiedzeniu w dniu 7 XI br. dokonało oceny nadesłanych prac na „Ogólnopolski Konkurs Kronik Ogniw PTTK”
Postanowiono wyróżnić następujące prace:

Kategoria I - Kroniki oddziałów PTTK, ich komisji problemowych i turystyki kwalifikowanej
/ zgłoszono 29 prac /

- I miejsce - kroniki Zarz. Wojewódzkiego PTTK w Łodzi
- II miejsce - kroniki Oddz. Babiogórskiego PTTK w Żywcu
- II miejsce - kronika Oddz. Miejskiego w Turuniu
- III miejsce - kronika Oddz. Marynarki Wojennej w Gdyni
- III miejsce - kronika Pracy PTTK w osiedlach mieszkaniowych Zarządu Woj. PTTK w Katowicach
- III miejsce - kronika Oddz. PTTK w Chełmku
- wyróżnienie: - kronika Oddz. Zakładowego PTTK przy Hucie Małapanew

Kategoria II - Kroniki SKKT-PTTK i grup młodzieżowych oddziałów Towarzystwa
/ zgłoszono 19 prac /

- I miejsce - kronika SKKT-PTTK przy Zespole Szkół Budowlanych w Żarach
- II miejsce - kronika SKKT-PTTK „Egzotyki” przy VI LO w Częstochowie
- III miejsce - kronika SKKT-PTTK „Mrówka” przy Szkole Podstawowej nr 1 w Pabianicach
- wyróżnienia: - SKKT-PTTK „Wesołe zajęczki” z Iławy
- SKKT-PTTK „Łaziki” Żary

Kategoria III - Kroniki innych kół i klubów PTTK

/ zgłoszono 27 prac /

- I miejsce - kroniki Koła Przewodników PTTK w Chełmku
- II miejsce - kronika Turystów Pieszyc „Trampy” w Gdańsku
- II miejsce - kronika Klubu Osiedlowego PTTK M-2 w Myszkowie
- III miejsce - kronika Koła Terenowego nr 1 Oddz. Babiogórskiego w Żywcu
- III miejsce - kronika Turystycznego Klubu Seniora przy Woj.Przeds.Handlowym w Bydgoszczy
- III miejsce - Klub Turystyki Narciarskiej „Psie Pole” z Wrocławia

Kategoria IV - Kroniki indywidualnych turystów zrzeszonych w PTTK

/ zgłoszono 12 prac /

- I miejsce - Katarzyna Walkowska z Łodzi
- II miejsce - Henryka Pogorzelska z Kalisza
- III miejsce - Edward Wieczorek z Regionalnej Pracowni Krajoznawczej PTTK w Katowicach

Kategoria V - Kroniki cyklicznych imprez turystyczno-krajoznawczych, akcji i kampanii programowych itp. prowadzonych w PTTK, kroniki obiektów turystycznych Towarzystwa /zgłoszono 3 prace /

- I miejsce - kronika Obuwników i Garbarzy z Chełmka
- II miejsce - nie przyznano
- III miejsce - kronika Oddz. PTTK w Elku

Komisja Historii i Tradycji ZG PTTK dziękuje wszystkim osobom zaangażowanym w organizację konkursu. Był on ważnym elementem obchodów jubileuszowych 50-lecia PTTK, ponieważ ukazał dorobek naszego Towarzystwa na przestrzeni wielu lat. Wszystkim którzy nadesłali swoje kroniki dziękujemy, tym których prace nie zostały wyróżnione życzymy cierpliwości i zadowolenia z dobrze wykonywanej pracy na rzecz własnego środowiska. W szczególności zaś gratulujemy laureatom, których powiadomimy odrębnym pismem o terminie wręczenia nagrody.

Przewodniczący
Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK
Janusz Żmudziński

XXXII OGÓLNOPOLSKI RAJD NARCIARSKI

„WĘDRÓWKI PÓŁNOCY”

27 stycznia – 03 lutego 2001 roku

REGULAMIN

ORGANIZATORZY

XXXII Ogólnopolski Rajd Narciarski „Wędrowniki Północy”
organizuje

Suwalski Oddział
Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

pod patronatem
Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA

KIEROWNICTWO RAJDU

Komandor – Jan Wysocki
Kierownik Trasy I – Andrzej Bienkowski
Kierownik Trasy II – Marcin Wasik
Kierownik Trasy III – Witold Białokoz
Kierownik Trasy IV – Andrzej Wiśniewski
Kierownik Trasy V – Krzysztof Pakula

CELE RAJDU

- Poznanie piękna i promocja turystyczna Suwalszczyzny, Puszczy Rominckiej i Mazur Wschodnich
- Propagowanie turystyki kwalifikowanej
- Upowszechnianie form czynnego wypoczynku
- Propagowanie zasad bezpieczeństwa turystyki na nartach śladowych
- Rozbudzanie pasji krajoznawczych uczestników Rajdu

TERMIN I MIEJSCE RAJDU

XXXII Ogólnopolski Rajd Narciarski „Wędrowniki Północy” organizowany jest w dniach od 27 stycznia do 3 lutego 2001 roku na pięciu trasach wielodniowych. Dnia 3 lutego 2001 roku w Sali Krajoznawczej PTTK w Suwałkach, ul. T.Kościuszki 37, o godz. 12.00, odbędzie się uroczyste zakończenie Rajdu:

- podsumowanie Rajdu, weryfikacja odznak
- finały konkursów i wręczenie nagród
- gorący positek

● SPRAWY ORGANIZACYJNE ●

WARUNKI UCZESTNICTWA

- Rajd jest imprezą kwalifikowaną, wymagającą od uczestników odpowiedniego sprzętu i wyposażenia oraz należytej kondycji
- W Rajdzie mogą brać udział drużyny zorganizowane i turyści indywidualni
- Osoby niepełnoletnie biorą udział w Rajdzie pod opieką i na odpowiedzialność osób dorosłych
- Warunkiem przyjęcia jest nadesłanie zgłoszenia i wpłacenie wpisowego
- Ilość miejsc na poszczególnych trasach jest ograniczona, o przyjęciu decyduje kolejność zgłoszeń

ZGŁOSZENIA I ODPLATNOŚĆ

Zgłoszenia na Rajd należy przysyłać na kartach zgłoszeń do dnia 20 stycznia 2001 roku na adres:

Wszelkich informacji udziela Biuro Oddziału, tel. (0-87) 566-59-61 lub 566-79-47
Wpisowe na Rajd wynosi :

	Członkowie PTTK	Pozostali uczestnicy
Trasa I	65,-	70,-
Trasa II	65,-	70,-
Trasa III	65,-	70,-
Trasa IV	45,-	50,-
Trasa V	65,-	65,-

Wraz ze zgłoszeniem prosimy wpłacić wpisowe na konto:

Oddział PTTK PBK O/Suwałki Nr 11101532-1948-2700-1-14
z nazwiskiem wpłacającego oraz dopiskiem „WP 2001”

Po otrzymaniu zgłoszenia i wpłaty organizatorzy przesyłają zainteresowanym potwierdzenie przyjęcia na trasę.

93

ŚWIADCZENIA

- W ramach wpisowego uczestnik Rajdu otrzymuje:
- ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w TUIR WARTA
 - znaczek rajdowy
 - materiały krajoznawcze
 - nocleg w bazie szkolnej
 - pomoc w przewozie bagaży
 - opiekę przewodniczką
 - gorący posiłek na zakończenie Rajdu
 - możliwość zdobycia nagród w konkursach
 - potwierdzenie na odznaki turystyki pieszej i narciarskiej

OBOWIĄZKI UCZESTNIKA

Przestrzeżenie :

- postanowień regulaminu Rajdu, przepisów p. pożarowych
- postanowień Karty Turysty
- przepisów dotyczących Wigierskiego Parku Narodowego, Suwalskiego Parku Krajoobrazowego oraz Parku Krajoobrazowego Puszczy Kominckiej
- stosowanie się do zarządzeń kierownictwa Rajdu i trasy

Posiadanie :

- ważnego dowodu osobistego lub legitymacji szkolnej (uczestnicy trasy IV – ważnego paszportu)
- dowodu wpłaty wpisowego (członkowie PTTK – legitymacji z opłaconymi składkami)
- potwierdzenia przyjęcia na trasę
- odpowiedniego sprzętu biwakowego (narty, śpiwór, materac, kuchenka, itd.)
- apteczki pierwszej pomocy (jedna w drużynie)
- właściwych dawek humoru, życzliwości i uśmiechu
- Warto zabrać ze sobą sprzęt fotograficzny i muzyczny.

INFORMACJA O KONKURSACH

- Konkurs krajoznawczy o regionie
- Konkurs krajoznawczy o TUIR WARTA
- Konkurs na ciekawe opowiadanie o przebiegu trasy
- Konkurs na piosenkę rajdową
- Konkurs niespodzianka

TRASY RAJDOWE

TRASA I – „Suwalska Szkoła Przeżycia”

Miejsce zbiórki: Szkoła Podstawowa w Starych Juchach; 27 stycznia, godz. 10.30.

27.01 So	Stare Juchy – okolice – Mazury	24 km
28.01 Nd	Mazury – Wronki – Grabowo	22 km
29.01 Pn	Grabowo – Goldap	20 km
30.01 Wt	Goldap – Dubeninki	20 km
31.01 Śr	Dubeninki – Smolniki	28 km
01.02 Cz	Smolniki – Bachanowo	21 km
02.02 Pt	Bachanowo – Jeleniewo	15 km
03.02 So	Jeleniewo – przejazd autokarem PTTK – Suwałki	

Długość trasy wynosi 150 km

Istnieje możliwość wstępnego nieodpłatnego noclegu z 26/27 stycznia w Szkole

Podstawowej w Starych Juchach, ul. Mazurska 11.

Kontakt z kierownikiem trasy: Olsztyn (Zespół Szkół Mechaniczno-Energetycznych), tel. (089) 533-70-26

TRASA II – „Pogranicze”

Miejsce zbiórki: Budynek PTTK w Suwałkach, ul. T. Kościuszki 37; 28 stycznia, godz. 10.00 (uczestnicy trasy zostaną przewiezieni autokarem PTTK do Sejna)

28.01 Nd	Sejny – Zalewskie – Połkoty – Berzniki – Krejwińce – Sejny	22 km
29.01 Pn	Sejny – przejazd autobusem PKS – Giby – Żelwa – Bierzałowce – Sejny	21 km
30.01 Wt	Sejny – przejazd autobusem PKS – Krasnowo – Burbiszki – jez. Gaładus – Jenorajście – Gawiniance – Sejny	19 km
31.01 Śr	Sejny – przejazd autobusem PKS – Smolany – Murowany Most – Stabieńszczyzna – Sejny	18 km
01.02 Cz	Sejny – Sumowo – Smolany Dąb – Żubrówka – Stary Folwark	23 km
02.02 Pt	Stary Folwark – Leszczewo – Wiatrubuza – Żubronajcie – Stary Folwark	25 km
03.02 So	Stary Folwark – Cimochowizna – Sobolewo – Suwałki	15 km

Długość trasy wynosi 143 km

Kontakt z kierownikiem trasy: Zawiercie; tel. (032) 677-12-71

Uwaga! Istnieje możliwość wstępnego nieodpłatnego noclegu z 27/28 stycznia w budynku PTTK w Suwałkach.

TRASA III – „Północny Biegun Zimna”

Miejsce zbiórki: Budynek PTTK w Suwałkach, ul. T. Kościuszki 37; 27 stycznia godz. 10.00 (uczestnicy trasy zostaną przewiezieni autokarem PTTK do Wizajny)

27.01 So	Wizajny – okolice – Wizajny	10 km
28.01 Nd	Wizajny – Bolcie Duże (trójgranicze: Polska, Litwa, Rosja) – Wizajny	20 km
29.01 Pn	Wizajny – przygraniczne Wzgórze Sudawskie – Wizajny	20 km
30.01 Wt	Wizajny – Kotlina Rowelska i Dolina Marianki – Wizajny	20 km
31.01 Śr	Wizajny – Smolniki – Góra Zamkowa – Góra Cisowa – Gulbieniszki	25 km
01.02 Cz	Gulbieniszki – Góra Jesionowa – Gulbieniszki	20 km
02.02 Pt	Gulbieniszki – Turtul (Suwalski Park Krajobrazowy – prelekcja) – jez. Szarpiły – Gulbieniszki	25 km
03.02 So	Gulbieniszki – Jeleniewo – przejazd autokarem PTTK – Suwałki	10 km

Długość trasy wynosi 150 km

Kontakt z kierownikiem trasy: Gizycko; tel. (0-87) 428-38-81 lub 428-64-94

Uwaga! Istnieje możliwość wstępnego nieodpłatnego noclegu z 26/27 stycznia w budynku PTTK w Suwałkach.

TRASA IV – „Rosyjska”

Miejsce zbiórki: Budynek PTTK w Suwałkach, ul. T. Kościuszki 37; 27 stycznia g. 10.00.

Suwałki – baza młodzieżowa „Zemczuzina” nad jez. Wisztyńskim w Obwodzie Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej (4 noclegi) – Krasnolesje (3 noclegi) – Suwałki
Uczestnicy trasy zostaną przewiezieni autokarem PTTK do Obwodu Kaliningradzkiego i będą wędrować po rosyjskiej części Puszczy Rominckiej (Krasnyj Les).
Zapewniamy noclegi na łózkach lub materacach (nie trzeba brać ze sobą materacy) oraz wyżywienie (śniadania i obiadowokolacje).

Na koszty pobytu w Obwodzie Kaliningradzkim należy w dniu przyjazdu wpłacić w Biurze O/PTTK w Suwałkach równowartość 30 USD po kursie z dnia 20.01.2001 r.

Wpisowe dla trasy (45 lub 50 zł) należy wpłacić wraz z wystaniem zgłoszenia.

Uczestnicy powinni posiadać ważne paszporty oraz na własne wydatki min. 10 USD lub 20 DEM.

Kontakt z kierownikiem trasy: Elbląg, tel. (055) 233-69-07.

Uwaga! Istnieje możliwość nieodpłatnego wstępnego noclegu z 26/27 stycznia w budynku PTTK w Suwałkach.

TRASA V – „Ursus” (organizowana dla Oddziału PTTK w Ursusie)

Miejsce zbiórki: Budynek PTTK w Suwałkach, ul. T. Kościuszki 37; 27 stycznia, godz. 16.00.

Noclegi – Szkoła Podstawowa w Pawiówce.

Dzienne trasy rajdowe będą ustalone w trakcie trwania Rajdu.

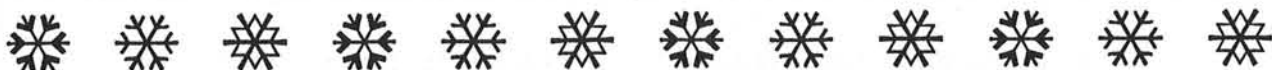
Trasy rajdowe prowadzą przez najpiękniejsze i najciekawsze tereny Suwalszczyzny, Puszczy Rominckiej i Mazur Wschodnich. Zostały tak ułożone, aby dać możliwość wszechstronnego poznania terenu.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- Rajd odbędzie się bez względu na pogodę
- Wyżywienie uczestnicy organizują we własnym zakresie
- Uczestnicy sprzątają po sobie w miejscach noclegów
- Uczestnicy ponoszą odpowiedzialność za szkody powstałe z ich winy
- Uzupełnieniem regulaminu będą komunikaty przekazywane uczestnikom
- W przypadku rezygnacji z Rajdu wpisowe nie podlega zwrotowi
- O zakwalifikowaniu na trasę decyduje kolejność zgłoszeń
- Interpretacja regulaminu Rajdu należy do organizatorów

Do zobaczenia!

ORGANIZATORZY RAJDU

KOMUNIKAT

Rajdy na nartach śladowych i biegowych

Narciarze śladowi mają w nadchodzącym sezonie możliwość uczestniczenia w kilku imprezach, znajdujących się w kalendarzu Komisji Turystyki Narciarskiej ZG PTTK.

- Tradycyjny, już XXXIII Rajd Narciarski po Jurze odbędzie się w dniach 12-14 stycznia. Bazą i metą rajdu jest schronisko młodzieżowe w Siedlcu Janowskim. Przewidziano 2 trasy: I dwu i pół-dniową startującą w piątek o godz. 16 z przystanku kolejowego Masłońskie Natalin i II dwudniową ze startem z przystanku PKS Ostrężnik w sobotę o godz. 9.30. Obie trasy w sobotę prowadzą przez Trzebniów, Góry Gorzkowskie i Złoty Potok do Siedlca, a w niedzielę przez Suliszowice i Przybynów do Żarek Letniska. Zgłoszenia w Oddziale PTTK w Zawierciu do 10 grudnia br. Tel. 0-32 6721841 lub 6713177
 - Obóz narciarski w Beskidzie Niskim z bazą w Jaśliskach w dniach 9-17 lutego. W tym rejonie pokrywa śnieżna jest pewna. Przewidywane trasy w promieniu ok. 12km od Jaślisk z Wisłoczkiem, Jasielcem i Barwinkiem a także z przejściem na Słowację. Zgłoszenia do końca grudnia w zawierciańskim Oddziale PTTK, tel jak w p. 1
 - Rajd Sudecki na Pogórzu Wałbrzyskim w dn. 21-25 lutego. Informacje i zgłoszenia w Klubie Narciarskim "Psie Pole" PTTK Wrocław Ratusz-Rynek 11-12. Tel. do prowadzącego rajd 0-71 3430344
 - XLVI Ogólnopolski Rajd Narciarski "Karkonosze" ma także trasy na nartach śladowych. Termin 4-10 marca. Informacje i zgłoszenia KTN PTTK Jelenia Góra ul. 1 Maja 88 tel. 0-75 725851.
- Zapraszamy wszystkich chętnych do udziału w wymienionych imprezach.

Andrzej Stróżecki

KALENDARZ IMPREZ ŻEGLARSKICH ORGANIZOWANYCH W 2001 ROKU PRZEZ KLUB WODNY I SUWAŁSKI ODDZIAŁ PTTK

1. Regaty o puchar Wigier – 21-22.07.2001 r. – jezioro Wigry – klasa: omega drewniana – organizator: Marek Bielawski i Klub Wodny PTTK.
2. Regaty o puchar Dyrektora WPN – 15.08.2001 r. – jezioro Wigry – klasy: omega drewniana, omega plastikowa i jachty kabinowe – organizator: Klub Wodny PTTK i Wigierski Park Narodowy.
3. XLV Regaty o Błękitną Wstęgę Jez. Wigry – 02.09.2001 r. – jezioro Wigry – klasy: omega drewniana, omega plastikowa i jachty kabinowe – organizator: Klub Wodny PTTK.

Wszystkie regaty odbywają się na terenie Ośrodka PTTK w Starym Folwarku. Szczegółowych informacji udziela Biuro Suwańskiego Oddziału PTTK

Tel. 087/566-59-61

Fax. 087/566-79-47

KARTA RABATOWA PTTK

województwo Dolnośląskie
SZKOLENIE

Szkoła Narciarska „Sport-Styl”

58-580 Szklarska Poręba, ul. Jedności Narodowej 26/2, tel: 0-605-13-18-15

województwo Małopolskie
USŁUGI MEDYCZNE

OPTICUS Optyka Okularowa Artur Pagacz

30-348 Kraków, ul. Grota Roweckiego 9, tel: (0-12) 269-25-08

optyka okularowa

30-350 Kraków, ul. Zachodnia 7/9a, tel: (0-12) 261-75-80

optyka okularowa, komputerowe badanie wzroku, okulistyka

województwo Mazowieckie
USŁUGI FOTOGRAFICZNE

„FOTO REFLEX VIDEO” Dariusz Kowalczyk

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Kolejowa 1 (Dworzec PKP), tel: (0-25) 758-67-07

usługi

materiały fotograficzne

USŁUGI GASTRONOMICZNE

Restauracja „Maskotka”

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Warszawska 140

konsumpcja

Bar „Powszechny” Andrzej Rońda

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Kościuszki 10

konsumpcja

SZKOLENIE

Ośrodek Szkolenia Kierowców LOK

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Stankowizna 46

nauka jazdy, szkolenie zawodowe kierowców

HANDEL

Kwiaciarnia Maria Dąbrowska

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Warszawska 154 i 185

sprzedaż kwiatów i wyrobów kwiaciarskich

USŁUGI RÓŻNE

Tygodnik Powiatu Mińskiego „Dzwon”

05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Świętokrzyska 5

usługi poligraficzne, ogłoszenia prasowe, organizacja imprez kulturalnych

województwo Lubuskie
USŁUGI NOCLEGOWE

AGROTURYSTYKA Teresa Radowska

66-436 Słońsk, ul. Puszkina 44, tel:(0-95) 757-24-45

województwo Podlaskie
Handel-Turystyka-Rekreacja

PHU „Górnik” Becejły 27 nad jeziorem Mały Szelment

16-411 Szypliszki, tel: (0-87) 568-11-57

handel artykułami spożywczo-przemysłowymi,

obsługa imprez turystycznych przejażdżki konne, kuligi, ogniska

województwo Zachodniopomorskie
USŁUGI FOTOGRAFICZNE

„Fokus” Studio Fotograficzne AGFA STARPRINT Paweł Kowalski

70-463 Szczecin, ul. Piłsudskiego 24 c, tel: (0-91) 433-88-74

usługi fotograficzne

sprzedaż materiałów fotograficznych

HANDEL

Sklep Firmowy „Kwark”

70-437 Szczecin, ul. Jagiellońska 11, tel: (0-91) 434-58-78

sprzedaż odzieży sportowej i turystycznej z materiałów Polartec®

FOTOPTYKA CENTRUM

70-407 Szczecin, ul. Obr.Stalingradu 17, tel: (0-91) 434-42-16

sprzedaż filmów

10% rabatu

10% rabatu

10% rabatu

5% rabatu

10% rabatu

10% rabatu

10% rabatu

5% rabatu

5% rabatu

10% rabatu

10% rabatu

5% rabatu

10% rabatu

5% rabatu

5% rabatu

5% rabatu

**UCHWAŁY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO**

PODJĘTE OD POCZĄTKU XIV KADENCJI DO DNIA 23.09.2000 r.

- 1 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie zasad kształtowania składek członkowskich, wpisowego, opłat za legitymacje PTTK oraz podziału wpływów z tych tytułów między Zarządem Głównym PTTK a Oddziałami PTTK w okresie XIV kadencji władz naczelnych PTTK [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 2 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie zasad działania komisji, rad i zespołów Zarządu Głównego PTTK [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 3 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 4 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 5 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Krajoznawczej ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 6 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Kolarskiej ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 7 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Kół i Oddziałów Zakładowych i Osiedlowych ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 8 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Rady ds. Turystyki Osób Niepełnosprawnych ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 9 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Fotografii Krajoznawczej ZG PTTK na XIV kadencję [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 10 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Kapituły Odznaczeń ZG PTTK [*Informacje ZG PTTK 1997/6*]
- 11 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie udzielania stałych pełnomocnictw do nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości Towarzystwa oraz dotyczących spółek i fundacji z udziałem PTTK
- 12 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie zbycia części nieruchomości w Mielnie
- 13 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu i udzielenia poręczenia
- 14 / XIV / 97 z dn. 18.10.1997 r. w sprawie zbycia prawa wieczystego użytkowania nieruchomości niezabudowanej położonej w Puławach przy ul. Rybackiej
- 15 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie korekty Uchwały Budżetowej nr 113/XIII/97 z dnia 1.03.1997 r.
- 16 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie budżetu Zarządu Głównego PTTK na rok 1998
- 17 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie akceptacji składu osobowego Komisji Opieki nad Zabytkami ZG PTTK [*Informacje ZG PTTK 1997/7*]
- 18 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK na XIV kadencję władz [*Informacje ZG PTTK 1997/7*]
- 19 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK na XIV kadencję władz [*Informacje ZG PTTK 1997/7*]

- 20 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zaakceptowania składu osobowego Komisji Przewodniczącej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 21 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zaakceptowania składu osobowego Komisji Turystyki Narciarskiej ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 22 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji ZG PTTK do Współpracy z Wojskiem Polskim [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 23 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Imprez na Orientację ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 24 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Akademickiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 25 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Rady Programowej ds. Młodzieży Szkolnej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 26 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 27 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Turystyki Kolarskiej ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 28 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie akceptacji składu osobowego Komisji Ochrony Przyrody ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 29 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie powołania Zespołu Statutowo-Regulaminowego ZG PTTK i zatwierdzenia jego składu osobowego [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 30 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego, określenia jego zadań i kompetencji [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 31 / XIV / 97 z dn. 13.12.1997 r. w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego obchodów Jubileuszu PTTK w 50-lecie połączenia PTT i PTK [Informacje ZG PTTK 1997/7]
- 32 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie realizacji wniosków złożonych przez delegatów na XIV Walnym Zjeździe PTTK oraz wniosków uchwalonych przez zjazdy oddziałów PTTK i skierowanych do XIV Walnego Zjazdu PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/3]
- 33 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie uchwalenia Statutu Wzorcowego Oddziału PTTK i przepisów wykonawczych [Informacje ZG PTTK 1998/5]
- 34 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie Regulaminu Zarządu Głównego PTTK
- 35 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie Regulaminu Wzorcowego Komisji, Rad i Zespołów Zarządu Głównego PTTK
- 36 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie Regulaminu Konkursu na Projekt Działalności Programowej Oddziału PTTK
- 37 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie poszerzenia składu osobowego Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/2]
- 38 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Działalności Podwodnej [Informacje ZG PTTK 1998/2]
- 39 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Turystyki Jeździeckiej ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1998/2]
- 40 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie wpisania Domu Wycieczkowego w Piławkach i Ośrodka Turystyki Wodnej PTTK w Iławie na listę schronisk turystycznych PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/2]
- 41 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zwołania Krajowej Narady Aktywu Turystyki Motorowej PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/2]
- 42 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zbycia nieruchomości w Kłodzku
- 43 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu nieruchomości położonej w Międzyzdrojach przy ul. C. Skłodowskiej 4

- 44 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zbycia prawa wieczystego użytkowania nieruchomości niezabudowanych, położonych w Sanoku
- 45 / XIV / 98 z dn. 28.03.1998 r. w sprawie zmiany uchwały ZG PTTK nr 11/XIV/97 z dnia 18.10.1997 r. dotyczącej ustalenia stałych pełnomocnictw do nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości Towarzystwa oraz dotyczącej spółek i fundacji z udziałem PTTK
- 46 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdań finansowych PTTK za 1997 rok i wykonania uchwały budżetowej ZG PTTK za 1997 rok
- 47 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie pokrycia straty za 1997 rok
- 48 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie Regulaminu Wzorcowego Zarządu Oddziału PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/5]
- 49 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie Regulaminu Wzorcowego Koła - Klubu PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/5]
- 50 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Działalności Podwodnej ZG PTTK
- 51 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie przyjęcia do akceptującej wiadomości składu osobowego Komisji Turystyki Motorowej ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1998/4]
- 52 / XIV / 98 z dn. 21.06.1998 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu części działki wchodzącej w skład Stacji Wodnej PTTK położonej w Ełku
- 53 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zmian w składzie Komitetu Organizacyjnego V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 54 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zmian w składzie osobowym Komisji Turystyki Kolarskiej ZG PTTK na XIV kadencję [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 55 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zmian w składzie osobowym Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 56 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Krajoznawczej ZG PTTK
- 57 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK
- 58 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Turystyki Kolarskiej ZG PTTK
- 59 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK
- 60 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK
- 61 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK
- 62 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Imprez na Orientację ZG PTTK
- 63 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Zarządu Głównego PTTK do Współpracy z Wojskiem Polskim
- 64 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komisji Kół i Oddziałów Zakładowych i Osiedlowych ZG PTTK
- 65 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Oceny Wydawnictw PTTK i określenia zasad jego pracy [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 66 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie wysokości podstawowej rocznej składki członkowskiej obowiązującej członków zwyczajnych PTTK w 1999 roku [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 67 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie umożliwienia powrotu do Towarzystwa w latach 1999 - 2000 jego byłym członkom [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 68 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. sprawie zmian w „Zasadach udzielania zniżek organizacyjnych PTTK” [Informacje ZG PTTK 1998/7]
- 69 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie „Regulaminu Karty Rabatowej PTTK” [Informacje ZG PTTK 1998/7]

- 70 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. sprawie strategii ekonomicznej Towarzystwa na lata 1998 - 2001
- 71 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie dysponowania majątkiem PTTK
[Informacje ZG PTTK 1999/1]
- 72 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie nowelizacji Uchwały ZG PTTK nr 47/XIII/94 z dnia 20.03.1994 r. w sprawie powołania Zarządu Majątkiem PTTK, zmienionej Uchwałą ZG PTTK nr 52/XIII/94 z dnia 18.06.1994 r.
- 73 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie skreślenia DW w Białowieży, schroniska Maria Śnieżna i Stancji Wodnej PTTK w Drawnie z listy schronisk turystycznych PTTK
- 74 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie obciążenia hipoteki nieruchomości zabudowanej położonej w Świętej Katarzynie
- 75 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie obciążenia hipoteki nieruchomości zabudowanej położonej w Łebie przy ul. Turystycznej
- 76 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie obciążenia hipoteki nieruchomości zabudowanej położonej w Kamieniu, gmina Ruciane Nida
- 77 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie korekty Uchwały ZG PTTK nr 16/XIV/97 dotyczącej budżetu ZG PTTK na 1998 rok
- 78 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie uchylecia Uchwały ZG PTTK nr 55/XIII/94 w sprawie zasad konstruowania Uchwały Budżetowej ZG PTTK
- 79 / XIV / 98 z dn. 25.10.1998 r. w sprawie likwidacji Funduszu Inwestycyjnego PTTK
- 80 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie wspomaganie działalności oddziałów i większej integracji Towarzystwa [Informacje ZG PTTK 1998/8]
- 81 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie zmian w składzie osobowym Komisji Akademickiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1998/8]
- 82 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminów Komisji i Rad ZG PTTK (Komisja Turystyki Górskiej, Komisja Turystyki Motorowej, Komisja Turystyki Narciarskiej, Komisja Fotografii Krajoznawczej, Komisja Ochrony Przyrody, Komisja Opieki nad Zabytkami, Komisja Akademicka, Rada Programowa ds. Młodzieży Szkolnej, Rada ds. Turystyki Osób Niepełnosprawnych)
- 83 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Przewodnika Turystyki Motorowej ZG PTTK
- 84 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie nowelizacji regulaminu Przewodnika Turystyki Żeglarskiej PTTK
- 85 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie budżetu ZG PTTK na rok 1999
- 86 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie zbycia działki położonej we Włocławku
- 87 / XIV / 98 z dn. 20.12.1998 r. w sprawie zbycia nieruchomości położonej w Wałczu
- 88 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. stanowisko ZG PTTK w sprawie zasad i kierunków wystąpień PTTK w sprawach unormowań prawnych
- 89 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie wykonywania zadań PTTK w zakresie lądowych i wodnych szlaków turystycznych [Informacje ZG PTTK 1999/2]
- 90 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie powołania Ogólnopolskiego Centrum Szkolenia Podwodnego KDP PTTK [Informacje ZG PTTK 1999/2]
- 91 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie zmiany na funkcji przewodniczącego Rady ds. Turystyki Osób Niepełnosprawnych ZG PTTK i uzupełnienia składu tej Rady [Informacje ZG PTTK 1999/2]
- 92 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminów Komisji Turystyki Jeździeckiej ZG PTTK i Kapituły Odznaczeń ZG PTTK
[Informacje ZG PTTK 1999/2]
- 93 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie wyrażenia zgody na użytkowanie znaku PTTK
- 94 / XIV / 99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie zmiany Uchwały nr 24/XIII/93 ZG PTTK z dn. 23.10.1993 r. w sprawie ochrony nazwy i znaku Towarzystwa
[Informacje ZG PTTK 1999/2]

- 95/XIV/99 z dn. 27.03.1999 r. w sprawie uzupełnienia uchwały ZG PTTK nr 80/XIV/98 z dnia 19.12.1998 r. w sprawie wspomagania działalności oddziałów i większej integracji Towarzystwa [Informacje ZG PTTK 1999/3]
- 95A/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Medalu 50-lecia Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego [Informacje ZG PTTK 1999/3]
- 96/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie uzupełnienia składu Komisji Turystyki Jeździeckiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1999/3]
- 97/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdań finansowych PTTK za 1998 r. i wykonania uchwały budżetowej ZG PTTK za 1998 rok
- 98/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie przeznaczenia wypracowanego w 1998 roku zysku bilansowego
- 99/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr 71/XIV/98 Zarządu Głównego z dnia 25.10.1998 r. w sprawie dysponowania majątkiem PTTK [Informacje ZG PTTK 1999/3]
- 100/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie rozwiązania prawa wieczystego użytkowania działek w Dobczycach
- 101/XIV/99 z dn. 26.06.1999 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu działek i dzierżawy działki, wchodzących w skład Stacji Wodnej PTTK w Ełku
- 102/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie rozwijania krajoznawstwa i turystyki wśród młodzieży [Informacje ZG PTTK 1999/5]
- 103/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie zmiany uchwały Zarządu Głównego PTTK nr 85/XIV/98 z dnia 20/XII/1998 w sprawie budżetu ZG PTTK na rok 1999
- 104/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie wysokości podstawowej rocznej składki członkowskiej obowiązującej członków zwyczajnych PTTK w roku 2000 [Informacje ZG PTTK 1999/5]
- 105/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Odznaki „50 lat w PTTK” [Informacje ZG PTTK 1999/5]
- 106/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Przewodnika Turystyki Pieszej PTTK [Informacje ZG PTTK 1999/5]
- 107/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu działki zabudowanej we Wrocławiu przy ul. Warsztatowej
- 108/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu działki zabudowanej w Wenecji, gmina Żnin
- 109/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr 71/XIV/98 Zarządu Głównego z dnia 25.10.1998 r. w sprawie dysponowania majątkiem PTTK
- 110/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie zmian w składzie Komisji Krajoznawczej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 1999/5]
- 111/XIV/99 z dn. 24.10.1999 r. w sprawie darowizny nieruchomości w Tatrach na rzecz Skarbu Państwa
- 112/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie przewodnictwa turystycznego w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym [Informacje ZG PTTK 2000/1]
- 113/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Komisji Przewodnickiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/5]
- 114/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie budżetu ZG PTTK na rok 2000
- 115/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie utworzenia Funduszu Gwarancyjnego [Informacje ZG PTTK 2000/1]
- 116/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie utworzenia Zespołu ZG PTTK ds. działalności oszczędzającej oddziałów PTTK i jego zadań
- 117/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie dalszego postępowania w stosunku do zarządów oddziałów PTTK, które nie zrealizowały zadań wynikających z uchwały ZG PTTK nr 33/XIV/98 z 28.03.1998 r. dotyczącej dostosowania statutów oddziałów do obowiązującego Statutu PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/1]
- 118/XIV/99 z dn. 18.12.1999 r. w sprawie zbycia prawa wieczystego użytkowania nieruchomości niezabudowanej, położonej w Jugowie

- 119/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie kierunków rozwoju szeroko pojętej turystyki wodnej [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 120/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie możliwości nabycia przez członków zwyczajnych PTTK znaczków członkowskich NFI uprawniających do zniżek organizacyjnych w obiektach partnerów - członków 'Naturfreunde Internationale [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 122/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie zmian na funkcjach i w składzie Rady Programowej ds. Młodzieży Szkolnej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 123/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie zmian w składzie Komisji Turystyki Kolarskiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 124/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie zmian w składzie Komisji Krajoznawczej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 125/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie zatwierdzenia składu osobowego Komisji Akademickiej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 126/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie skreślenia z „Wykazu Schronisk Turystycznych PTTK” Stacji Wodnej i Domu Wycieczkowego PTTK w Bachotku [Informacje ZG PTTK 2000/2]
- 127/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie rezygnacji z prawa pierwokupu prawa wieczystego użytkowania zabudowanej działki gruntu nr 70, położonej w Jeleniej Górze przy ul. 1 Maja 88
- 128/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. dotyczy: stanowiska Zarządu Głównego PTTK w sprawie decyzji Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK
- 129/XIV/2000 z dn. 27.02.2000 r. w sprawie realizacji wniosków złożonych przez delegatów na XIV Walnym Zjeździe PTTK oraz wniosków uchwalonych przez zjazdy oddziałów PTTK i skierowanych do XIV Walnego Zjazdu PTTK
- 131/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zwołania XV Walnego Zjazdu PTTK i przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed Walnym Zjazdem [Informacje ZG PTTK 2000/4]
- 132/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie klucza wyborczego i rozdzielnika mandatów delegatów oddziałów na regionalne konferencje oddziałów PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/4]
- 133/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zasad normujących organizacje nowych walnych zebrań kół, klubów, oddziałów PTTK, regionalnych konferencji oddziałów PTTK, tryb wyborów władz kół, klubów, oddziałów PTTK oraz delegatów na zjazdy oddziałów PTTK, regionalne konferencje oddziałów PTTK i XV Walny Zjazd PTTK - zwanych dalej „ordynacją wyborczą” [Informacje ZG PTTK 2000/4]
- 134/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie kryteriów, jakie winny być spełnione przy kierowaniu wniosków o nadanie przez XV Walny Zjazd PTTK Godności Członka Honorowego PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/4]
- 135/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie „Regulaminu wzorcowego koła lub klubu przewodników turystycznych PTTK” [Informacje ZG PTTK 2000/5]
- 136/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie regulaminu instruktora przewodnictwa PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/5]
- 137/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Młodzieżowego Przewodnika Turystyki Pieszej PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/3]
- 138/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zmian w składzie Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/3]
- 139/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zmian w składzie Komitetu Organizacyjnego V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/3]
- 140/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie określenia zasad i trybu tworzenia rezerw i umarzania należności
- 141/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie udzielenia stałych pełnomocnictw do

nabywania i zbywania nieruchomości, praw majątkowych, roszczeń i wierzytelności oraz obciążania majątku Towarzystwa, a także dotyczących spółek i fundacji z udziałem PTTK

- 142/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie zmiany Uchwały nr 99/XIV/99 Zarządu Głównego PTTK z dnia 26.06.1999 r.
- 143/XIV/2000 z dn. 17.06.2000 r. w sprawie powołania Komitetu Honorowego obchodów Jubileuszu 50-lecia PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/3]
- 144/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdań finansowych PTTK za 1999 r. i wykonania uchwały budżetowej ZG PTTK za 1999 rok
- 145/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie pokrycia straty za 1999 rok
- 146/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie korekty Uchwały Zarządu Głównego PTTK nr 144/XIV/1999 z 18 grudnia 1999 r. w sprawie budżetu ZG PTTK na rok 2000
- 147/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie badania rocznych sprawozdań finansowych
- 148/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie wysokości podstawowej rocznej składki członkowskiej obowiązującej członków zwyczajnych PTTK w roku 2001 [Informacje ZG PTTK 2000/6]
- 149/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie terminu i miejsca obrad XV Walnego Zjazdu PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/6]
- 150/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie rozpatrzenia odwołania Oddziału PTTK w Bielsku Białej od Uchwały Prezydium ZG PTTK nr 392/00
- 151/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie zmian w składzie Komitetu Organizacyjnego ds. obchodów Jubileuszu 50-lecia PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/6]
- 152/XIV/2000 z dn. 23.09.2000 r. w sprawie zmian w składzie osobowym Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK [Informacje ZG PTTK 2000/6]

Maria Janowicz - specjalista ZG PTTK ds. prezydialnych

Warszawa, 12.10.2000 r.

SUDETY

OFICyna WYDAWNICZA
ODDZIAŁU WROCLAWSKIEGO PTTK

Wrocław 2000

SPIS TREŚCI

Wstęp, Krzysztof R. Mazurski	4
PTTK w pięćdziesięcioleciu, Krzysztof R. Mazurski	5
Krajoznawstwo a życie narodu, Pola Kuleczka	14
Komisja Krajoznawcza i jej rola w ZG PTTK, Włodzimierz Łęcki	19
Kongresy krajoznawcze, Krzysztof R. Mazurski	26
Regionalizm w działalności Komisji Krajoznawczej, Jerzy Pawlik	33
Kampania Polska Naszych Dni, Krzysztof R. Mazurski	36
Inwentaryzacja krajoznawcza, Krzysztof R. Mazurski	39
Światowy Dzień Turystyki, Anna Becker-Kulińska	44
Fora publicystów krajoznawczych, Włodzimierz Łęcki	47
Ogólnopolski Przegląd Książki Turystyczno-Krajoznawczej, Janusz Żmudziński ..	50
Kolekcjonerstwo krajoznawcze, Henryk Paciej	55
Odnaka Krajoznawcza PTTK, Janusz Żmudziński	60
Centralne Złoty Krajoznawców, Anna Becker-Kulińska	63
Polacy zagranicą i polonika w pracy Komisji Krajoznawczej, Jerzy Pawlik ..	68
Instruktorzy krajoznawstwa, Janina Barbara Twaróg	71
Regionalne pracownie krajoznawcze, Anna Becker-Kulińska	76
Dokonania wydawnicze, Wanda Skowron	84
Czasopismo „Ziemia”, Anna Becker-Kulińska	91
Komisja Krajoznawcza ZG PTTK w Internecie, Henryk Paciej	93

Załączniki

1. Członkowie Komisji Krajoznawczej ZG PTTK w latach 1954-2000	94
2. Działalność krajoznawcza PTTK w statystyce	97

WYKAZ PUBLIKACJI
TOWARZYSTWA OPIEKI NAD ZABYTKAMI

TYTUŁ	CENA /Zł
1. <i>Skarpa Warszawska. Materiały Sesji Naukowej.</i> Warszawa 28-29 maja 1993, red B. Wierzbicka, Warszawa 1993.	5,00
2. Jarmontowicz A. Krzywobłocka-Laurów R., Lehmann J., <i>Piaskowiec w zabytkowej architekturze i rzeźbie,</i> Warszawa 1994.	5,00
3. Rogala T., <i>Obelisk Wazów w Wyszku. Konserwacja.</i> Warszawa 1994	2,00
4. Zielinski J., <i>Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy,</i> t. 4 Warszawy 1997.	18,00
5. Zielinski J., <i>Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy,</i> t. 5 Warszawy 1997.	22,00
6. Jagielski J., <i>Przewodnik po cmentarzu żydowskim w Warszawie przy ul. Okopowej 49/51, Z. 1</i> Warszawa 1996.	7,00
7. Jagielski J., <i>Przewodnik po cmentarzu żydowskim w Warszawie przy ul. Okopowej 49/51, Z. 3</i> Warszawa 1996	5,00
8. Kurzątkowski M., Żurawski J., <i>Zamek w Janowcu nad Wisłą. Historia - Konserwacja - Zagospodarowanie,</i> Warszawa 1995	4,00
9. Pasierb J. St., <i>Ochrona zabytków sztuki kościelnej,</i> Warszawa 1995	20,00
10. Zagrodzki T., <i>Czersk, Zamek i miasto historyczne,</i> Warszawa 1996	8,00
11. <i>Miasto tyłem do rzeki. Materiały Sesji Naukowej,</i> Warszawa 22-23 czerwca, praca zbiorowa pod red. B. Wierzbickiej	10,00
12. Brykowski R., <i>Drewniana architektura cerkiewna na koronnych ziemiach Rzeczypospolitej,</i> Warszawa 1995	30,00
13. <i>Zarys problematyki ochrony zabytków.</i> Skrypt, praca zbiorowa Warszawa 1996	5,00
14. Fijałkowski W., <i>Królewski Wilanów,</i> Warszawa 1997	25,00
15. Wierzbicka B., <i>Franciszek Ksawery Martynowski, 1848-1896, polihistor, teoretyk restauracji zabytków, krytyk sztuki,</i> Warszawa 1998.	12,00
16. <i>Historyczne Centrum Warszawy. Urbanistyka, architektura, problemy konserwatorskie. Materiały sesji naukowej,</i> Warszawa 23-24 maja 1996, pod red. B. Wierzbickiej, Warszawa 1998.	20,00
17. <i>Miasto z widokiem na wieś. Materiały Sesji Naukowej.</i> Warszawa 22-23 maja 1997.	20,00
18. Martyniuk B., <i>Zabytki sztuki cerkiewnej w rysunkach dzieci i młodzieży. 14 lat konkursu plastycznego.</i> Warszawa 1997.	25,00
19. <i>Przyłęcki M., Budowle i zespoły obronne na Śląsku. Geneza, modernizacja i ewolucja do XVII wieku,</i> Warszawa 1998	15,00
20. <i>Pałac w ogrodzie. Materiały Sesji Naukowej,</i> Warszawa 21-22 maja 1998. Praca zbiorowa pod red. B. Wierzbickiej, Warszawa 1999	22,00
21. Szkurlat A., <i>Secesja w architekturze Warszawy,</i> Warszawa 1999.	37,00
22. Wierzbicka B., <i>Kamienica Baryczków. Salon kulturalny Warszawy 1912-1936,</i> Warszawa 1999.	20,00

• PROPAGACJA

**Oficyna Wydawnicza
Towarzystwa Opieki nad Zabytkami**

ul. Piękna 44a, 00-672 Warszawa
tel. (0-22) 629 62 26 fax (0-22) 622 46 63
e-mail: zabytki@tonz.pl
<http://www.zabytki.tonz.pl>

PBK SA III O/Warszawa
11101024-401020005664

105

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Zarząd Główny

1873 — TT
1906 — PTK
1950 — PTTK

Warszawa, 29.12.2000r.

**Koleżanka
Wanda Skowron**

Szanowna Koleżanko!
Droga Wando!

Kierujemy do Ciebie ten list w imieniu Prezydium Zarządu Głównego PTTK z poczuciem smutku. Zdecydowałaś się na przejście na emeryturę i jednocześnie na zakończenie redagowania przez Ciebie „Informacji Zarządu Głównego PTTK.” Nie można pozostawić tego faktu bez odniesienia z naszej strony.

Wówczas przed laty kiedy zaczęłaś wydawać „Informacje” stały się one, od razu, serdecznym lepszczem Towarzystwa atomizowanego przez piętrzące się, różnorodne trudności. Miałaś – jak zawsze – znakomite wyczucie potrzeby i czasu. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze potrzebowało wówczas takiej inicjatywy. Dzięki Tobie, Twojemu talentowi i Twojej wieloletniej – co podkreślamy – społecznej pracy wartościowa propozycja stała się znaczącym i znakomitym faktem.

Stworzyłaś pismo, które stawało się mostem między przeszłością, dniem dzisiejszym i jutrem. Odnajdywali się w nim i ci, którzy od dziesięcioleci zapisywali karty historii polskiej turystyki i ci, którzy dopiero wkraczali na turystyczne ścieżki. Twoje autorskie w koncepcji i w szacie edytorskiej „Informacje” nie tylko – co mógłby sugerować tytuł – rejestrowały fakty. Budowały one w ludziach poczucie i gradację wartości, stanowiły inspiracje i podtrzymywały przekonanie o sensie społecznej działalności. Kształtowały Towarzystwo jako wspólnotę połączoną dobrą misją.

Czyniłaś to bezinteresownie dziesięć lat. Corocznie ukazywało się kilka numerów „zwykłych” i kilka specjalnych. Wszystkie z myślą o umacnianiu naszego PTTK. I dzięki Tobie „Informacje” są właśnie polskie w treści, towarzyskie w formie, turystyczne w odkrywaniu nowych szlaków i krajoznawcze w odnajdywaniu krajobrazu ludzkiej duszy, w sobie.

Dopiero lektura poszczególnych roczników pozwala docenić ogrom Twojej pracy. Na wielkość daru który ofiarowałaś naszemu Towarzystwu składa się także to czego nie odda żadna analiza dokonywana po latach, że podobną pracę wykonuje ktoś inny gdzie indziej. Z podobnych spraw się cieszy, podobne go złości, denerwują. Ta czuła tkanka nerwowa była i jest potrzebna Towarzystwu. Łączyła się ona w Twoim wykonaniu z poczuciem ciepła, z zapominaną już dobrą atmosferą staropolskiego domu.

Dziękujemy Tobie za to gorąco. Zapisany przez Ciebie „Informacjami” szlak na niezwykle serdeczny wymiar. Nigdy o tym nie zapomnimy.

Droga Wando.

Tobie też zawdzięczamy stworzenie z Centralnej Biblioteki PTTK im. Kazimierza Kulwiecia swoistego INSTYTUTU KULTURY PTTK. W Bibliotece, u Ciebie i u pani Krysi nie tylko wypożyczało się książki. Toczyły się tutaj rozmowy, które rodziły następne. Z Twoich odpowiedzi powstawały prace licencjackie, magisterskie i doktoranckie. Podtrzymywałaś też Autorów w chwilach dla nich trudnych. A przecież ciągle wzrastały zbiory biblioteczne, rosły obowiązki i te merytoryczne i te techniczne i usługowe. A zawsze towarzyszył ich wypełnianiu Twój dobry uśmiech, rada i życzliwość.

Droga Wando!

W „Informacjach” często gościły Twoje wycinanki. Z tych wszystkich pięknych wycinanek i z tych rzeczywistych i tych poetyckich wyczarowałaś serdeczną mądrość. Będziemy starali się o tym zawsze pamiętać. I na zawsze też pozostajesz w naszych sercach. Bądź z nami. Jesteś potrzebna.

Z wyrazami głębokiego szacunku

Sekretarz Generalny ZG PTTK

Andrzej Gordon

Prezes ZG PTTK

Jantysz Zdebski

Szanowni Czytelnicy „Informacji ZG PTTK”

Drogie Koleżanki i Koledzy

W czerwcu 2000 minęło 10 lat od kiedy redagowanie naszego wewnętrznego czasopisma związane jest z Centralną Biblioteką PTTK im. Kazimierza Kulwiecia w Warszawie.

Ze swoistego „Dziennika Ustaw” o objętości od 4 do 12 stron przerodziło się ono w liczący kilkadziesiąt stron dwumiesięcznik, gdzie nie zaniedbując pierwotnego celu informowania o uchwałach podejmowanych w Towarzystwie, zaczęto dzielić się nowymi pomysłami programowymi, zawiadamiać o najistotniejszych osiągnięciach i dyskutować o sprawach trudnych. – Wszak miniona dekada to czas wielkich przemian, trudności wspólnie pokonywanych, a i wielu chwil autentycznej satysfakcji. „Informacje” starały się zespalać te wysiłki – być łącznikiem między najodleglejszymi jednostkami Towarzystwa. Było to możliwe dzięki Waszej życzliwości i ofiarnej, bezinteresownej współpracy.

Czas odkryć małą tajemnicę –

Nie było prawdziwej REDAKCJI z redaktorem naczelnym, technicznym, korektorem, grafikiem, choć wszystkie czynności od kwalifikowania materiałów, prac redakcyjnych, korekty i makietowania każdej strony – jak za dawnych czasów – były wykonywane. „Informacje” tworzyły te same dwie osoby, które prowadziły Centralną Bibliotekę PTTK im. K. Kulwiecia.

Dziś przyszedł czas wymiany pokoleniowej, bibliotekarze żegnają się z czytelnikami i ze swoją piękną przygodą prowadzenia czasopisma w najskromniejszej z możliwych formie, ale ze świadomością, iż jest potrzebne i bliskie naszej PTTK-ej rodzinie.

Jeszcze raz dziękujemy za nadsyłane materiały, rady, ciepłe listy, a „Informacjom” życzymy dalszego rozwoju pod każdym względem zarówno poziomemu merytorycznemu jak i edytorskiemu.

*Wanda Skowron
Krystyna Włodek*

11-424p